

Giới thiệu Tổng Tài - Có Em Ở Đây!

Tình yêu thường không phân biệt địa vị hai con người ở 2 thế giới sống khác nhau. Anh đường đường là một tổng tài ngạo mạn, lại rất coi trọng địa vị của mình trên thương trường, đặc biệt anh có thể đọc được suy nghĩ khi người khác nói dối!

Bỗng chốc cuộc sống anh thay đổi khi gặp phải một cô gái không có địa vị trong mắt anh. Và cuối cùng...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Chạm!

- Gia gia, cháu nói ông biết bao nhiêu lần! Cháu sẽ tự dẫn về nhà một nam nhân xuất chúng cho ông xem, nhưng không phải là bây giờ. Ông đừng tự ý sắp đặt xem mắt nữa cháu không đi đâu!

Bạch Nhân là chủ tịch công ty Vỹ Hoa do họ Bạch sáng lập, ông nội của Bạch Thiên Hoa. Ông vốn nhân hậu, ôn nhu với gia đình, với công việc ông rất từ tốn, cho nên rất được mọi người yêu mến. Tuy đã 70 tuổi ông vẫn một mình gồng gánh cả công ty và lo cho 2 đứa cháu nên người.

- Tiểu Hoa ta nói lần này cháu sẽ thích cậu nam nhân này. Anh ta còn trẻ nhưng thành công rất sớm và khá nghiêm túc, lại còn khôi ngô tuấn tú. Ta nghe bà của cậu ấy bảo, cậu ấy thích kiểu con gái mạnh mẽ, nghị lực như cháu ấy. Trong giới của ta rất nhiều nhà có con gái đều muốn gả..

Cô cháu gái chạy tới nũng nịu gia gia của mình lung lay ôm lấy cánh tay già nua nhưng vẫn phong độ ấy.

-Gia gia à, ông xem cháu vừa du học về được 3 tháng thôi! Cháu còn chưa có công việc, còn chưa đi đây đi đó thường ngoạn cảnh đẹp sau bao nhiêu năm xa quê hương. Và lại, tên nam nhân kia nếu như ông nói thì làm gì phải chịu đi xem mắt các cô gái chứ? Những người xem mắt toàn những người... Gia gia ông hãy để cháu tự quyết đi mà...

-Được rồi, chỉ lần này thôi! Ta đã lờ hện với họ không thể làm ta mất mặt được. Xem như cháu giúp ta lần này nhé!

Thiên Hoa trước giờ bản tính bộc trực, không thích lạm dụng quyền thế. Cô luôn tự bản thân nghị lực vươn lên, ngay cả là Thiên kim tiểu thư nhà họ Bạch nhưng vẫn không vì thế mà tiến cử ghế Giám đốc Quản trị của công ty Vỹ Hoa. Cô muốn tự đi tìm việc với một vị trí xứng đáng cho riêng mình. Nhưng không vì vậy mà cô làm ngơ với công việc của Ông, luôn phụ giúp gia gia và không khi nào làm ông ấy phải bẽ mặt với người khác.

Con bé lên phòng thay đồ chỉnh tề rồi chào ông.

-Tiểu thư mời lên xe!

Con bé trong đầu dường như có một chiều trở gì để đối phó với cuộc gặp mặt này.

-À không tôi sẽ đi taxi đến đó.

-Nhưng mà... tiểu thư..

-Không sao, chẳng ai biết tôi là ai đâu mà!

Con bé nguyệt nguyệt bước đi lên taxi.

-Alo, A Kiều hả, cậu có thể giúp tớ một chuyện được không?

- Gì nữa đây, tiểu thư? Hôm nay, tớ có ca làm!

-Tớ làm thay cậu là được rồi! Cậu đi xem mắt dứt bỏ lần này đi.

-Hả, lại nữa à, ông cậu vẫn chưa thôi cái việc ấy sao?

-Đây là lần cuối ấy! Giúp tớ nhé...

-Thôi được rồi địa điểm là ở đâu?

-À cậu đến Pea coffe đi, tớ dẫn cậu đi mua đồ mặc rồi quay lại đó. Sau đấy tớ đến quán của cậu làm, cũng gần nhau mà!

-5 phút tớ ra đó đấy!

-Ok ok

Thiên Hoa tò vò đặc ý khi nhờ A Kiều, bởi lẽ cô bé ấy nhu mì, đáng yêu sẽ trái ngược với sở thích của anh ta mà từ bỏ. Thiên Hoa dẫn A Kiều đi mua sắm cho cô, ra dáng một thiên kim nhu mì đáng yêu.

-Tiểu Hoa cậu xem liệu Gia gia của cậu mà đưa hình cho anh ta trước thì thế nào?

-A Kiều à, cậu yên tâm Gia Gia sẽ không đưa hình tớ cho bất kỳ ai xem mắt đâu! Bởi sự an toàn của tớ mà! Đây cậu vào trong đi, bàn số 10 nhé! Nhớ là phải tỏ vẻ nũng nịu, nhào càng nhiều càng tốt haha...Đưa thẻ nhân viên cho tớ, cậu có gọi nói chú Lý chưa?

A Kiều gật đầu đi vào trong. Thiên Hoa điện thoại cho chú Lý là quản lý của A Kiều để xin làm thay.

-Dạ chú đừng khách khí cháu đã nói sẽ làm thay cho A Kiều mà có nào sang đó ngồi chơi cũng được...Á

Vừa nghe điện thoại, mắt thì xăm soi cái thẻ của A Kiều mà Thiên Hoa đụng phải một bức tường nào đó lớn lao cứng như đá trước mặt. Cô ngược nhìn tay xoa xoa trán

-Ui...thì ra là người à! Cứ tưởng va phải cột đình...

Mắt nhìn khuôn mặt nam nhân không rời. (Trời ạ ưu tú vạm vỡ quá) Hắn ta nhìn lại cô ánh mắt rà từ đầu đến chân rồi đưa tay phui phui ngực áo.

- Tầm thường!

Lách người sang bên và đưa tay vào túi chàng trai bước tiếp. Trước về đơ người của Thiên Hoa. (Ồi trời mình nhìn lầm) Thiên Hoa bực tức quay lại kéo đuôi áo hất ta.

-Này này...anh đừng phải người ta rơi đồ sao không nhặt lên mà còn chánh choạc bỏ đi?

Lực kéo của Thiên Hoa khiến gã nam nhân không ngờ được mà chới với. Anh đứng lại rồi tháo kính ra, nhìn thẳng vào Thiên Hoa

-Muốn tiền ả? Đền cô nè!

Hắn lấy ví móc ra 1000 tệ(khả nhiều so với người nghèo). Thiên Hoa lại được chiêm ngưỡng dung nhan lần 2 nhưng lần này cô nghĩ (Đẹp mà chánh thì cũng là đá dưới chân tôi) Cô cười nham hiểm.

-À...cũng được thôi! 1000 tệ mà tự nhặt chiếc điện thoại cũng khá ả!

Thiên Hoa giật lấy, mắt thì nhìn xoáy vào hắn ta không hở thẹn. (Những người dùng tiền để xem thường người khác chỉ là đá dưới chân tôi)

Nam nhân ấy đọc được suy nghĩ của Thiên Hoa. Lời nói như mũi tên bay thẳng đến cả con tim gã. Chích 1 cái rõ đau. Anh ta cúi xuống ôm lấy ngực, Thiên Hoa ung dung cầm điện thoại bước đi không ngoảnh lại.

-Tổng tài, anh có sao không? Có cần...

Hắn ta đưa tay ra hiệu không cần.

-Theo dõi cô gái ấy đi đâu! Không cần làm gì hết! Tôi còn phải vào trong giải quyết một tiểu thư nữa!

Thiên Hoa cảm số tiền bước đi, ngang qua một người vô gia cư đang ngồi ở công viên cô dùng phần nữa tiền cho người đó. Vô tình thấy được có người đi theo sau.

- Lẽ nào ai phát hiện ra mình?

Thiên Hoa bắt đầu bước đi lúc nhanh lúc chậm để kiểm chứng. Đứng là có người theo sau. Quán ăn mà A Kiều phục vụ nằm ở khu phố dành cho người nhập cư sinh sống. Thiên Hoa nhanh chân nấp vào một con hẻm. Gã thanh niên đi theo đi tới bị tóm lấy.

Thiên Hoa được ông dạy võ từ nhỏ cho nên cô rất giỏi võ công! Thoát một cái là đã tóm tên ấy vô tường.

-Nói!, ai kêu anh theo dõi tôi!

Hắn ta giơ hai tay đầu hàng (Cô gái này, nhìn vậy mà võ công rất tốt, có thể so với Đạo Thiên, không thể xem thường)

-Hiểu lầm, hiểu lầm...

-Hiểu lầm gì chứ? Nói!. ai cử anh đến?

-À là...cô trấn cổ tôi thế này làm sao tôi nói

Thiên Hoa vừa buông tay thì hắn ta đẩy cô ra và bỏ chạy thật nhanh. Té xuống tay bị thương.

-A....aaa cái tên này, đừng cho tôi gặp lại anh?

Thiên Hoa đến cửa hàng với bàn tay bị trầy xước do té vào cái thùng sắt sau lưng.

-Tiểu Hoa cháu không sao chứ?

-Dạ...trên đường đến đây cháu phát hiện có người theo dõi, do sợ xuất bị hắn ta đẩy mạnh bỏ chạy.

Từ khi du học về, Tiểu Hoa thường đến đây chơi và phụ A Kiều làm việc. Bà chủ và chú Lý ở đây rất yêu quý hai đứa xem như con cháu. Bà Nhật lấy dụng cụ băng bó lại cho Tiểu Hoa.

-Thật ngại quá, hôm nay cháu nhờ A Kiều đi xem mắt hộ mình, định đến làm thay cô ấy giờ hoá ra thế này!

Bà Nhật xoa đầu

-Cái con bé này lại khách khí, ta đâu cần cháu làm thay Tiểu Kiều.

-Thế để cháu ghi order cho dì nha! Chứ ở không cũng chán lắm!

Mỗi lần Tiểu Hoa đến quán phụ thì quán đông hẳn lên, bà Nhật bảo con bé có vận khí tốt, quanh người có hương hoa Mẫu đơn. Loài hoa tượng trưng cho cái đẹp, hạnh phúc và phú quý. Bà Nhật có mắt nhìn người rất đúng nhưng bà nói cô những điều ấy cô toàn cười.

-Dì Nhật Nhật cứ tần bốc cháu, cháu có mùi hương gì đâu chứ? Chưa kể cháu sinh ra là ba mẹ lại mất hết vì cháu. Khắc tinh thì đúng hơn.

-Chỉ có những người đặc biệt mới ngửi được mùi hương ấy! Và ai ngửi được sẽ nhận được phúc tinh từ người đó.

- A haha hoá ra cháu cũng đặc biệt ấy chứ? Thế cháu sẽ lấy anh chàng nào ngửi được mùi hương ấy nhỉ?

Bà ấy cười phe phẩy chiếc quạt.

-Ta thấy nó đã đến rồi ấy chứ!

Quay lại A Kiều đang chờ tên Tổng tài tới.

Cô luôn tay nhìn đồng hồ.

- Xin lỗi tiểu thư tôi đến muộn.

Gã thanh niên lịch lãm với cặp kính trắng cận trên gương mặt. A Kiều lật đật đứng dậy cúi chào theo phản xạ nhưng chợt nhận ra mình đang trong vai tiểu thư Họ Bạch nên ngồi xuống.

-Dạ vâng không sao! Em cũng vừa mới tới ạ.

Hắn ta ngồi xuống đối diện cô bé. Con bé ngại ngùng mặt ửng đỏ trước vẻ đẹp của hắn ta. (Ồi lịch lãm, phong độ lại còn tuấn tú)

- Sao cô Bạch không gọi nước đi!

- Dạ em chờ anh đến,em dùng gì cũng được.

Tên Tổng Tài châu mày rồi cũng gọi cho cô bé.

-Tôi là Đạo Thiên,cuộc gặp mặt này chỉ là miễn cưỡng của gia đình.

-À vâng!

Cuộc gặp mặt không nói gì thêm,hắn ta chỉ liên tục nghe điện thoại,hắn cố tình chọc cho A Kiều mất kiên nhẫn để cáo từ.Nhưng ngược lại A Kiều như trúng phải tiếng sét ái tình,âm thầm nhìn ngắm hắn.Điện thoại cô có tin nhắn từ Tiểu Hoa

- Về chưa? Hắn ta nói gì?

-Chưa,anh ấy trông rất điển trai,lại ân cần galang lắm mày à!

- Nghe giọng đụ mày có vẻ ung à,làm ơn làm những gì anh ta ghét để cáo lui chứ.

- Không có,tao làm sao dám để ý chứ

?

Nói rồi nhưng con bé cười mỉm mỉm.Gã thanh niên đang ngồi huyên thuyên nhưng vẫn chú ý hành động của A Kiều.

- Xin lỗi,tôi đi.

A Kiều vừa cắt điện thoại vào giờ thì ngay lúc cô phục vụ đi ngang.Tên tổng tài như mọi lần lên dùng chân khiến cô phục vụ vấp phải.Tách cafe đổ

lên người A Kiều.Và trái ngược với dự đoán của anh ta.Cô phục vụ sợ sệt run run lấy khăn giấy lau rồi xin lỗi.

- A...không cần đâu chị! Để em lau được rồi chị làm việc đi.

-Tôi thực sự xin lỗi tiểu thư...

Gã bắt đầu chú ý đến A Kiều bởi lẽ nếu như các cô tiểu thư khác thì đã quát tháo,bạt tay hay ầm ĩ vì bị vấy bẩn.Sau đó bỏ về! Còn A Kiều thì không phải vậy,khiến anh ta có chút tò mò.

A Kiều đi vào wc,5phút sau có một cô phục vụ đến đưa cô bé túi đồ.

-Tiểu thư,Tổng tài nhờ tôi đưa cô chiếc váy mới để tạ lỗi.

-Ồ...tôi cảm ơn!

Cô bé thay và bước ra.

- Cảm ơn anh quan tâm!

-Chuyện nhỏ thôi! Tôi thấy cô rất lạ,túi quần áo,giày dép, gương mặt đều chỉnh chu rất đẹp.Nhưng cô lại sử dụng một chiếc điện thoại nhà quê thế kia,cà bông tai cũng là đồ giả.

A Kiều giật mình vì sự để ý của hắn ta mà ấp úng.Bảy giờ tên tài tháo mắt kiếng ra cốt yếu để lắng nghe sự thật.A Kiều thì không biết điều đó.

-Tôi...tôi

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Hắn là sếp tôi!

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

- Đôi bông tai này tôi vừa mua ở một cửa hàng trang sức mà!

- Nói dối! Tôi rất ghét người nói dối.

A Kiều giật mình,vốn dĩ con bé thật thà.

- Ngày..nào tôi cũng đeo nó!Còn điện thoại này là của cha tôi tặng khi ông qua đời nên tôi không muốn thay đổi.

Con bé không suy nghĩ gì đến điều khác,và đúng là lời thật nên hắn ta tin.

- Tôi cho cô cơ hội bởi vì vừa nãy cô hành động khác với các cô tiểu thư nhà giàu khác.Tôi có việc nên đi trước đây.Chào cô!

A Kiều lúc này như nín thở chỉ khi hắn ta bước đi cô mới thở phào nhẹ nhõm.

- Chào mọi người cháu về rồi.Sao hôm nay đóng cửa sớm thế!

Chú Lý cười.

- Do có Tiểu Hoa đến nên bà Nhặt cho nghỉ sớm để mọi người ăn cơm chung.

A Kiều ngồi vào bàn.

-Tiểu Hoa tay cậu bị sao thế?

- Lúc đưa cậu vào tớ và phải một tên trời đánh,rồi lại bị ngườ ta theo dõi...haiz hôm nay xui xẻo.Sao rồi?

A Kiều tùm tùm gấp thức ăn.

- Anh ta ghé lăm,biết tớ đeo bông tai giả,dùng điện thoại cùi.Mặc dù cả buổi chỉ nghe điện thoại.

- Rồi sao có bị lộ không?

- Mới đầu tớ nói dối anh ta biết ngay.

- Haha thế thì chắc anh ta tạm biệt cậu luôn rồi.Cảm ơn nha A Kiều..

Tiểu Hoa vỗ vai cô bé,còn A Kiều ngại ngùng lòng muốn gấp tên ấy lần nữa.

- Chào Gia gia cháu mới về.

Tiểu Hoa nằm bật ra ghế salon.Gia gia khẽ chân con bé

- Xem kia,tiểu thư nhà danh giá mà không có ý tứ gì cả.Bộ cả hai hợp nhau lăm sao về trễ vậy?

- À...dạ suốt buổi gặp anh ta không hỏi gì cháu cả,toàn nói chuyện điện thoại.Nên cháu đành ra về trước.Cháu đi ngủ nha!

- O Tiểu Hoa tay cháu lăm sao vậy?

-Dạ không có gì cháu trúng phải vật nhọn nên bị trầy sơ ạ.

Con bé lên phòng và mài mề với những thiết kế riêng của mình.Ngày mai cô quyết định xin vào làm ở công ty Trang sức Hắc Thị,có tiếng trong ngành Trang sức,có nơi này là nơi cô muốn vào làm nhất.Dù nghe nói xét tuyển bởi Tổng Tài kệt tiếng khó nhằn.

Cuộc nói chuyện giữa Tổng tài và trợ lý:

- Từ Long hôm nay cậu theo dõi cô gái ấy thế nào?

- À,xin lỗi tớ bất thành.Không ngờ cô gái ấy tính ý phát hiện và lại rất giỏi võ.

- Giỏi võ ư?Với cái dáng vẻ ấy,cậu..cậu đừng nói..

Từ Long úp mặt vào tường xấu hổ.

- Đúng vậy,nếu mà khi đó có tên nào thấy chắc từ nay không dám nhìn mặt anh em trong bang Hắc Đạo này rồi!

Hắn ta trầm ngâm suy nghĩ,tay đan vào nhau nhịp nhịp.

-Giỏi hơn cả Từ Long,mề tiền,nhưng trên người toàn hàng hiệu đắt tiền,thuộc loại có một không hai.

- Hà,tớ thấy cô ta mặc đồ bình thường.

-Không bình thường đâu!Thoạt nhìn thì không biết nhưng tớ trong ngành thì biết.

- Ủ đúng là bí ẩn,tớ chỉ đuổi tới khu phố Hoa Thị thôi.À thôi còn cô tiểu thư họ Bạch thế nào?

Hắn vừa mở máy tính làm việc.

-Cũng thú vị,khác những cô gái khác.Nhưng khó hiểu các thứ đồ hàng hiệu trừ bông tai và điện thoại.Thường thì các cô tiểu thư trang sức và điện thoại thì không thể tầm thường được.

Từ Long vỗ vai.

-Haha...cuối cùng cũng có 2 cô gái cho anh làm đề tài trò chuyện nhĩ?

Sáng hôm sau, Tiểu Hoa thay một bộ quần áo văn phòng đến xin việc tại Hắc Thị. Cô nhận sổ cuối cùng. Ngồi nhìn lần lượt người này vào rồi bước ra với vẻ thất vọng khiến cô cũng tò mò xem vị Tổng tài này là ai mà ngao mạng tiếng tăm đến vậy!

- Mỗi cô Kiều An Hào (Ở nước x cho phép khai tên khác trong hồ sơ làm biệt hiệu đi làm, không cần tên thật trong căn cước. Họ chỉ quan tâm đến khả năng và tài năng của người đó. Cho nên Tiểu Hoa lấy tên khác nhằm không để lộ họ Bạch của mình)

Thiên Hoa khoan thai bước vào sau khi cuối chào và ngừng đầu lên thì...Mắt con bé tròn tròn...a ô vì bất ngờ...(Cái tên...cái tên cao ngạo hôm qua đây mà) Hắn vẫn chưa ngược nhìn mà chăm chăm vào cái máy tính.

-Cô Kiều mời ngồi. Xin phép cho chúng tôi xem bản thảo thiết kế của cô.

- À đây!

Bản thiết kế được đưa đến cho Tổng tài. (Trái đất này to lắm mà sao lại gấp hần ở đây, nếu được nhận lại còn là sếp của mình cơ chứ. Quả là độc ác. Hắn ta có nhận ra mình không đây, với đôi tay make up không tẻ của mình)

- Cô Kiều cho tôi xem bản vẽ gốc.

-Ồ...xin lỗi tôi không mang theo vì công ty có nói chỉ cần bản thảo chụp in lại.

- Không sao? Tên của nó là gì?

- Sức sống! Từ ý tưởng của hoa tú cầu ạ!

Hắn ta gật gù rồi đưa cho quản lý.

-Duyệt!

Rồi đứng lên bỏ đi. Tiểu Hoa bức xúc đứng dậy bản năng không kiềm chế (Quầy! Anh ta còn không nhìn lấy mặt nhân tài ư) Rồi chợt bình tĩnh lại.

- Cô Kiều bắt đầu từ mai cô được đến cty làm việc. Hoan nghênh cô.

Tưởng rằng được vào Hắc Thị là niềm mơ ước của cô nhưng nào ngờ lại gặp kẻ ngao mạn ấy ở đây. Người mà cảm tiền và buồn lười xem thường cô. Chưa có người đàn ông nào mà hành động với cô như vậy. Một là si mê, hai là nhu nhược. Còn hắn ta nhìn cô với vẻ "Tâm thường" □ Nỗi hận này muốn trả nhưng giờ đây hắn ta lại là sếp của cô.

- Alo, A Kiều xong việc chưa? Đi uống với tớ một ly nhé! Quán cũ nha!

Trong lúc chờ đợi, Tiểu Hoa đã uống hết hai chai.

- Gì đây! Sao tâm trạng vậy?

- Đến rồi à! Được vào Hắc Thị rồi?

- Há? Hắc Thị? Sao lại vào đó làm?

- Trước khi về đây đó là mục tiêu của tao muốn thử sức mà.

(Tiểu Hoa lại vào làm Hắc Thị không biết đã gặp anh ấy chưa? Sao lại thế này? Có nên nói cho nó biết không?)

- Vậy sao lại tâm trạng? Đáng lý vui chứ?

-Ừ...vui mà,nhưng lại gặp cái tên ngao mạn ở đây lại còn là sếp...

A Kiều đưa tay lên miệng về bất ngờ (Hoá ra người Tiểu Kiều va phải lại là Tổng tài.Vậy anh ta vẫn chưa biết mặt Tiểu Hoa nên mới không nhận ra mình)

- Thôi..đừng uống nữa.Làm sếp chắc cũng ít gặp thôi! Biết đâu anh ta tốt tính.

- Tốt..à anh ta tuyển nhân viên mà không nhìn người ta một lần....cao ngao...cao ngao

A kiều giật lấy chai rượu.

- Thôi đủ rồi đi về.Cậu say rồi kìa!

A Kiều đưa Tiểu Hoa về nhà.Gia gia hôm nay về muộn.Đêm đấy,Tổng tài xem lại bản thảo của Thiên Hoa và nhắn tin cho cô ấy!

- Kiều An Hảo mai đem bản vẽ đến gặp tôi!

Đạo Thiên

A Kiều đọc tin nhắn rồi suy nghĩ sao cô ấy xóa tin nhắn và không quên lưu số Tổng tài vào điện thoại của mình.(Tiểu Hoa lấy tên Kiều An Hảo để đi làm sao? Cũng may,nếu cô ấy lấy tên thật có lẽ mình sẽ bị lộ sớm thôi)

Reng!!!!

Thiên Hoa bật dậy lật đật chỉnh chu trang phục đi làm.

- A Kiều tối qua cậu đưa tớ về à?

- Chứ ai vào đây?

- Nay cậu có đi học không?

- Hôm nay,tớ thi tốt nghiệp khoá học nè! Vẫn đang nghĩ đề tài gì đây?

Thiên Hoa trang điểm cho mình rồi lại dùng cọ trang điểm cho A Kiều.

- Để tớ sẽ vẽ vận khí cho cậu hôm nay! Cậu sẽ may mắn thôi! Để xem di Nhật bói đúng không haha...

- Cậu đem tớ làm thử nghiệm hả? (Nhưng đúng là mỗi khi Tiểu Hoa trang điểm cho cô đều gặp vận may.Kể cả lúc nhỏ khi đi học cô luôn bị bạn bè ăn hiếp,nhưng khi làm bạn với Tiểu Hoa cô luôn được may mắn.Và kể cả hôm đi gặp Đạo Thiên anh ta cũng có ý nhìn cô)

Cả hai cùng đi đến nơi mình cần đến.Tiểu Hoa vẫn không biết Tổng tài đã nhắn tin cho mình.Ngày đầu tiên đi làm,cô đến quầy phục vụ.

- Cô Kiều đây là thư cấp quyền làm việc của cô.

Thiên Hoa mở phong thư.Cô được cấp chức Nhà thiết kế chính cho công ty,bởi họ lấy bản thảo hôm qua đem đi sản xuất.Nên cô xứng đáng với vị trí này.

(Haha...xem ra hần ta cũng biết trọng người tài,mình tưởng là vị trí quèn thôi chứ)

Thiên Hoa nhảy nhót hí hửng khiến hai cô phục vụ cũng cười.Cô cười trừ rồi bước vào văn phòng thiết kế.Quản lý nhân viên dẫn cô vào.

- Mọi người đây là Kiều An Hảo,cô ấy sẽ đảm nhận Trưởng phòng Thiết kế chính của công ty chúng ta.

- Chào mọi người,mong được giúp đỡ chỉ giáo tôi nhé! Gọi tên là An Hảo cho thân quen. Hi...

Thiên Hoa bắt tay làm việc đến giờ trưa.Điện thoại bàn làm việc reo lên

- An Hảo phòng thiết kế nghe ạ!

- Nghỉ trưa lên phòng tôi gấp!

- Ai vậy? Phòng nào?

-Tổng tài! Bụp...tút tut

Xì cái tên này nói chuyện cay cú với nhân viên thế à.Gặp mình làm gì đây?Thôi chết bảy giờ đối mặt với hần không biết có nhận ra không.

- Này này mọi người,tổng tài của chúng ta thế nào?

Lý: Tổng Tài là một nam nhân khôi ngô tuấn tú,tính xảo,và nghiêm khắc anh ấy rất ghét nói dối.Và luôn đuổi việc thẳng thừng với ai nói dối anh ấy.

Sao cô ấy nói về một tên cay độc mà về tự hào thế nhỉ?Thiên Hoa đến phòng Tổng Tài,cô gõ cửa.

- Vào đi.

Thiên Hoa vừa bước vào thì hần ta đã tiến hành bạo hành nhân viên.

- Ngày đầu đi làm mà dám không nghe lời tôi à.

Hắn ta ngồi quay lưng nhìn ra cửa kính. Văn phòng làm việc của anh ta sạch sẽ, thoáng và vô cùng gọn. Phía sau bàn làm việc là một cái cửa sổ to à không một bức tường làm bằng kính có thể nhìn ra bên ngoài.

- Anh gọi tôi đã lên ngay nào dám không nghe ạ?

Hắn đứng phắt dậy đưa tay vào túi quần vẫn đứng nhìn ra ngoài.

- Cô xem lại tin nhắn điện thoại đi. Vào lúc 11h ngày x tháng x năm x

Thiên Hoa lấy điện thoại ra xem tin nhắn, chẳng có mẫu tin nào!

- Có gì đâu?

- Vẫn chối! Thế thì cô cuốn đồ đi về đi, công ty của tôi không chấp nhận loại người khoái thác việc. (Tay chỉ ra ngoài cửa)

Thiên Hoa bắt đầu lừa búng cháy. Cô cầm điện thoại tiến gần tới bàn làm việc và đặt mạnh xuống.

- Anh...anh xem có cái gì? Tôi đã nói tôi không nhận được tin nhắn nào cả?

Cũng vừa lúc hắn ta quay lại đưa cái điện thoại có dòng tin đã gọi cho cô đem qua. Thiên Hoa im lặng.

- Nhưng tôi không có nhận.

Cô đưa lại điện thoại vào mặt Tổng tài. Anh bây giờ mới nhìn cô. Bối chưa có nhân viên nào hành xử như vậy trước mặt anh. Anh đứng im mắt nhìn...

(Lẽ nào anh ấy nhận ra)

Anh tháo kính và khoanh tay lại nhìn chăm chăm cô.

- Lỡ cô xoá đi rồi bảo không sao tôi biết?

Thiên Hoa tức điên với loại sếp đi đôi co với nhân viên. Cô cũng chống nạnh nhìn thẳng mắt anh mà nói.

- Tôi chẳng có lý do gì để làm như vậy. Và cũng không có nhân viên nào ngày đầu đi làm dám làm vậy!

Anh nhìn thấy cô nói thật.

- Tôi tin. Cũng chẳng có nhân viên nào lại dám bạo miệng hung hãn như cô với tôi ở đây!

Thiên Hoa khó hiểu hắn ta đột nhiên dữ dội rồi lại chấp nhận tin. Cô suy nghĩ đến (Hôm qua, có Tiểu Kiều, đề về hỏi xem) Tổng tài đọc được suy nghĩ của cô.

- Cô về hỏi thử có ai đọc và xoá không? Tổng tài tôi không nói dối bao giờ.

Cô lấy điện thoại và quay đi.

- Này Kiều An Hào? Tôi đã gặp cô ở đâu chưa?

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Hoá ra lại là anh! Tổng tài

Thiên Hoa giật thót tim, rồi quay mặt lại cườm nhăm nhở.

- Vâng ở buổi phỏng vấn sếp ạ!

Rồi cô biến mất. May thay cái suy nghĩ của Tiểu Hoa đã đi ra khỏi ánh mắt của hắn ta nên hắn ta không đọc được và tưởng cô nói thật.

- Phù...có vẻ hắn nghi ngờ...Cái tên Tổng tài này mình phải chịu đựng hắn hoài đây!

Ba tháng trôi qua, bản thiết kế Sức sống của Thiên Hoa được tung bán, với lượt người mua đạt vượt mức kế hoạch. Khiến cho những người trong công ty thêm tin nhiệm vị trí mà Tổng tài đã giao cho cô. Nhưng Thiên Hoa vẫn cứ vô tư không biết sau lưng mình A Kiều đã giả thân phận cô biết bao lần để gặp Tổng tài.

Hôm đấy, Bạch gia có được mời tiệc trong giới doanh nhân. Gia gia bắt Thiên Hoa đến cùng để giới thiệu với một vài người. Những lần đi gặp gỡ với thân phận là Thiên kim tiểu thư họ Bạch cô đều trang điểm khác đi một tý.

Một thiên kim với đôi mắt sắc sảo, đôi môi gợi cảm quyền rũ, hết một quý cô danh giá. Cô cũng không hiểu rõ tại sao đôi tay mình lại có tài trang điểm thay đổi diện mạo đến vậy. Nhất là bà Nhật mỗi khi đi đánh mực trượt có cô ở đó đều nhờ cô make up.

Những người được cô trang điểm đều công nhận họ gặp được may mắn. Riêng cô chưa bao giờ thấy may mắn đến với mình khi làm điều đó.

Trên đường đi Gia Gia vỗ đầu.

- Hôm nay, có Hắc Thị đến dự có cả Bà Bà của Đạo Thiên.

- Đạo Thiên?

- Là người cháu xem mắt 3 tháng trước đấy?

- Hà....

Thiên Hoa đến giờ mới biết Tổng tài Hắc thị là Đạo Thiên và ngồi xem mắt lần đó chính là con trai út nhà Hắc Thị.

- Gia gia con không muốn chạm mặt anh ta đâu! Xin Gia gia đó không anh ta lại làm con mất mặt.

- Được rồi ta chỉ giới thiệu con với những người khác. Gặp họ thì chào hỏi không thì thôi!

Nói thế chứ trong lòng cô cũng lo sợ, vì trong ba tháng qua cô cũng hiểu đôi chút Tổng tài mình rất tình xảo. Tuy anh ta không nhận ra mình là An Hào nhân viên. Nhưng sẽ biết người hôm đó hẳn gặp là giả. Với tính của anh ta sẽ làm âm và nói với ông, ông sẽ mất mặt.

Trong buổi tiệc cô cứ dần mất vào Tổng tài và né tránh. Tiểu Hoa vừa định bước ra khỏi wc thì cũng vừa lúc Tổng tài bước tới đi vào, tay anh ta đang nghe điện thoại nên không chú ý. Thiên Hoa vội quay lưng đứng lặc lự tìm điện thoại giả vờ bấm bấm. Tổng tài dừng lại sau lưng cô, lúc này tim cô như muốn nhảy ra ngoài.

- Thiên Hoa cô không đến dự tiệc à. Tôi vừa mới thấy Gia Gia của cô, chưa kịp tới chào!

Tiểu Hoa nghe thấy liền giật mình, anh ta đang gọi tên mình mà lại nghe điện thoại?

- Sao? Cô đang ở đâu? À ra thế! Để tôi đến đón.

Tiểu Hoa phi lẹ ra ngoài và lúi ông về tránh Tổng tài đi ra và chào hỏi. Cô liền gọi cho A Kiều:

- Alo cậu đang ở đâu thế? Ủ, không có gì?

- Tài xế cho tôi xuống ở kia. Gia gia à, ông về trước cháu đi đây có việc.

Tiểu Hoa xuống xe ở Trung tâm mua sắm. Cô phi nhanh vào mua một bộ đồ khác, rồi đến chỗ A Kiều đã nói. Đúng lúc Tổng tài đến đó. Cả hai người ngồi nói chuyện, A Kiều đưa cho Tổng tài cái gì đó. Sau khi anh ta rời đi, Tiểu Hoa xuất hiện. A Kiều bỗng giật mình lóng ngóng.

- Ủa, Tiểu Hoa sao lại ở đây?

- À vô tình tới đi ngang. Ai vừa lên xe vậy?

- Bạn.. trai tớ đó.

- Bạn trai? Sao giờ tớ mới biết?

A Kiều vội lại níu tay Tiểu Hoa.

- Thôi nào, có dịp tớ kể cậu nghe. Đi ăn đồ nướng nhé!

Tiểu Hoa có chút giận dỗi xen lẫn khó hiểu khi Tiểu Kiều lại nói dối mình. Và cô ấy gọi Tổng tài là bạn trai rồi lại không nói là anh ấy. Từ sau hôm giận Gia Gia ở nhà Tiểu Kiều về. Cô ấy ít gặp mình hơn, lại có phần né tránh khi mình gọi điện rủ đi chơi.

Tiểu Hoa, lấy bản vẽ về bộ thiết kế dành cho Hắc Thị khai trương thêm thị trường Thời trang. Cô chỉnh sửa đôi chỗ cho hoàn chỉnh để mai ra oai với Tổng tài. Teng!

- Mai đến thẳng văn phòng. Người gọi Ngạo mạn

- Lại kiểm chuyện à sếp? ☐

- Mang theo bản vẽ cho sản phẩm ra mắt đầu tiên.

- Ở đâu ra? ☐

- Nghi việc nhé!

.....Im lặng! Sau ba tháng làm việc cô có phần bớt căng thẳng nhưng vẫn k thay đổi cái nhìn về Tổng tài kia. Vẫn cao ngạo, ẩn nấp....nghĩ tới đây Tiểu Hoa lại nhớ đến việc anh nói chuyện với Tiểu Kiều rất ôn nhu. Như kiểu hai con người khác nhau.

- Tổng tài!..

Hắn ta đưa tay chờ lấy bản thiết kế, nhưng hôm qua vì mải làm nên cô ngủ quên, sáng dậy muộn nên đã bỏ lại trên bàn.

- Tôi.. tôi..

Anh ta ngược nhìn, rồi ánh mắt như chợt phát hiện điều gì, câu nói không trọn.

- Kiều...An...

- Vâng, tôi để quên rồi! Anh trừng phạt tôi đi...

- Ngẩng mặt lên... Tôi nói ngẩng lên...

Thiên Hoa áp ứng nhìn hắn.

- Hôm nay, quên cả trang điểm à?

- Ồi...

Thiên Hoa bối rối chạy quanh tìm cái gương rồi tự úp mặt vào cửa kính đau khổ.

Tổng tài phì cười, cô ngạc nhiên khi lần đầu tiên trông thấy anh cười. Lại không quát mắng mình khi quên việc quan trọng.

- Thôi, cô về lên mẫu để mai triển lãm luôn. Tôi cũng có một người bạn gọi mẫu, tôi kêu cô ấy cùng làm. Mẫu nào được chọn sẽ lên đơn hàng nhé!

Còn mãi lo nhìn nụ cười của hắn ta.

- Sao? Có ý kiến gì? Tôi xem trông cô thiếu ngủ nhỉ?

- À...ừ tôi lúc nào chả ngủ sớm. Mấy cái này sao khó đc tôi.

Cô cười trù nhin anh (Tôi thức trắng đầu này).

Anh đọc được suy nghĩ rồi lại phì cười lần nữa.Ồi ời... Thiên Hoa vội chạy về phòng.Hôm nay,hắn ta làm sao ấy nhỉ? Lần đầu tiên cười,cười đến hai lần.

Con bé lác đầu xua tan ý nghĩ vì sợ mình mất ngủ hoá mơ màng.

Cô mãi lo làm mẫu quên cả giờ về.Đến khi Tổng tài đi ngang thì thấy cô nằm ngủ trên bàn với mẫu thiết kế vừa may xong.

-E hèm..

-Ồ..Tổng tài...anh cần gì?

-Về thôi!

Thiên Hoa nhìn lại đồng hồ và vội thu xếp.Tổng tài đi trước cô đi sau.

Cảm thấy anh là Tổng tài làm việc cũng rất vất vả,lúc nào cũng cắm mặt vào máy tính.Khác với những tên thương gia khác suốt ngày chỉ ăn chơi,gái gú.

-Hình như tôi đã thấy cô..

- Á..

Mãi mê suy nghĩ không biết Tổng tài đang đi lại quay người hỏi.Cô lại chạm phải người anh.

-Tôi đã gặp cô trong hoàn cảnh này đúng không?

Vì ánh mắt quá nghiêm khắc khi hỏi,thời gian qua làm việc cô cũng đủ hiểu ánh mắt ấy cần câu trả lời gì?

Thiên Hoa lùi lại gật đầu không nói gì rồi bước đi trước.

-Cô không trang điểm trong rất khác.

- Tổng tài...xin đừng nhắc lại vụ trang điểm...tôi..tôi mắt mặt chết □

Anh phì cười.

-Tôi đưa cô về nhé!

Phía ngoài có người đứng đợi.Vừa lên xe Thiên Hoa nhìn tài xế và phải thốt lên.À không cả hai cùng thốt lên

-Anh.../Cô...

-Là tôi (Tổng tài thân nhiên trả lời

Thiên Hoa im lặng (Quái khi đó anh kêu người theo hạ tôi hả)

-Là tôi chưa kịp xem cô ở đâu.Thì đã tự tìm đến tôi đấy thôi.

-Tôi...? Tôi có gì phải tìm nhà chứ?

-Kiều An Hào tôi hỏi cô một chuyện có được không?

-Dạ sếp không dám (về đang còn câu)

-Cô có bạn thân chứ?

-Tôi có.

-Tên gì?

Thiên Hoa im lặng suy nghĩ.Tên Tổng tài thì quay sang về mặt ngam hiểm nhìn cô chờ đợi.Nhưng Tiểu Hoa đâu biết cốt lõi hắn muốn đọc suy nghĩ của cô.

-Anh có cần hỏi kỹ vậy không? (Sao tự dưng hắn lại hỏi thế? K biết Tiểu Kiều có...)

(Cô ấy đang nghĩ về ai tên Tiểu Kiều nhỉ?)

- Có,chỉ một người bạn duy nhất.Cô ấy tên...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Bạn! Là giả dối

- Thiên Hoa (Tổng Tài ngạo mạn tự nói ra)

Tiểu Hoa im lặng,nhìn ra ngoài cửa kính

-Sao anh biết cô ấy?

-Tiểu thư nhà Họ Bạch mà tôi lại không biết à?

-Anh biết?

-Bạn thân không?

-Thanh mai

-Th Hoa quay sang "Thế là sao?"

Tên Tổng Tài nhắm mắt hai tay khoanh tròn im lặng, con bé cũng không hỏi thêm

- Đạo Thiên, từ Long xà.

Hai người vừa nói và trao nhau ánh mắt qua kính chiếu hậu trong xe.

- Cô xuống tạm đây nhé!

Không đợi Tiểu Hoa nói lời nào, cứ như hết cô bị vứt giữa đường không thương tiếc.

Thối kệ qua khu viên này thì tới, để họ biết nhà cũng không nên. Ai chứ Tổng tài ngạo mạn kia sẽ biết ngay thân phận mình.

Anh ấy ghét nói dối nếu như biết mình dối thân phận liệu thế nào? Tự dưng lòng không muốn Tiểu Kiều giả danh nữa, nhưng ai bảo cô ấy lại tiếp tục gặp Tổng Tài cơ chứ? Lấy điện thoại ra nhắn:

- Tiểu Kiều, cậu nói thật đi bạn trai cậu là ai?

-Sao lại hỏi tớ bảo cậu rồi mà?

-Tớ làm ở Hắc Thị lẽ nào k biết?

-Đạo Thiên tổng tài của cậu.

-Anh ấy là bạn trai cậu? Hai người thích nhau chứ?

-Ừm

Nếu là Tiểu Kiều thích anh ấy thì mình đành giúp cô ấy che giấu vậy! Mẹ bỏ rơi, cha mất sớm khi còn nhỏ, cô ấy phải sống trong cô nhi lúc 5 tuổi. Tiểu Hoa chơi thân với Tiểu Kiều từ nhỏ cho nên rất yêu quý và thương cảm. Cho nên chuyện gì cũng hết lòng giúp.

Mãi mê suy nghĩ thì Tiểu Hoa bị giật điện thoại. Chiếc điện thoại của cô rất đặc tiền, là của anh hai cô thiết kế riêng mang tên cô, chỉ có 5 cái được bán ra. (Về anh trai của Thiên Hoa phần sau mới xuất hiện)

Ngày Tiểu Hoa đi du học thì cũng là lúc anh cô sang Hàn để mở chi nhánh và ở đó cũng cố công ty ổn định. Con bé đi theo, lúc này đường khuya ở khuôn viên lại vắng.

-Này tên kia, ta có tiền nhiều hơn chiếc điện thoại kia! Lấy đi.

Cô phan cái túi xách vào thẳng hần. Ai đòi lại đi trao đổi với cướp? Nhưng chủ yếu Tiểu Hoa khiến hắn dừng lại. Cả hai đánh nhau, hắn rút dao từ trong áo ra chĩa thẳng vào con bé. Chỉ kịp nắm lấy từ tay trái, máu ứa ra. Có tiếng phản khối lớn chạy tới và hắn vọt đi. Hu.. thế là mất cả ví lẫn điện thoại.

Các mẫu được triển lãm ở trung tâm mua sắm Hoàng Thị. Khi đến mẫu của Thiên Hoa các nhà phê bình mẫu kéo tấm màn che xuống thì mọi người ồ lên!

-Sao giống thế? Vậy là sao?

Thiên Hoa vẫn không hiểu vấn đề.

-Cô Kiều đây là bản thiết kế của cô.

-Vâng, đây là mẫu tôi thiết kế riêng cho Hắc Thị. Sản phẩm khi được chọn tôi sẽ cho lên chất vải và chỉnh lại đôi chút sẽ hoàn hảo tuyệt đối.

-Bên kia có một nhà thiết kế mới cũng có bộ trang phục như cô.

Mọi người đang bàn tán thì Tổng tài đến!

-Tổng tài anh xem hai mẫu như nhau là sao đây?

Từ Long đi đến theo cùng một người con gái, Thiên Hoa ngạc nhiên khi thấy A Kiều ở đây! Chưa kịp lên tiếng thì A Kiều đã nhào lại xăm soi bộ mẫu.

-A Kiều sao cậu lại có mẫu của tớ. Đây là bộ thiết kế tớ tặng cho Anh ấy cơ mà!

- Của...của cậu?

Tổng tài nghiêm nghị hỏi Thiên Hoa

-Kiều An Hào chuyện này là sao?

-Tôi...tôi

-A Kiều, từ biết cậu thiết kế trang sức rất tốt, lần đó cậu đến nhà tớ lại cậu có nói cty sắp khai trương thị trường mới, nhưng cậu lại không biết về mẫu áo thiết kế.

Vốn dĩ đã nhìn lắm nhưng cậu làm quá với tớ. Thiên Hoa bật tay A Kiều trước mặt Tổng Tài khiến anh bất ngờ.

-Bạn mà lại vạch mặt nhau như vậy ư?

A Kiều chạy lại níu tay Tổng Tài

-Đạo Thiên anh làm chủ cho em, là chính em đã tận tay đưa bản vẽ cho anh trước.

-Cả hai về hoàn chỉnh bộ trang phục lên mẫu luôn đi. Tôi sẽ chọn!

Thiên Hoa thuận tay trái nhưng tay trái hiện giờ đang bị thương cô không thể vẽ được. Trong khi đợi A Kiều giả danh kia hí hoáy vẽ vui tiếp theo nền gốc của Thiên Hoa. Mọi người không ai chú ý đến A Kiều mà chỉ nhìn Thiên Hoa đứng đó khó hiểu.

Trong lòng cô rất tức giận, chỉ vì một người đàn ông mà bán đứng bạn mình. Một người bạn thanh mai bao nhiêu năm không ngờ chỉ trong vòng bốn tháng đã thay đổi. Cô thẳng thừng bôi nhọ danh dự mà ba năm nay Thiên Hoa bỏ cả công sức và tâm huyết theo đuổi nghề này. Bởi lẽ người thiết kế mà bị nêu danh lấy cắp bản quyền người khác sẽ không còn chỗ đứng ở đâu cả.

Cô không nhìn lấy A Kiều, sau khi A Kiều dùng bút. Cô nhìn thẳng Tổng tài mà nói:

-Chỉ có người tạo ra mới biết chất liệu nào tốt nhất và phù hợp nhất để trở nên hoàn hảo. Veston thượng hạng chỉ dùng Cashmere.

Cô bỏ đi không muốn Tổng tài nhìn thấy mình rơi lệ. Bỏ đi không phải là thua cuộc, mà là chuẩn bị cho sự xuất hiện khác, một sự trả đũa hoàn hảo. Chấp nhận lùi một bước để vạch trần sự thật. Bước đi là từ bỏ tình bạn giả dối ấy.

Một người bạn lấy danh dự của bạn thân làm bàn đạp để bc tiến thì tình bạn ấy không cần thiết nữa.

Cánh nhà báo bắt đầu chia hướng về Tổng tài.

-Tổng tài, anh xử lý sao về trường hợp này!

-Tạm thời tôi sẽ đình chỉ Kiều An Hào và điều tra thêm về sự việc. Và người được chọn hôm nay sẽ đảm nhiệm Thiết kế chính cho Thời trang của Hắc Thị.

Thiên Hoa vô thức đến quán bar giải sầu mà không biết Đạo Thiên cử Từ Long theo dõi.

-Cô Kiều uống ít thôi!

-Hà... anh là ai?

-Tổng tài kêu tôi...

-À...à anh là cái tên theo dõi tôi đúng không?

- Đi thôi nào!

Thiên Hoa gạt tay Từ Long

-Không đi, lần nào tôi gặp các anh đều xui xẻo. Trước thì tay phải, giờ thì tay trái.

Thiên Hoa chống bàn tay trái lên nhìn, chỉ chỉ nó đang rướm máu ra cả tấm băng quần. Cô mở luôn dải băng. Từ long kịp nắm lại.

-Kiều An Hào, cô điên à..

Này này ng ta bảo là không đi mà! (Một đám thanh niên ở bar)

Từ Long quay lại nhìn đám thanh niên nhàn rồi bằng ánh mắt sắc lẹm.

Đây chẳng phải Từ Long của Hắc Đạo.

Nói rồi bọn chúng lui không can dự nữa. Từ Long băng lại vết thương rồi thanh toán.

-Buông ra, tôi đi được.

-Nhà cô ở đâu tôi đưa về!

-Bạn là gì chứ? Hừ...haha...tôi đã tranh giành đàn ông với cậu đâu?

-Alo, Đạo Thiên cô ấy không chịu lên xe. Ủ...

Tiểu Hoa thì vừa đi lạng chạng vừa ngêu ngoạ như kẻ thất tình. Từ Long chạy lại vác hân cô lên vai rồi quăng vào xe.

-Này, Kiều An Hào tỉnh dậy đi...nhà cô ở đâu!

.....

Ánh nắng len qua cửa kính rọi vào phòng. Tiểu Hoa vẫn say sưa giấc thì chợt tỉnh.

-Mình đang ở đâu đây?

Mơ màng đi dạo quanh, cô nghe mùi hương từ dưới lầu. Dáng một người thanh niên tóc đỏ đang đứng làm bếp.

-Là anh, sao tôi lại ở đây?

-À, dậy rồi! Đi rửa mặt ăn sáng đi. Anh là Từ Long bạn và là trợ lý của Đạo Thiên. Tối qua em say quá anh không hỏi được nơi em ở nên đành đưa về đây!

(Xem ra con người ăn nói có bộ tứ tế hơn hành động theo dõi lén lút. Nhưng mà bây giờ chẳng dám tin ai)

-Alo, ừ cô ấy dậy rồi!...Kiều An Hào tổng tài hỏi cô sao tắt máy điện thoại?

Anh cần nói chuyện với cô.

-Mất rồi!

Tiểu Hoa cột tóc ngồi vào bàn ăn ngon lành.

-Anh nấu ăn cũng được ấy chứ?

-Lần đầu tiên có con gái đến đây và được anh nấu cho ăn đấy!

-Vậy sao? Cảm ơn lòng tốt của anh.

-À An Hào sao tay cô bị thương vậy, tối qua cô nói gặp bọn tôi là bị thương có ý gì? Điện thoại cô đâu?

-Haiz...lần đầu gặp Tổng tài và anh,giao đầu với anh,anh xô tôi còn gì? Lần thứ hai,hai người bỏ tôi như bỏ rơi đứa con, khiến tôi bị mất ví luôn cả điện thoại,còn mém chết.

-Cô bị cướp lúc đó sao?

Ừm...con bé vẫn ngồi ăn ngon lành dù có một tay.

-Từ Long Từ Long...gãy gãy hộ tôi cái đầu...kể bên...đứng rồi.

-Hai người làm trò gì vậy.

Đạo Thiên bước tới,về mặt khó chịu.

-Tổng tài,sao anh đến đây?Không đi làm à? --->Vẫn gặm cái đùi gà và nói.

-Đây là nhà tôi,tôi qua cô độc chiếm giường tôi...

-Nhà anh...giường anh...

Tiểu Hoa lật đật đứng dậy cuối đầu

-Xin lỗi tôi xin lỗi!

-Ăn xong ra phòng khách tôi nói chuyện một chút.

Tổng tài thấy một phong thư lên bàn mà Tiểu Hoa đoán ngay là tiền.

-Tạm thời cô nghĩ ở nhà cho sự việc lắng xuống,tôi sẽ thu xếp ở công ty và liên lạc lại.

Tiểu Hoa nhếch miệng cười,cô đi tới cuối xuống nhặt và mở ra đếm

-Cũng không tồi! Nhưng anh tồi! □

- Cô...

Anh ta đứng phắt dậy.Tiểu Hoa cầm xấp tiền và nói thẳng vào mắt anh.

-Khi tôi gặp anh,anh cũng dùng tiền để xử lý.Tôi nhận vì nó xứng đáng.Bây giờ,anh cũng dùng tiền bảo tôi im lặng...tôi không nhận vì nó không xứng đáng.

Nói rồi cô hát tung tiền bay tung toé.

-Tôi nghĩ việc.

Nói rồi cô bỏ đi,để lại trong nhà hai người đàn ông vói về khó xử.

(Đạo Thiên tồi,Đạo Thiên ngạo mạn,anh chết đi chết đi.)

-Đạo Thiên cậu sai rồi đấy!

-Tôi chỉ muốn giúp cô ấy trong thời gian nghỉ thôi mà!

Từ Long đưa tay ôm mặt "Trời,cậu giúp mà thấy tiền vào mặt ng ta thế? rồi kêu ngạo không cảm thông "

Tổng tài đó giờ chưa biết đối tốt hay ôn nhu với một ai.

-À,Kiều An Hào cô ấy bị thương do tôi qua chúng ta để cô ấy ở công viên.

-Khu đó của ai nắm

Tổng tài vừa nói vừa lấy điện thoại ra.

-Của bang Chu Tước,khu nhà giàu mà lại có chuyện trộm cướp.

-Alo,điều tra cho tôi vào lúc 10h đêm qua ai đã giật túi xách của một cô gái ở khuôn viên flower.Có một chiếc điện thoại Peony.

Anh đứng dậy cầm áo,Từ Long đi theo.

Chẳng ai ngờ đằng sau một người doanh nhân nổi tiếng anh lại là trùm băng đảng Hắc Đạo khét tiếng trong thế giới ngầm.Luật ngầm kẻ có tiền nhất là kẻ mạnh nhất.

Đạo Thiên đang ngồi oai vệ trên chiếc ghế của ông chủ bang Chu Tước.Hai tên được dẫn tới,chúng bị đánh toi bởi trước khi diện kiến Đạo Thiên.

-Ai là người dùng dao?

Cả hai run run,mồ hôi hoà lẫn máu đua nhau chảy trên người.

-Tổng Tài xin anh tha mạng,xin tha cho tôi.

-Lấy một bàn.

A....aaa

-Từ nay ta không muốn thấy những thành phần rác rưởi như thế này trong bang Hội.

Anh giật lấy túi của Thiên Hoa từ Chu Tước và bỏ đi.

Tổng Tài nhà ta đêm đó làm chuyện xấu.□

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5: Thiên kim tiểu thư họ Bạch

Tổng tài làm chuyện xấu, đi lấy lại tư trang cho người ta rồi sẵn tiện tò mò quá! Mở điện thoại ra xem có gì bên trong không?

Đầu tiên là ảnh xăm soi cái điện thoại, đây không phải lần đầu anh nhìn thấy, nhưng là lần đầu được soi.

-Kiều An Hào à...để xem cô giấu cái gì? Tổng tài tôi chưa từng bị ai qua mặt.

Reng...Con bé lật đật bật dậy đi đánh răng rửa mặt, soạn quần áo xong lại nhận ra rằng..Mình đang bị đình chỉ.

-Tổng tài anh không nhận ra điều gì sao? Tôi không buồn khi bị vu khống nhưng lại buồn khi anh không đứng ra biện hộ cho tôi. Cũng phải thôi cô ta thân với anh hơn tôi.

....

Thiên Hoa nhận được bưu phẩm giấu tên mở ra là túi và điện thoại của cô.

-Ủa, sao nó lại ở đây? Là ai gọi thế nhỉ?

Vừa nhận điện thoại thì đã có người nhấc

-Tôi nay đến nhà tôi. (Người gọi Ngao mạn)

Con bé không trả lời, cô vờ như không nghe thấy và cũng không làm theo.

22h pm

-Mai tôi sẽ gọi đơn nghỉ việc mong anh duyệt.

-Cô không đến? Để tôi chờ?

-Làm gì? □

-Được để tôi đến.

Con bé nhếch miệng cười (Đến đâu? Anh nghĩ anh là ai?) Nửa tiếng sau đó...Cộc cộc

-Có chuyện...n...g...i?

Người đứng sau cánh cửa mở là hán Tổng tài. Anh tự xông vào, Tiểu Hoa thì lui lại..

-Tổng...tài...anh...

Con bé đưa tay lên miệng hoảng hốt (Lẽ nào..)

Tổng tài lấy tay cô thao tác rất nhanh gỡ miếng gạc ra.

-Đau không?

-Ồ...đau chứ?

-Sao không nói?

-Nói gì? Anh nắm tay tôi chặt quá, không đau mới lạ..

Lúc này Tổng tài mới nhận ra hành động kỳ quái rồi rút tay mình lại. Thái độ anh chuyển sang hề cừ. Anh lại ghé sofa của cô ngồi xuống, chân bắt chéo.

-Cô nói gì đây?

Con bé từ tốn quần lại miếng băng.

-Đã đến thì đã biết thì đừng hỏi. Là vậy đấy □

-Kiều An Hào à không A Kiều,,không không Thiên Hoa họ Bạch mới đúng chứ? Cô nói đi cô là ai?

-Tôi từng bảo tôi là A Kiều sao?

Tổng tài im lặng biết mình bị hớ. Đành lái sang chuyện khác.

-Mai đến công ty đi.

-Làm gì?

-Tôi sẽ lấy lại danh dự cho cô.

Thiên Hoa quay đi tiến lại giường.

-Tôi không quan tâm

Tổng tài đứng dậy tiến lại trước mặt cô, vẽ mặt nghiêm túc.

-Tôi quan tâm!

-Anh về được rồi.Tôi không muốn làm việc với anh nữa.

Ánh mắt con bé nhìn thẳng vào Tổng tài khiến anh thấy được tâm tư nói dối của cô.Nhưng nó quá mãnh liệt

.(Tôi ghét anh,anh phù nhận công sức và tài năng của tôi.Rõ là anh đã thấy tôi thiết kế mẫu đó cả đêm.Từ khi gặp anh tôi toàn xui xẻo.Mất cả người bạn thân rồi)

Mãnh liệt suy nghĩ thật lòng của cô như đốt cháy cơ thể anh.Bất chấp không tự chủ.Tổng tài đề cô ra giường,hai tay kèm lấy hai tay cô.

Môi chạm môi thật mãnh liệt.

Thiên Hoa bây giờ như tê dại không có chút chống cự với hành động bất ngờ ấy.Mắt cô to tròn nhìn anh. Cường hôn...Mãi cho con đau dịu đi anh mới thôi.

-Tôi cũng không ưa cô!

Tổng tài bước đi ra khỏi cửa.

-Cô vẫn là nhân viên của tôi.Đó là lệnh!

Thiên Hoa vẫn nằm đó vì nụ hôn vừa rồi.Tim cô đập nhanh như muốn nhảy ra ngoài.Là gì đây? Cảm giác gì đây?Hành động gì đây?

-A....aaa nụ hôn đầu đời của tôi!

Thiên Hoa cô ấy ném chiếc gối ra cánh cửa.

Sáng hôm sau,đồng hồ chưa reo thì tiếng chuông điện thoại đã reo.Giọng say ngủ

-Alo...ai vậy?

-Chuẩn bị đi.

-Đi đâu cơ chứ?

Tút...tút...Con bé cũng dậy và chuẩn bị đi làm.Hôm nay,cô không mặc những đồ bình thường nữa.Diện áo và váy phong cách mình thích.Trang điểm tự tin sắc sảo hơn và lái chiếc Au đến công ty.

Chiếc xe dừng tại cửa công ty cũng là lúc Tổng tài cũng đến phía sau.Thiên Hoa không dám nhìn lấy Tổng Tài mà đi thật nhanh vào trong.Tổng tài bước xuống xe tháo kính và mỉm cười.

Phòng thiết kế trang sức đối diện phòng lên mẫu trang phục.Cô nhìn thấy A Kiều cả hai nhìn nhau.Ánh mắt A Kiều có chút lo lắng khi Thiên Hoa xuất hiện.Cô nhếch miệng cười và bước vào phòng.

Tổng tài đi ngang,con bé vội vàng úp mặt xuống bàn.Vẫn còn vương vấn nụ hôn hôm qua.

Hắn cho gọi A Kiều lẫn Thiên Hoa đến phòng làm việc.A Kiều dự đoán điềm chẳng lành nên khá lo sợ nhưng vì nghĩ mình quen Đạo Thiên có phần còn kêu căng.

-Như các cô cũng biết,công ty của tôi không bao giờ chấp nhận kẻ nói dối.Tôi cho cả hai một cơ hội nói thật đi.

-Tổng tài anh muốn biết gì thế?Kiều An Hảo cậu nói xem hai chúng ta làm chung công ty chẳng vui hơn sao?

Tiểu Hoa gạt phăng tay A Kiều.

-Tôi còn có bạn để vui sao?Tổng tài nếu anh đã biết thì chính là vậy.Tôi không muốn đôi co với hạng người này.

Cô quay lưng chưa bước ra ngoài.

-Hừ...là chính cậu nhờ tôi giả danh đi gặp Tổng Tài.Là chính cậu nói ghét anh ấy rồi lại vào làm công ty anh ấy..

Vốn dĩ không muốn tranh luận trước mặt Tổng Tài nhưng lời lẽ của A Kiều đang muốn Tổng tài ghét mình.Thiên Hoa đẩy cửa đóng lại.

-A Kiều,vốn dĩ từ đầu đến cuối tôi vẫn chưa gọi tên cô,chưa nói gì.Là tự cô khai đó nhé,đừng trách tôi không dung tình.Tôi không ghét anh ấy,tôi ghét những cuộc xem mặt.Ý định nhờ cậu vì tính tình của cậu trái với ý anh ta.Nhưng tôi nào ngờ cậu âm thầm mượn danh tôi để đi gạ tình.

A Kiều định bật tay nhưng Thiên Hoa đã đỡ lấy:

-Vì một gã đàn ông mà cậu thay đổi tính tình.Người đánh là tôi mới đúng nhưng niệm tình tôi không chấp cậu.Vì bây giờ đối với tôi cậu chẳng có tư cách gì!

Tổng tài xen ngang.

-Hoa sen thì nờ ao sen thôi!Thôi bây giờ,A Kiều cô lo lên hàng bán vẽ của mình đi.Ngày mai sẽ xuất 1000 cái tung ra thị trường xem sao.Nếu đạt doanh thu,xem như tôi chấp nhận.

-Tổng tài,tôi nói rồi đơn hàng đó không được lên mẫu vì chưa hoàn thiện.

A Kiều quay sang vừa đi ra cửa vừa nói

-Này,ý cậu là không phải tôi vẽ nên không biết sao.Chờ đấy!

Cánh cửa đóng sầm trước mặt Tiểu Hoa..Lúc này chỉ còn hai người ở văn phòng.

-An Hảo trưa đi ăn cơm cùng tôi nhé!

- Hả,... cô nhìn tổng tài ngược ngạo mà ừng hòng.

Rồi chạy đi..

Tổng Tài ngẩn ngơ với vẻ luống cuống của cô.(Em là ai? Tại sao tôi lại có phản ứng mạnh với cảm xúc của em? Tôi lại không tự chủ?)

(Tổng tài dạo gần đây sao ấy nhỉ? Thà ngạo mạn còn hơn,như vậy cảm thấy ghê quá)

Giờ nghỉ trưa,Thiên Hoa thu dọn rồi bước ra khỏi phòng.

-Không chờ tôi à?

Tổng tài đứng đó tự bao giờ,khiến cô giật mình.

-Ơ...Tổng tài,anh đứng đây khi nào?

-Công ty của tôi mà,thích đứng lúc nào thì tùy tôi.

Cả hai cùng đi khiến A Kiều vừa tới cảm thấy tức tối.

-Chỉ là cơm trưa thôi mà,có cần phải đi xe không?

Tổng tài k nói mà mở cửa xe mình mời cô lên.Anh chờ cô đến nhà hàng Pháp.Cả hai cùng ngồi ăn.

-Dẫn thiên kim tiểu thư thì phải đến những nơi thế này chứ?

-Anh lầm rồi,tôi không phải người xem trọng hình thức.

-Tôi thì có!

-À,nó có liên quan gì đến tôi đâu.

Thiên Hoa im lặng và ăn.

-Tổng tài có phải anh là người gởi chiếc túi cho tôi?

-Ừ thì sao?

-Anh lấy từ đâu?

-Từ người quen!

-Bạn anh là cướp à?

-Không! Trùm cướp

Mỗi lần 2 người nói chuyện với nhau đều ngắn ngủn như thế,và dễ cụt hứng.

-Thôi bỏ đi.Tôi muốn hỏi thêm một chuyện.Anh xem A Kiều là gì?

-Người bình thường.

-Chứ chẳng phải hai người hay gặp nhau sao?

-Lần đầu gặp mặt,lần thứ hai tôi nhờ cô ấy dự dạ tiệc cùng,lần ba cô ấy hẹn tôi đưa bản thiết kế.

-Ồ,cũng có hứng thú mới kêu đi dự dạ tiệc nhĩ?

-Không,là vì thân phận cô ấy đang mang thôi.

-Nói vậy là anh lợi dụng à.

Tổng tài gạt đầu vô tư ăn tiếp.(Haizz là tự A Kiều đa tình thôi! Thế mà bán đứng cả bạn bè mình.Đúng là lòng dạ đàn bà luôn nham hiểm)

Thế rồi,đơn hàng của A Kiều đã được tiêu thụ hai ngày.Ngày thứ ba sản phẩm được bán hết nhưng chiều hôm đó điện thoại bên phòng tư vấn khách hàng bắt đầu reo liên tục.

-Alo phòng tư vấn Hắc thị xin nghe.

Bộ veston này giặt một lần đã bị tưa chỉ.Vậy mà nói hàng cao cấp là thế nào?

Tôi mới giặt 1-2 nước là đã xù lông,vải có hiện tượng chảy nhão...

Tổng Tài đến phòng thiết kế thời trang vẽ gập dờ

-Thiên Hoa đâu? Tại sao lại ra thế này.

-Tôi...

-Gọi Kiều An Hảo qua đây!

Tiểu Hoa bước sang lúc này nhân viên đang đứng để nghe Tổng tài chỉ.

-Kiều An Hảo lần đó cô là người bị cho rằng sao chép bản thiết kế.Vậy nếu lần này cô sửa lỗi và xuất ra sản phẩm mới được thì ai cũng hiểu đâu là bản thật đâu là giả thôi.

-Vâng tôi sẽ cố gắng hết sức.Đề bù lại 1000 cái cho khách hàng,chúng ta phải chịu tổn thất một ít.Bù lại tôi hứa sản phẩm của tôi đưa ra sẽ bán được 5000 sản phẩm cho công ty chúng ta.

-Kiều An Hảo đừng nói suôn,hãy làm đi!

Tổng tài bỏ đi.Thiên Hoa ngấm ngấm hiểu ra ý đồ của anh.Anh biết đó là bản giả và chấp nhận cho A Kiều lên 1000 mẫu để giúp mình lấy lại sự tin tưởng của mọi người.Chịu tổn thất không nhỏ để lấy lại danh dự cho mình ư?

Thiên Hoa ngày đêm tích cực làm việc để chống ra sản phẩm làm hài lòng khách cũ và thêm đơn đặt hàng mới.Cô hăng say là cả tuần mất ăn mất ngủ vì điều này.

Hôm đấy,là ngày cuối cùng để xem mức tiêu thụ đạt cột mốc bao nhiêu thì cô lại đổ bệnh.

Từ Long chạy vào phòng Tổng Tài.

-Đạo Thiên xem này sản phẩm của Kiều An Hảo đạt mức mong đợi và còn nhận được đơn đặt hàng từ công ty Hồng Thịnh.

- Ừm

-Ủa,mà vừa nãy đi ngang không thấy An Hào đi làm

Tổng tài ngừng làm việc,anh lấy điện thoại ra gọi

Thiên Hoa mê man trong cơn sốt nên không thể nghe điện thoại được.

Tan làm,Tổng Tài liên lạc lần nữa vẫn không được.Tic tắc vài phút anh đến nhà Thiên Hoa

-Tổng tài,tiểu thư bị bệnh ở trên phòng không tiếp được.

-Mở cửa cho tôi vào thăm cô ấy.

Tổng tài đi thật nhanh vào phòng Tiểu hoa.Anh đặt tay lên trán.

-Nóng thế! Kiêu An Hào....

Cô mơ màng

-Ai thế? Khát...

Anh lật đật rót nc,rồi đỡ cô dậy.

-Đã uống thuốc chưa?

Cô lắc đầu! "Ăn còn chưa nổi.Tổng tài...tôi thèm mì tương đen.."

-Đến bệnh cũng còn thèm..

Anh đặt cô nằm xuống và quay đi.

Dưới phòng anh gấp phai Gia Gia của Thiên hoa..

-Đạo Thiên...cháu đến đây!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Nơi tình yêu bắt đầu

-Chào chủ tịch,ông mới về à?

-Con bé ở công ty thế nào?

-Cô ấy hiện là nhà thiết kế chính của Hắc Thị,sắp tới đây sẽ đảm luôn nhà thiết kế thời trang

Ông lão gật đầu để nhẹ tách trà:

-Nó là một nhân tài hiếm có,từ nhỏ đã thích vẽ vời sáng tạo,rồi cắt dán đủ thứ trong phòng.Nó vẫn nghĩ ta chưa biết mối quan hệ của hai đứa.

Tổng tài nghe tới giật mình

-Mối quan hệ gì? Chúng cháu chỉ là sếp với nhân viên

-Hà hà ngày trước ta biết nó nhờ con bé A Kiêu đi xem mắt.Xong nó lại muốn vào chính công ty mà người xem mắt nó.Ta biết nhưng không nói ra.Là duyên nợ thì không tránh đi đâu được.Trên đường đưa mẹ con bé đi sinh thì cả hai gặp tai nạn,mẹ nó đó dùng những hơi thở cuối cùng để sinh nó ra. Dù cho ta và anh hai nó có yêu thương cỡ nào cũng sẽ không bằng cha mẹ.Con bé không bao giờ khóc,đổi mặt với tất cả bằng những nụ cười.

-Cháu xin phép ông,cô ấy đang sốt nhờ cháu mua chút đồ.

-Ừ đi đi trước giờ nó bệnh chẳng để ai chăm sóc.

Tổng tài cứ như một anh chàng mới yêu.Lo lắng cho cô tự tay mua thuốc mua đồ ăn cho cô.Tay xách túi lum mặt thì cứ đánh đánh khi ng ta nhìn.

(Sao tôi phải thế này nhỉ?Sao sếp lại phục vụ cho nhân viên.Kiêu An Hào chờ đấy...) Miệng thì lẩm bầm nhưng chân thì bước vào quán trà sữa ngon tình mua cho cô.

.....

-Kiêu An Hào tôi về rồi đây!

Con bé mở chần ra rồi thều thào:

-Tôi tưởng anh biến đi đâu luôn rồi dói sắp chết rồi.

Anh đưa tay đỡ con bé sang ghế

-wao...sao anh biết tôi thích uống trà sữa này?

-Ồ...tiện đường tôi mua đại

Con bé ăn rất nhanh chóng.

-Đẩy cốc nữa nhớ uống rồi đi ngủ.

Con bé ngồi trên ghế đưa mắt nhìn Tổng tài trêu mếu chăm chọc

-Tổng tài,anh cũng có mặt tốt đó chứ!

-Cô đừng hiểu lầm.Tôi đến thăm bệnh và sẵn thường cho những gì cô đã làm.

Tiểu Hoa mỉm cười:

-Thường gì ít thế

Điện thoại reo,con bé nhìn màn hình nữa muốn trả lời nữa không?

-Có chuyện gì vậy?

Bên kia A Kiều giọng đã khá say.

-Thiên Hoa cậu gấp tờ một tí có được không?

-Xin lỗi,có gì mai gấp

Một lúc sau,Tổng tài về.Tiểu Hoa mỉm cười suy nghĩ về anh.

Tổng tài cảm ơn nhé☺

Đầu dây bên kia đọc xong mỉm cười.Điện thoại cô lại reo từ số A Kiều

-Alo tờ đang bệnh nên không gặp cậu được.

Đầu giây bên kia không nói gì Tiểu Hoa nghe giọng đàn ông.

(Này em gái anh đưa về nghỉ nhé....buông ra....)

Tiểu Hoa bật dậy không phanh lao ra khỏi giường như chưa từng bệnh.Cô chạy đi kiểm A Kiều...

Tại khu phố người Hoa cách tiệm của dì Nhật Nhật một con phố,nơi tập trung hộp đêm khu phức tạp tự trị.Từ Long đang đứng giao dịch gì đó.Bóng một cô gái mặc đồ ngủ chạy xộc ngang.

Thiên Hoa chạy đến nơi A Kiều thường hay đến.Có 3 thằng con trai đang vây quanh...

-Hộc...hộc..này mau bỏ cô ấy ra..

-Ồ...ồ một em xinh tươi....lại còn mặc đồ ngủ ra phố..

.....

-Đạo Thiên cậu ở nhà Kiều An Hào về chưa?

-Lâu rồi có gì không?

-Vừa thấy một cô gái chạy ngang có mùi hương giống...mà chắc lắm cô ấy bệnh mà! Cô gái này đang chạy bộ mà mặc bộ pijama hồng buồn cười...

Tổng tài nghe Từ Long nhắc đến bộ Pijama hồng liền đứng dậy

-Ồ đâu?

-Khu tự trị

.....

A kiều lui lại phía sau tới!

Con bé nhìn quanh

-Mau tới lấy khúc côn cỏ thùng rác đi

Một mình cô với ba tên,dù cho không bị bệnh thì cũng không đủ sức.Huống hồ...

-A Kiều gọi cảnh sát đi..

Bụp Tiểu Hoa con bé bị đánh ngay huyết đạo bất tỉnh nhân sự.A Kiều ở khoảng cách kịp bỏ chạy con nhỏ không may may tới đưa bạn đã lao đến cứu mình.Nó lui rồi bỏ chạy

-Con kia đứng lại..

-Thôi...kệ nó đi coi bộ con bé này cũng ok...

Tiểu Hoa bị vác đi.Đạo Thiên lúc này lo lắng anh gọi điện thoại cho cô thì không ai bắt máy.Vừa nhớ lần lấy điện thoại cô anh có cài định vị.

-Đạo Thiên khu này của Long xà.

-Bảo động đi..

Lúc này Tiểu Hoa được đưa xuống tầng hầm của một quán bar..Con bé tỉnh dậy thì tay chân bị trói,miệng bị bịt keo.

-Đại ca con này còn tơ đây.

-Trói nó lên giường đi..

Lúc này con bé bắt đầu rơi lệ trong lòng nghĩ sẽ chẳng ai biết mà cứu mình nữa. Cô nhắm mắt hai hàng lệ rơi. Khóc không phải sợ. Khóc vì bạn, vì cuộc đời đen tối, vì lo cho người khác...

-Đại ca bang Hắc Đạo đến

-Gi sao tui nó đến đây giờ này?

Hắn ta bức tức vì đang hồi dục vọng bị xen ngang. Thóa mẫn hắn lại xé toạt bên áo cô để lộ áo trong và bầu ngực nõn nà căng tròn. Đưa tay lên xoa bóp một cái, mặc cho Tiểu Hoa chống cự. Rồi lui ra

-Hàng ngon

.....

-Ồ Đạo Thiên, Từ Long giờ này đến có việc gì?

-Chỉ là tìm người.

-Người ư? Nay từ đó giờ Bang Long và chúng tao đã hoạt động biệt lập không dính tới Hắc Đạo từ lâu?

Tổng Tài bị hương hoa sặc trắng vào mũi, mùi hương khiến anh bị chảy cả máu. Một mùi hương cay độc và mãnh liệt. Từ Long nói nhỏ

-Có phải không? Hương nồng và cay quá muốn ngộp thở...

Đạo Thiên đứng dậy hai tay cho vào túi đi vòng quanh

-Người tao muốn tìm là một cô gái...

Tên đại ca Long và cười nhăm nhở

-Gái bọn ta có nhiều, sao không nói sớm.

Từ Long định nói gì đó nhưng Đạo Thiên đã cản.

-Một con mồi bị xỏ chuỗi trên người con nguyên đồ ngủ. (Chân đạp cánh cửa phòng)

Bọn Long Xà im lặng tái nhợt. Từ Long móc súng ra cùng đàn em áp vào

-Đứng yên

Đạo Thiên bước vào chân nặng trĩu, anh nhìn quanh và thấy Tiểu Hoa nằm trên giường tay chân bị trói. Không khóc, không la...

Đưa tay điểm ngang cổ để cô bất tỉnh. Anh mở trói cho cô và thấy người bị lộ... Trong lòng có cái gì đó nhói đau. Cởi áo choàng lên cô và lại vác cô như con mồi.

Anh bước ra mắt đỏ rực bùm...

Mọi người giật mình tên trùm bị bắn vào đầu lăn ra chết tươi.

-Ai chạm đến chặt bót một cho tao. Cho tui bây biết đụng đến đồ của Đạo Thiên này thì thế nào.

.....

Sau khi cô tỉnh dậy, nhìn đồng hồ đã 9h hơn. Chợt nhớ hoàn cảnh hôm qua tưởng mình đâm bị hãm... Lúc này Tổng tài thức kể bên

-Sao....sao anh ở đây?

-Nhà tôi...

-Nhà anh?

-Ừm...

-Bằng cách nào?

-Là Từ Long thấy cô chúng tôi đến cứu

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 7: Chưa bắt đầu đã tan vỡ

Anh đứng dậy để túi đồ trên ghế.

-Cô thay đồ đi, rồi xuống dùng bữa.

Trong lúc này Thiên Hoa ái ngại với Tổng Tài để anh thấy tình cảnh mình lúc đó. Và cũng không hiểu sao anh đến giải thoát mình được.

Cô bước xuống cố gắng tỏ ra bình thường nhất có thể.

-Cảm ơn hai người...tôi xin về trước!

Cô vội mở cửa rồi bước ra, Tổng tài đứng lên bước theo. Mãi thần tho nghĩ cô bước vào than máy thay vì đi xuống tầng trệt vô lại bấm lên sân thượng tòa nhà.

-Cô đi hóng mát à?

Im lặng....

-Kiều. An...Hào

Giật mình quay qua.

-Ủa,,,anh...

Cánh cửa mở ra anh kéo cô theo sau, mua tự động hai tách cà phê...

Tiểu Hoa vừa buồn vì người bạn đã bỏ mặc mình,khi chính mình muốn cứu cô ta.Cuối cùng mình là người thể thân.Vui vì Đạo Thiên đã cứu mình kịp thời...hai cảm xúc hòa trộn khiến cô rơi lệ...(Cảm ơn anh coi như đời tôi vẫn còn may mắn)

Tổng tài đặt tay lên xoa đầu cô về an ủi.

-Cô đừng nghĩ nhiều,rồi sẽ gặp người đàn ông tốt và thông cảm cho cô.

Tiểu Hoa thôi ngưng khóc mắt tròn nhìn anh

-Cảm thông?

Anh nhìn cô trĩu mến hơn lúc nào mỉm cười rồi gật đầu nhìn xa xăm.

(Cái tên quái này ý gì đấy nhĩ?...Hay là...hay là hấn ta...nghĩ mình đã)

-Tôi xin nghĩ vài ngày nhé!

-Khi nào thoải mái rồi đi làm Tôi đưa cô về nhé!

.....

-Đạo Thiên đã đưa cô ta đến rồi..

Từ Long lôi một người con gái vào và đẩy cô ta ngã xuống.Đạo Thiên trở nên lạnh lùng sát khí.Anh đứng lên rút trong túi quần ra một cây súng và chia vào đầu.

-Đạo Thiên anh làm gì thế?

-Làm gì? Cô nói xem là tôi nên bắn chết cô hay cho cô vài đường huy hoại dung nhan?

cô ta nhận thấy ánh mắt sát lạnh của Tổng tài.Người bắt đầu rung lên.

-Cô ấy đã không mản sức khỏe để chạy đến cứu cô.Vậy mà cô..cô đã bỏ mặt người cứu mình..Một thiên kim tiểu thư như cô ấy sao lại làm bạn với loại hạ nhân thế này....

Xoẹt...

-Á....Mặt của tôi....

Tổng tài đầy sát khí quay đi.

Suốt ba ngày không có Thiên Hoa đi làm,không khí thật âm đạm.Tổng tài thì lãnh đạm,đăng đẳng sát khí cả một bầu trời u ám theo.

-Tôi nay mặc đẹp đi ăn cùng tôi nhé!?

-Anh không có ai khác để đi sao?

-Tôi là sếp có quyền chọn bất kỳ ai.

Nói rồi Thiên Hoa cũng trang điểm để đến như giờ hẹn.

-Ủa...Đạo Thiên đâu?

-Tổng tài có việc nên nhờ tôi đón cô.

Xe vừa đến nhà hàng trên cao thì Tổng tài đã đứng chờ từ lúc nào,từ xa anh đứng và cứ đưa tay nhìn đồng hồ.

Cả hai theo sự hướng dẫn của phục vụ.Lên tầng cao nhất mà không thấy ai cả.Chi có ánh nền từ cái bàn sát cửa kính,nơi nhìn thấy toàn cảnh trung tâm x.

-Anh bao hết tầng này à?

Không nói mà bước lên phía trước hướng tới cái bàn.Anh kéo ghế cho cô ngồi xuống.

Không gian yên ắng..cứ ăn và ăn.

-Sao anh không nói gì đi?

-Mai cô đi làm nhé!Tôi đãi ăn rồi đấy.

(Áy thế mà trịnh trọng cứ như là hẹn hò.Thiệt giả này tâm tư khó đoán)

-Tôi..cứ tưởng rằng anh tỏ tình với tôi cơ đấy..

Tổng tài im lặng không nói gì.Hồi sau anh nhìn ra cánh cửa kính.

-Hôm nay,có nhiều việc tôi không vui.

Khi không vui tôi thường đến đây nhâm nhi và ngắm đèn.

Tiểu Hoa cười ngạo nghễ

-Tổng tài Hắc Thị cũng có khi không vui sao? Với anh tiền tại địa vị có đủ,thì tình cũng không thiếu cơ mà..

-Cô chỉ thấy ở tôi như vậy thôi sao?

Con bé gật đầu miễn cưỡng tay nâng ly rượu uống.

-Thì...cũng có chút khác so với vẻ lạnh lùng

-Kiều An Hào tôi hỏi cô?

Giương mắt to chờ đợi.Đôi má cô ửng hồng vì rượu.Đôi môi đỏ mọng chúm chím gọi mời.Mắt thì lơ mơ rồi...

Một người vừa hỏi vừa quay sang nhìn.Người kia say ngất ngờ giương gương mặt khả ái kêu gọi.

-Sao...sao..không nói? (Giọng lè nhè)

Tổng tài khó cưỡng giương tay kéo cổ cô lại gần nói nhanh và hôn.

-Làm tình nhân của tôi đi

Sau đấy là con bé gục luôn.

Sáng hôm sau thức dậy đi làm,chẳng nhớ ra, về nhà các nào.

-Kiều An Hào,cô khỏe rồi à?

-KAH mấy ngày không có cô phòng thiết kế này tĩnh lặng vô cùng..

Cô cười vui với mỗi người mà có cảm giác như mình nghỉ lâu lắm vậy.Tổng tài đi làm muộn,vừa nhìn thấy cô ngó ra anh lật đật đi thật nhanh như né tránh.

(Gi đi đấy?)

Trong giờ làm việc,thư ký mang xuống bàn công việc.

-KAH tổng tài bảo cô ký tên vào.

-Ừa sao Tổng tài không gọi tôi lên.Cô đi đi hỏi tôi mang lên cho.

-U.m dạ tổng tài có nói tôi mang lên ngay,cô cứ làm việc của mình.

-Ồ - Kiều An Hào đưa bản hợp đồng mà trong đầu suy nghĩ.Cô vội lấy điện thoại thử nhắn cái tin.

-Ăn cơm chung nhé!

-Hôm nay,nhiều hợp đồng để ký cô ăn trước đi.

Tới giờ trưa cô chạy đến cửa phòng.Gõ cửa

-Tổng tài đi ăn với tôi không?

-Cô đi đi tôi chưa xong việc.

-Ồ thật à...thế tôi rủ Từ Long đi cùng vậy.Tôi mới gặp anh ấy.Đi nhé..

Tiểu Hoa giả tiếng bước chân đi lóc cóc trên nền rồi nép mình.Đứng như dự tính anh ta phóng ra mở cửa.

-Khoan...chờ....chờ...(mặt nhìn về kế bên) tôi..

Con bé bụm miệng cười trong rất đáng yêu.Còn anh ta thì ngại ngùng hai tai đỏ chót.

-Tôi tưởng anh không muốn gặp tôi chứ.

Cả hai cùng ngồi ăn.

-Khoan...cô ngồi cạnh tôi đi..

-Ừa sao thế? Ngồi thế người ta dòm ngó sao?

Tiểu Hoa không biết Tổng tài đang ngại với hành động của mình hôm qua nên không dám trực diện với cô.

-Hôm qua tôi say quá xin lỗi anh nhé!

-Thế cô...có nhớ gì không?

-Ồ...không nhớ lắm hình như lúc anh kêu tôi,là tôi mơ màng rồi.Khi đấy tôi nói gì anh mà anh nắm cổ tôi thế □

Tổng tài thở phào nhẹ nhõm

-Cô nói gì cô không nhớ sao?

-Uk...nói gì..

-Cô nói tôi làm bạn trai của cô nhé..

Lúc đấy con bé nghe xong như muốn dội hết thức ăn mới ăn vào ra ngoài.

-Thật á...rồi anh không đồng ý anh nắm cổ tôi ư? Rồi hôm nay anh ngại? Ủầy sao tôi có thể thích anh chứ? Chắc tôi say thật rồi..

Con bé ngại ngùng định đứng lên chạy trốn.

-Không...là tôi đồng ý!

Anh đưa tay kéo tay cô lại tay kia vẫn còn ă.Tiểu Hoa nhìn quanh..

-Này buông ra...đây là công ty đó.

-Nếu cô ngoan ngoãn ngồi xuống tôi sẽ buông.

E ngại mọi người đồn đại không hay cô ngồi xuống.

-Nè...là tôi say...anh đừng nhớ nữa nghen..

Cô cuối đầu nói nhỏ nhỏ.

-Còn xem biểu hiện của cô.

Tiểu Hoa con bé ngồi vắt vẻo óc để suy nghĩ tình cảnh đêm qua.Còn cạnh bên là một tên vắt chanh bỏ vỏ cho người khác đang mỉm cười.

.....

Mess

-Tôi sẽ làm bạn trai của cô.□

-Tôi có cần đâu?

-Người say hay nói thật.□

-Thôi tùy anh vậy...

Và cứ thế mỗi sáng Tổng tài đến đó cô đi làm cùng một bó hoa.Cả hai cùng nhau đi ăn đêm....Anh thật sự như hẹn hò thật

Một tháng sau...Sang thu

Tổng tài hẹn cô nơi lần đầu anh đưa cô đến.Nơi mà xảy ra sự việc dở khóc dở cười của một tháng trước.Anh bảo có chuyện cần nói rõ.Vì nồn nao Tiểu Hoa đến sớm 15p..

Nửa tiếng sau 9h30...chưa thấy Tổng tài đến trễ nửa tiếng mặc dù anh chưa từng,nhưng cô cho rằng anh bận việc đột xuất.

10h...Cô nhắc máy gọi dt cho anh.Đổ máy nhưng không ai bắt máy.(Chắc *anh ấy đang chạy xe*)

10h30 lần đầu trong lòng cô hụt hẫng vậy.Cô gọi Từ Long,anh ấy nói hôm nay Tổng tài có buổi tiệc rượu ở tầng 3 Tòa nhà x chính nơi cô đang chờ.

Thang máy vừa mở là lúc cô thấy

Tổng tài đang ôm hôn một cô gái khác.Anh cũng vừa quay ra,Tiểu Hoa lật đật bám thang máy đóng.

-Thiên Hoa...

Không biết tại sao trong lòng cô lại tức giận hơn cả việc bị anh cho leo cây.Tiểu Hoa đi lang thang ra bờ hồ,cô vô thức ngồi ném đá và không nói gì,không nghĩ gì.

Tổng tài vội vã chạy đi tìm cô khắp nơi.Anh gọi điện thoại cô khóa máy.Trời về khuya khiến anh sợ đến cái cảnh ngày hôm ấy..

Con bé về tới nhà đã 12h đêm...lùi thui bc đi mà k để ý có một người đang đứng đợi.Đi ngang vô thức.Tổng tài thấy cô kéo tay và ôm chặt lấy.

-Xin...lỗi...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 8: Tổ tình lần nữa

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

-Anh...anh buông ra đi,lỡ có ai thấy thì không hay.

- Cô đã chạy đi đâu?

Tiểu Hoa cảm nhận cái ôm thật chặt,hơi rượu nồng nàn,lần đầu tiên thấy anh mặc vest mà quên cả áo khoác chỉ mặc chiếc somi phong phanh đứng đợi cô.Ngoài trời thì sương đêm xuống.Nghĩ lại chuyện bắt cô chờ cuối cùng anh lại đi cùng cô gái khác.

-Anh về đi,khuya rồi tôi vào nghỉ ngơi mai còn làm việc.

Cô lướt qua anh.Anh đầu cúi xuống

-Em có thể mở lòng với tôi chứ!?

Tiểu Hoa đứng khựng như vừa bị sét đánh trúng.

-Anh say rồi về đi.Liệu có ai vừa thất hẹn với một cô gái,đi cùng cô gái khác quần quýt một nụ hôn bị bắt gặp,rồi lại tỉnh tò với cô gái khác không?

Cô phì cười "Anh say thật rồi. Về đi. Xem như tôi chưa nghe vậy."

Cô đóng sầm cửa lại, còn anh vẫn đứng ngây ra đó. Tiểu Hoa lên phòng lên vén màn nhìn ra ngoài cửa sổ vẫn thấy anh đứng đấy chưa xê dịch. Một Tổng tài kêu ngoạc phút chốc tan biến. Giờ đây là một gã khờ chống cây si chẳng. Anh chợt ngoái nhìn lên cửa sổ nhà cô, con bé vội chạy lại tắt đèn. Lúc này, anh ta nghe điện thoại rồi mới rời đi.

Tiểu Hoa nằm suy ngẫm điều hắn nói, điều hắn làm. So ra chẳng hợp tình hợp lý với khẩu khí của hắn. Và lại nghĩ mình không còn trong trắng, trong khi anh ta thuộc hạng người trọng địa vị.

Hôm nay mãi mê làm mới để ý, đã trưa nhưng không thấy Tổng tài đi ngang. Cô lên tìm thì thư ký báo hôm nay Tổng Tài không đến. Cô nhắn tin cho Từ Long, anh ấy cho biết Tổng tài đổ bệnh đang nằm nhà.

Do dự nghĩ suy không biết có nên đến thăm anh ta hay không? Thôi dù gì anh ta cũng là sếp mình, lại có ơn cứu mạng. Cô mua một ít hoa quả rồi ghé nhà anh.

-Tiểu Kiều, may quá em đến ở chơi với Đạo Thiên một tý. Anh có việc phải đi ra ngoài.

Chưa kịp nói gì thì Từ Long lao ra ngoài và đi như bay. Đạo Thiên chắc còn nằm ngủ trên phòng. Cô bước vào bếp, Từ Long đã nấu nướng xong hết.

(Ái chà...cô nàng nào mà đê Từ Long quý mến chắc sướng lắm đây! Vừa phong nhã lại còn biết nấu ăn.)

Cô gọt một ít trái cây rồi đi lên phòng, nhẹ nhàng mở cửa. Anh ta vẫn nằm ngủ, thuốc trên bàn chưa uống. Tô cháo vẫn còn nóng.

-Tổng tài, dậy ăn đi rồi uống thuốc.

Nghe tiếng cô gọi, anh chợt mở mắt như người vừa gặp ác mộng.

-Sao...sao cô đến đây?

-Hóa ra...anh không muốn tôi đến à?

Cô đứng dậy thì anh vội nắm lấy tay cô. Nhìn xuống thấy tay anh bị bắn bó máu vẫn còn thấm ra miếng băng.

-Tay anh sao vậy?

Anh ngời dậy.- À không sao, tôi bị người ta hận thù thôi.

Cô cũng không dám hỏi thêm.

-Này anh ăn cháo đi rồi uống thuốc.

-Tay thế này thì sao mà ăn?

Cô miễn cưỡng ngồi xuống đút cho hắn.

-Cái cô mà anh hôn thắm thiết đâu, sao phải là tôi phục vụ.

Anh chụp lấy tay cô.

-Tôi chỉ cần em thôi! Sao mãi em vẫn không hiểu?

Tiểu Hoa tròn xoe mắt kinh ngạc

-Dù cho tôi.

Cô chưa kịp nói "Tôi không bận tâm...là ở đây rất khó chịu."

Anh nắm bàn tay cô đặt lên tim. Cô gái lúng túng đặt tô cháo xuống bàn chạy ra khỏi phòng.

(Nói thật hay là vì mình có một địa vị tốt. Trước giờ mọi người vẫn bảo anh ta vô cảm chỉ coi trọng tiền đồ)

Tiểu Hoa thiếp đi trong suy nghĩ. Một lâu sau cô mơ màng tỉnh giấc khi đthoai reo.

-Alo....

-Tiểu Hoa muộn thế sao chưa về? Ngao du ở đâu?

-Ai vậy?

- Quên giọng ca ca này rồi sao?

Con bé tròn mắt bật dậy vui mừng hạnh phúc rõ khuôn mặt. Không hề biết phía sau có người ngồi nhìn cô này giờ.

(Ai mà cô ấy vui mừng đến vậy?)

-Anh về sao không báo em đón. Vâng em về ngay.

Cô đứng lên cầm túi thì lúc này thấy Tổng tài ngồi đấy.

-Anh...anh sao không nghỉ ngơi mà ngồi đây?

Hắn ta kiểm soát để lôi kéo cô ở lại.

-Tôi...tôi thấy đôi đầu đau như búa bổ nên xuống đây nhờ cô. Thấy cô ngủ không nỡ gọi dậy.

-Vậy còn đau không?

Tổng tài vội ôm đầu đau khổ.

- Còn...còn...cô làm ơn cho tôi ăn chút gì nhé.

Tiểu Hoa đặt túi xuống và đi vào bếp mang tạp dề. Tổng tài hần lén lấy dt ra chụp tấm hình rồi nhanh quay lại nằm xuống sofa.

- Nè anh ăn đi tôi còn về.

-Đầu tôi chóng quá...cô xúc dùm tôi nhé!

Gã ăn từ tốn còn Tiểu Hoa thì muốn dứt thật nhanh để về nhà..

-Cô đang gấp ả?

-Ồ..có người đang đợi tôi ở nhà..

-Hắn ta là ai vậy?

Thấy Tổng tài hỏi cô liền hiểu ra ý đồ này giờ của anh.

(E hèm...chắc hần hần đang muốn biết có phải tình nhân mình không đây)

- À..1 người đặt biệt khá quan trọng.

Im lặng nghĩ kè.

-Tôi đưa cô về nhé.Muộn rồi.

-Ấy...sao được?Anh đang đau đầu tôi sao an tâm để anh đưa..Tôi tự lái xe được mà.

-Nhưng vẫn là tôi nên đưa cô về.Mai tôi cho người chạy xe cô đến cơ quan.

Cô là nhân viên quan trọng với tôi,không nên đi đêm.

-Ừa sao vậy?Có liên quan?

-Có...vì cô còn thân vs tôi,tôi thì nhiều kẻ thù.

-Thôi được rồi!

Hần ta vui mừng đang mở cò trong bụng thì...con bé lấy đthoai ra.

-Anh à,vậy đến đón em ở Tòa nhà x nhé...

Tiểu Hoa cầm giỏ bước đi,đưa chìa khóa cho anh.

-Anh nghĩ nhé.Mai mang xe đến cơ quan giúp tôi.

Sau khi Tiểu Hoa rời khỏi 5phút anh quyết định chạy theo ngầm quan sát.

(Quái...tại sao tôi phải theo dõi cô chứ.Tổng tài nổi tiếng như tôi lại bám đuôi con đàn bà như cô sao)

Nghĩ xong lại quay vào...trong lòng khó chịu không yên lại quay ra.

Lúc này Tiểu Hoa đứng đợi...Một chàng thanh niên cao ráo đội nón đen che gần nửa mặt bước xuống xe..

Tiểu Hoa nhào tới ôm hần khiến cái gã đang rình rập muốn nhào ra xem mặt. Cả hai bước lên xe và rời đi...

Có một tên tay nắm chặt ầm ức trộm nhìn.

-Đạo Thiên này muốn cái gì là phải có được.Đội đấy...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Chàng trai mới đến?

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Teng..teng..Tin nhắn đến từ

- Sếp à,tôi có chuyện gia đình xin phép nghỉ vài ngày nha.□

-Mai đi làm cho tôi.

-Nếu anh không duyệt thì tôi sẽ nghỉ việc luôn.

-Đe dọa tôi à.Nói rõ tôi cho nghỉ..

-Hôm qua tôi có nói rồi mà..vì anh bạn thân ấy về ít ngày lại quen gia đình tôi.Nên là chúng tôi đi dã ngoại...

Không có tin nhắn trả lời.

Về phần Tiểu Hoa chàng trai ấy là anh trai của cô.Cả hai về nhà cùng ăn uống trên sân thượng và chuyện trò.

Cô tựa vai anh chụp một tấm hình

"Thật bình yên khi có bờ vai này....đã bao lâu rồi?"

Cô vừa up lên thì Tổng tài điện thoại thông báo.Anh cầm điện thoại thấy tấm hình bờ vai đàn ông mà trong lòng ảm ức.Khó chịu...

Nghĩ kể rồi cmt vào tấm hình.

"Lo cho một người và lại ở bên một người vậy sao cô gái?" Kèm theo 1 bức hình chụp hình anh và bóng dáng cô đang ở dưới bếp.

Thế là nhân viên công ty ủa vào bình luận khiến Tiểu Hoa ái ngại.

(An Hào cô lợi hại thật...Một lúc có cả hai anh chàng..Cho chúng tôi biết đi ai là người cô quý mến?)

Tiểu Hoa hơi say đưa cho anh hai mình xem cái điện thoại

-Hai xem...ông sếp của em...đây.Hắn ta ghen khi thấy..e m đi cùng anh.

Anh trai cô cầm lấy và xem rồi a ô ngạc nhiên.

-Ôi trời....là nó à?

Con bé chỉ kịp ngán đầu lên buông một câu rồi gục tại chỗ.

-Sao ạ?....

Em gái đa tài hóm hỉnh bao nhiêu thì ông anh cũng đa mưu túc kế bấy nhiêu.Hiểu ra sự việc ông bế cô em gái về phòng rồi vội nằm kế chụp tấm hình không lộ mặt gửi qua tin nhắn cho tên Tổng tài.

-Anh thích cô ấy đến vậy sao?Nếu có bán linh thì đến đây đón cô ấy đi.Tôi chỉ chờ đợi 5p.

Tổng tài tức tối mặc dù chưa khỏi bệnh áo phông phanh phi xe tốc độ đến nhà Tiểu Hoa.

(Cô gái này không biết người cô quen thế nào.Ở cạnh đàn ông mà uống say như thế?Không phải ai cũng tốt như tôi...)

Gã ghen tuông đang phi như bay đến mà đầu óc thì quay cuồng suy nghĩ.Tìm anh đập loạn hình ảnh của Quá Khứ quay về.Sau khi cô hầu mở cửa không nói gì anh bay thẳng lên phòng rồi đứng trước cửa do dự.

Chân run run lại sợ hình ảnh hôm nào thấy cô quần áo te tua ngồi trên giường.Đồng hồ điểm sang phút thứ 6 cánh cửa mở ra.Hai người đang ông đối mặt.

Một người thì toát mồ hôi người còn lại nhăn răng cười chào đón.

-Thế mà tao tưởng cái tính đúng giờ ấy bị phá vỡ bởi em gái tao chứ.

Lúc này Tổng tài anh đây hồn mới bay về.Túm lấy cổ áo

-Thằng khốn,mày về sao không báo.

-Ấy...ấy... có muốn làm em rẻ tao không thế?

Tổng tài buông tay lách người bước vào phòng.Đứng nhìn người con gái đang ngủ say.Phút chốc mắt lại đỏ hoe.Có lẽ anh sợ cái cảnh anh không muốn thấy sẽ tái diễn.Thật sự từ nhà anh mà đến nhà cô 5p thì không thể vậy mà anh đã đến đúng.

Bạch Vỹ quàng cổ Tổng tài và lôi đi.Cả hai cùng chề chén tiếp trên sân thượng.

-Nói...đã xảy ra chuyện gì với em..gái tao?

Tổng tài buông nhẹ ly rượu nhìn xa.

-Không gì qua mặt được mày nhỉ? Ừ thì...

Anh kể lại mọi chuyện cho Bạch Vỹ nghe.

-Và mày...vẫn yêu thương em tao?

Im lặng trầm tư nốc nhanh ly rượu.

-Chỉ 5phút thì tự hiểu đi.□

-À...haha...thế thì phải thử thách nhiều.Em gái tao là đứa khó nhằn.

-Thế à...tao là thằng đã muốn thì phải có cho bằng được.

-Em tao có biết mày trong thế giới ngầm?

-Cô ấy không biết...Vẫn là cô ấy chưa từng cho tao cơ hội.

Tổng tài vồn từ lượng cao nhưng do cơ thể đang bệnh yếu anh say trước.Bạch Vỹ dịu dàng bạn chỉ cốt vào phòng ngủ.

.....

-Á...Tiểu Hoa tỉnh giấc bên cạnh Tổng Tài vùng chân đạp một cái hấn lăn xuống giường..

-Ui...cô....

-Cô...cô gì ở đây? Sao anh lại ngủ trong phòng tôi được.

Nhớ lại hôm qua.Bạch Vỹ gõ cửa đúng lúc giải cứu.

-Đạo Thiên dậy chưa ra vườn cùng uống trà với gia gia.

Lúc này người không hiểu gì lại chính là Tiểu Hoa đây.Vốn dĩ định trêu đùa Đạo Thiên mà giờ tình cảnh này...là sao?□

-Hai người? Quen nhau à.

Tổng tài đứng dậy ra ngoài.Tiểu Hoa bị bỏ lơ.Cô pha trà và bung cafe ra vườn.

Ba người đàn ông đang vui cười đứng bên những chậu hoa cảnh.Khung cảnh trước mắt khiến cô cảm thấy ấm áp lạ thường.Vội lấy điện chụp lại một khoảnh khắc đẹp.

Gia gia bước tới.

-Tiểu công chúa của ông dậy rồi à?

-Mời gia gia...

Cô đưa trà cho ông và cafe nóng cho hai người đàn ông nham hiểm kia.

-Uhm...hôm nay trong trà có mùi vị hạnh phúc,ngọt ngào tươi mới nhỉ?..

Tổng tài nghe thế lật đật.

-Của Tiểu Hoa pha à ông cho con nếm thử?

-Đây Đạo Thiên anh có đòi nào uống trà mà xin?

-Ồ...nhưng của cô thì tôi buộc phải nếm thử hết.

-Buộc?

Tổng tài lơ và uống 1 ngụm(Oài..chỉ có đáng chứ làm gì...)

-Thấy sao?

Gia gia hỏi về mặt vui cười.

-Con..con chắc không biết uống.Chỉ thấy đáng

Gia gia bật cười to,đưa tay chỉ về hướng của hấn gạt gạt cái đầu.

-Thằng thẩn...

Vốn dĩ trong trà chỉ có vị đắng,mùi hương ông muốn nói là phát ra từ Tiểu Hoa.Ấy vậy mà chàng ta lại đúng ý ông ấy.Quả nhiên Bạch Nhân muốn thử người.

Hấn bật dậy tiến gần đến Tiểu Hoa ghé sát cổ cô.

-Nhưng cháu phát hiện mùi hương ở đây!

Tiểu Hoa cô vốn nhạy cảm ở cổ,liền nhanh tay giữ thế trấn cổ anh.Tổng tài không kém phản xạ nhanh né kịp.

-Ai dà,cô em gái oi đây không phải đối thủ của em.

Sẵn tiện sáng sớm Tiểu Hoa ra đôn cho hai gã trai hùa nhau ăn hiếp cô một bài thể dục buổi sáng.

Một lúc sau...Gia gia vỗ tay:

-Thôi nào chúng ta thu xếp đi đảo Sun. À Đạo Thiên cháu đi cùng chúng ta chứ?

Tiểu Hoa nhanh nhẩu xen ngang.

-Ông...Tổng tài có rất nhiều việc phải làm ở công ty.

Hấn ta đẩy Tiểu Hoa sang bên.

-Dạ...đi chứ.Chỉ cần ông cho cháu xin 2giờ để sắp xếp.

Gia gia gật đầu bước vào.Bạch Vỹ vỗ vai ghé sát tai

-Đây là cơ hội..

-Anh hai....anh nói cái gì đấy?.

Gã anh chạy đi "Này em nói đi Vio mua một vài thứ mà.Thay đồ đi"

Tiểu Hoa đưa hấn rồi đi.

-Anh đi thật ả?

Hấn lại đột ngột dừng lại khiến cô va phải lưng rồi thăm nhim cười.

-Cô không muốn tôi đi cùng sao?

Thấy hấn cuối đầu không quay lại cô có chút mềm lòng.

-Tôi thấy anh sức khỏe chưa tốt..

Chen ngang.

-Nếu cùng em thì tôi sẽ rất khỏe.Tôi muốn hiểu em hơn.

Tiểu Hoa bước nhanh phía trước mở cửa.

-Thôi anh về thu xếp đi.Nhớ mang theo thuốc vì trên đảo còn hoang sơ lắm

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Là vì...Bạch Thiên Hoa!

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Tiểu hoa cùng anh trai của mình đến trung tâm thương mại.

Cô đang loay hoay mang giày thì có một bóng dáng ngồi xuống lấy đôi giày trên tay cô, rồi ướm vào chân cô đôi khác.

Hai người đàn ông lịch lãm tuần tú ấy người đứng xách đồ cho cô, người đang ngồi mang giày khiến nhân viên và các cô gái xung quanh ghen tị.

(Xem kia cô ấy là ai mà được hai anh ấy o bế thế. Cũng tầm thường thôi mà)

Tổng tài đang đứng lựa cho cô đôi khác và nghe thấy. Anh lại và thử cho cô một đôi màu xanh biển có đính ngọc trai.

-Rất hợp với cô.

Anh tiến lại nói nhỏ với nhân viên sau đó họ đem ra gói lại thẻ Vip cho cô.

-Tiểu thư Bạch quản lý của chúng tôi vừa nói cô là đối tác quan trọng cho nên chúng tôi xin được tài trợ.

Cô biết Tổng tài đã thanh toán. Cô vui vẻ mỉm cười.

-Thế cô gọi lời nhắn tới quản lý rằng tôi cảm ơn tấm lòng nhé.

Cô vừa định cầm thì Tổng tài đã đón lấy thay cô.Hai người thanh niên ấy khiến cô cảm thấy rất vui.

Tiểu Hoa chạy tới luồn hai tay vào cả hai chàng trai lôi đi.

-Theo em...

Cô đưa hai anh chàng đến store Couple.

Bạch Vỹ: Này...bộ chọc quê anh hả.Ai couple với ai thì tự chọn đi.

-Đầu cả ba chúng ta luôn.Em rất thích như vậy.

Tổng tài nghe cô phản khởi nói,anh trở nên hài hước.Cầm lấy nón đội lên cho cô,cho anh và cho cả Bạch Vỹ.

Tiểu Hoa hùa theo lấy ba cái kính giống nhau đeo vào rồi cùng diễn trò.

Con bé được dịp cười vui vẻ.Hai chàng trai cảm thấy ấm áp.

Sau khi cả ba đang diện đồ thì có một người mặc đồ đen đến chào.

-Thật vinh hạnh cho cửa hàng chúng tôi quá.Ba vị có thể cho chúng tôi một tấm hình lưu lại không?

Tổng tài nham hiểm

-Nếu anh biết tôi là ai thì cũng hiểu.Cái gì cũng có phí cả.Sử dụng hình ảnh đại diện....

Anh chưa nói hết thì vị đấy mỉm cười.

-Vâng Tổng tài chúng tôi biết điều đó mà.

Sau khi cho họ chụp hình xong.Một cô gái nói với Tiểu Hoa

-Tiểu thư đáng của cô thật đẹp.Cô có thể mặc bikini cho chúng tôi một tấm hình.Mẫu này chúng tôi sắp ra mắt và đang được nhiều người săn lùng nhưng giá của nó khá cao số lượng ít.Nếu cô đồng ý chúng tôi xin tặng cô luôn.

Tiểu Hoa hiểu ngay lời nói và suy nghĩ của cô gái này.Tưởng cô là hạng gái bao của đại gia..

-Thật tiếc,lúc này cô đã đi đâu khi quản lý nói chuyện với chúng tôi vậy.

Cô đưa 3 ngón tay lên ra giá.Cô gái lại mỉm cười về khinh.

-300 tệ ạ?

Tổng tài chớp lấy ba ngón tay ấy.

-2000usd/shot..cửa hàng cô không thể trả được chi phí đó nổi đâu.Cô ấy là Tiểu thư tập đoàn Vỹ Hoa đấy.

Cô nhân viên ngớ ngàng về mặt thay đổi cuối đầu xin lỗi.

-Tôi xin lỗi,mong cô đừng bạch với quản lý.

Anh ấy kéo cô đi và chốt quay lại

-Nhưng không ai có thể mời được cô ấy đâu,vì hình ảnh của cô ấy là vô giá...

Tiểu Hoa mỉm cười trước câu trả lời của anh.

Gia gia gọi về.Ra xe anh mở cửa cho cô.

-Ừa anh đi chung hả?

Anh gật đầu..Cô cảm thấy chuyến đi này thật háo hức hơn lúc đầu.Không hiểu rõ tại sao cảm xúc lúc này mâu thuẫn đến vậy.

Tiểu Hoa trang điểm nhẹ,mang đôi giày Tổng tài chọn,nón bèo trông rất đáng yêu khiến anh xao xuyến.

Cả bốn người đi ra sân bay đi phi cơ riêng.Tiểu Hoa đi ông đi còn hai gã thanh niên thì kéo vali.

Hình ảnh bây giờ rất khác,hai chàng trai phong nhã ấy giờ giống vệ sĩ hơn là nhà kinh doanh tầm cỡ □.Cơ mà trông trẻ trung đẹp trai hơn.

Cô ngồi kế ông,ông lại xoa

- Tiểu Hoa con ngồi cùng Đạo Thiên bỏ thằng bé nó buồn.

Mặt cô ngại ngùng ửng đỏ.Tổng tài quay đi nhét mép cười khoái chí.Tiểu Hoa lấy thuốc cho ông uống.

-Đây ông uống đi.

Tổng tài để ý cách cô lo cho ông mà có ánh mắt khác nữa.Mắt anh chằm xuống nhìn ra cửa sổ.

(Cô ấy giống mình đều không có được hơi ấm tình thương từ cha mẹ.Sống nhờ tình thương của ông bà.Nhưng mình là nam nhi có thể mạnh mẽ.Còn người con gái ấy mãi vẫn không thấy điểm nào chạnh lòng từ cô.Đôi khi mình còn yếu đuối khi thấy trẻ con được cha mẹ tay trong tay lễ hội,vui đùa.Còn cô ấy...mình muốn biết..)

-Tổng tài..tổng tài..

Anh giật mình thấy Tiểu Hoa đang gọi.

-Tôi ngồi cửa sổ nhé.

Anh đứng dậy nhường cho cô.Cô cũng uống vội viên thuốc.

- Cô và ông dùng thuốc gì vậy.

-À...là do tôi và ông không chịu được áp lực khi lên cao.

-Thế cô sợ độ cao phải không?

-Ừm...Vì vậy tôi chưa bao giờ có thể đến tận nơi cha mẹ yên nghỉ được.

Tổng tài ngạc nhiên khi cô nói.

(Bạch Vỹ cũng có nói chuyện đi này là tảo mộ ba mẹ của họ,mình giờ thật nóng lòng muốn đến hơn rồi)

Cô chìm vào giấc ngủ.Tổng tài ngồi lại gần dùng tay kéo đầu cô về để tựa.

(Tiểu Hoa từ nay đã có anh,em không cần phải mạnh mẽ nữa)

Phi công phát loa tới đảo Sun.Mọi người cùng xuống Tiểu Hoa người hơi chao đảo.Tổng tài một tay kéo vali tay kia đỡ cô.

Có một chiếc Limo chờ đón họ.Gia gia bắt tay.

-Chào ông chủ tịch Du

-Mừng cả gia đình ông đến đảo Sun.Đây là....

-Là Tổng giám đốc tập đoàn Hắc Thị cháu trai của chủ tịch Hắc đó ông không nhận ra sao?

Tổng tài đến bắt tay.Chắc bởi anh mặc đồ thường phục không hào nhoáng kêu ngoạ như thường ngày nên ông ta không nhận ra.

Ông ta hiểu lý do tại sao Đạo Thiên có mặt.

-Phen này bọn nhỏ náo loạn đây -rồi quàng vai gia gia mời lên xe.

Tập đoàn Du Phong là doanh nghiệp đứng đầu về ngành du lịch của nước.Tại đảo Sun này gia gia có một nửa cổ phần đầu tư ở đây.Bởi vì,bà của Tiểu Hoa rất yêu thích nơi này.Khi qua đời có nguyện vọng linh cửu được cất nơi cao nhất của hòn đảo này.Để bà luôn được trông thấy tất cả mọi người.

Tiểu Hoa to nhỏ sơ sơ cho Đạo Thiên biết.Xe chạy qua những cánh đồng hoa mẫu đơn trắng như tuyết,rồi đến màu hồng,màu đỏ.

-Tại sao ở đây chỉ trồng loài hoa này?

-Nó là loài hoa được tôn kính nhất ở đây đó.Họ xem hoa mẫu đơn như mặt trời đem lại vinh hoa phú quý và hơn nữa là hạnh phúc gia đình.

-Thế sao không gọi là đảo Peony mà là Sun?

-Tổng tài à anh bớt ý kiến đi.Làm sao tôi có thể biết hết □

Anh mỉm cười vì chỉ muốn chọc cô.(Tên cô cũng có ý nghĩa là hoa mẫu đơn mà và lại có mùi hương hoa này nữa.Thật cô quả là người lý thú đối với tôi)

Xe dừng tại khu nghỉ của họ Bạch.Ông Du bước xuống.

-Các vị nghỉ ngơi rồi tôi đến chỗ tôi mời dùng tiệc ngoài trời nhé.

Một dinh thự khá to xung quanh vẫn là hoa mẫu đơn đỏ thắm bao vây lấy ngôi nhà.Hương thơm ngào ngạt khiến cho anh không thể định hướng được đâu là Tiểu Hoa đâu là Mẫu đơn.

Năm năm kể từ khi hai anh em đi nước ngoài thì ông cũng không đến đây.Nghe đâu đã có thể đi cáp treo hoặc xe địa hình lên thẳng núi.Ngày trước cả hai ông cháu chỉ đứng dưới chân nhìn lên và tự nói thầm với họ.

Ông vì già yếu không thể lên cao cũng không đi được nhiều nữa.

Tiểu Hoa vẫn là không có can đảm đến gần và không đủ sức khỏe.Con bé luôn mặc cảm vì chính mình mà họ đã qua đời.Nó tự nhủ bản thân từ khi ý thức, không nhìn thấy họ sẽ đỡ đau hơn.

Trời mát dần chiều.Tiểu Hoa sang phòng anh và Tổng tài.

-Đi hái hoa nào.

Cả ba vừa bước đi thì ông với theo.

-Vỹ vỹ lấy xe lăn ông muốn đi cùng.

Cả bốn đi vòng ra phía sau ngôi nhà ngọn núi hiện ra.Dưới chân là cánh đồng hoa mẫu đơn đỏ thắm như một tấm thảm trải đầy sườn núi.Họ vừa tản bộ Tiểu Hoa thì lượ những khóm hoa tươi mà cất lấy.

-Để anh..

Tổng tài giật lấy.Đoạn đường đến đó cũng hơn nửa tiếng.Tiểu Hoa đưa giỏ hoa cho Bạch vỹ như thường lệ.Gia gia dơ tay

-Hãy gọi xe chúng ta cùng đi.

Tiểu Hoa ngạc nhiên vì lần này ông muốn đi đến mộ của gia đình.Cô cũng không biết cảm xúc mình thế nào.

Tổng tài tiến lại về hiểu ý mà nắm lấy tay cô.Họ đi lên một tý và dùng xe chuyên dụng.

Tiểu Hoa không nói lời nào đôi chân cũng thôi nhảy nhót mà bước đi khắp khiêng rồi.

Tổng Tài quàng vai cô to nhỏ.

-Này,đó không phải lỗi của em.Tôi cũng giống em,sinh ra đã không còn cha mẹ, mà lại chẳng có lấy thi thể của họ để mà thờ..

Tiểu Hoa dừng lại.

- Anh có thấy cô đơn..

-Từ nhỏ tôi đã được bà lo và ép vào các khuôn khổ.Tôi lại không được vui chơi tự do,lại phải học nhiều thứ hơn những đứa trẻ bình thường.Tôi bị kỳ thị,xả lánh,ghét bỏ. Và tôi căm ghét họ đã sinh tôi ra...Nhưng tại thời điểm này tôi muốn nói với họ rằng.Xin lỗi và cảm ơn.

-Tại sao?

Anh không nói và kéo tay cô đi.Mộ già nằm phía sau ngôi chùa.Sau khi cả hai thấp hương thì đi ra sau.Tiểu Hoa run run bước tới.Tổng tài đưa cô giỏ hoa.Cô đặt hoa lên ngôi mộ rồi quỳ xộp xuống.

Bạch Vỹ định tới chỗ em gái nhưng ông cản lại.Đôi vai bé nhỏ run lên,những tiếng nấc trời dậy.Tổng tài bỗng thấy tim mình đau như lần đầu gặp cô.Tay anh nắm chặt kèm nén.

-Ba...mẹ...Tiểu Hoa bất hiểu đã không đến nhìn di mộ của ba mẹ.Con xin lỗi!

Tiểu Hoa quỳ gối đi tới bia đá và ôm lấy khóc nức.Bạch Vỹ không đành lòng nhào tới vòng tay ôm em gái.

-Tiểu Hoa được rồi,đã có anh bên cạnh em

-Ba mẹ à con không cô đơn.Dù cho tuổi thơ con luôn từng ước có ba mẹ trên đời.Khi thấy bạn bè được ba mẹ đưa đến trường,dự lễ tốt nghiệp,cổ vũ tinh thần.Dù cho con luôn là ngôi sao sáng bất cứ đâu,những bài dự thi ở trường với những tràng pháo tay xa lạ.Con vẫn không thấy cô đơn bởi vì luôn có những người yêu và hiểu con hết mực muốn gì.Nhưng con luôn ước một lần có bàn tay cha mẹ dịu dặt trên đường.Con...con..

Tổng tài đến quỳ gối cạnh bên,tay anh nắm lấy tay cô chấp tay nguyện.

-Từ nay con Hắc Đạo Thiên sẽ thay cả hai dặt cô ấy đến cuối đời này.Con đã tìm được lý do con có mặt trên đời này.Là vì....Bạch Thiên Hoa.Cảm ơn tất cả.....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 11: Bại lộ!

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Câu trả lời mà Tiểu Hoa tưởng bị bỏ thì ra anh...

Lần nữa anh ấy lại chạm đến trái tim cô gái mạnh mẽ này.

Bạch Vỹ hiểu chuyện đứng lên vỗ vai Đạo Thiên. Anh đưa gia gia đi.

Lần đầu tiên anh thấy cô khóc trong gần một năm qua.

-Xin lỗi nhé, để anh thấy tôi yếu đuối.

-Em yếu đuối thì đã sao? Trên thế giới này chỉ cần anh mạnh mẽ bảo vệ em là đủ.

-Anh...anh thật sự muốn bên cạnh tôi sao. Dù cho...

Anh quỳ xuống cạnh cô nắm tay.

-Có ba mẹ cô chứng giám. Tôi xin thề sẽ không bỏ rơi lẽ sống của đời mình.

-Anh hứa đấy, không đùa đấy đây là lần...

Tiểu Hoa chưa kịp nói anh đã vỗ lấy cổ hôn cô một cách nồng nàn. Chưa kịp phản ứng gì...

-Đừng xưng tôi với anh nữa. Nghe lạnh nhạt quá.

Tiểu Hoa ngại ngùng vội đứng lên.

-Đồ háu sắc.

Tổng tài cuối chào rồi quay lưng. Tiểu Hoa đi giữa cánh đồng hoa mẫu đơn. Mùi hương hòa lẫn vào cánh đồng nhưng riêng cô vẫn nổi bật rạng ngời hơn chúng.

Hoàng hôn xuống, cả hai đi dọc bờ biển với ánh nắng chiều chạy nhảy trên sóng nước. Màu hồng tím lãng mạn với bộ đầm saphire lấp lánh ánh vàng cô đang diện hiện giờ.

Lộng lẫy như một nàng tiên nắng quên lối về thiên cung. Một lát nữa đến dạ tiệc vậy mà cả hai trên thì chính tề dưới thì chân trần.

Chỉ là Tiểu Hoa muốn ngắm hoàng hôn.

-Đạo Thiên anh có thích biển không?

-Không...

-Tại sao?

-Vì nó vĩ đại hơn anh. □

-Em lại yêu biển...

Tiểu Hoa nghiêng người nhìn anh. Lúc này Tổng tài hai tay đút túi mặt đắm chiều nhìn xa xăm.

Giương mặt với ánh chiều le lói hạnh phúc và có gì đấy bí ẩn. Rất hợp hôn bất cứ cô gái nào nhìn thấy.

Tiểu Hoa cũng không ngoại lệ lúc này. Một khi cô đã ngược nhìn thì người đấy không thể thoát.

Cô kéo anh lại mặt đối mặt.

-Tổng tài tôi rất bạo đấy. Tôi không thích tình yêu ngại ngần chậm rãi...

Anh bỗng nhắc cô lên.

-Thế thì tốt □ chúng ta lên giường luôn đi.

-Không ý tôi không phải thế. Tôi vẫn chưa tới mức đó. Thả tôi xuống.

-Không? Xưng em đi □

-Thả em xuống.

Anh buông cô và quay mặt cô đối diện. Rồi cởi áo khoác choàng lên người cô.

-Em mặc thế này...đàn ông họ chết hết. Chỉ được có anh chết vì em thôi...

Tiểu Hoa mỉm cười. "Một lát thôi anh sẽ có đối thủ? Thôi mình đi đến đó"

Cả hai vào xe.

-Em nói ai thế?

-Rồi anh sẽ biết.

-À, đây là buổi tiệc của Bạch gia và nhà họ Du em muốn anh phải giữ phong thái như thế nào?

Tiểu Hoa ngạc nhiên khi anh hỏi ý kiến cô (Anh ấy lại đi hỏi ý kiến mình. Tổng tài mình biết đấy à?)

-Nhấn nhẹn.

Cô biết người sắp gặp đây là thiếu gia Du Phong và cả người chị danh giá Du Du ở nước ngoài về. Hai anh em họ Du này kẻ thì bám lấy Bạch Vỹ kẻ dùng mọi cách chiếm tình cảm của cô. Nhưng vẫn thử xem Tổng tài có thật sự chiều ý cô không.

Tổng tài mở cửa đưa tay đỡ cô.

-Đạo Thiên có nhà báo không

Anh liếc nhìn.

-Có đấy.

-Thế đứng gần lại che em một tý.

Cô lấy hộp trang điểm và make up khác đi.Giờ đây gương mặt sắc sảo của tiểu thư Bạch xuất hiện.Cô sợ lộ thân phận Kiều An Hảo nhà thiết kế chính Hắc thị.Rồi cuối xuống lấy trong túi giấy ra đôi guốc cao hơn,lấp lánh ánh vàng.

Cô bước xuống đường như họ Du cho nhà báo tác nghiệp ngằm nhưng đứng là không che mắt được Tổng tài.

Bữa tiệc giờ hình như không phải riêng hai nhà mà có vài tập đoàn khác.Khi cô bước vô sảnh ai cũng ngược nhìn.

Từ thanh niên đến những lão già hạo sắc.Họ nhìn gương mặt xuống đôi vai trần và bầu ngực trắng nõn nà kia.

Rồi giật mình nhận ra người đi bên cạnh địa vị cũng không kém cõi gì.Cả hai tiến tới chào Gia gia và ông Du.

Anh hai nói nhỏ

-Hai đứa bây nổi nhất đây rồi đó.Mặc lỗ vậy?

-Anh hai đây là dạ tiệc mà chẳng lẽ anh bắt đứa tà lòn áo thun.

Tổng tài bụm miệng cười.Tiểu Hoa thụt tay vô bụng anh phát.

-Hello...hello...Thiên Hoa...em về lúc nào không báo anh biết..

Hắn ta tay to mồm lớn la ó rồi dang tay nhào tới.Cô lịch sự đáp lại.

-Em về gần 1 năm rồi.

-Vậy mà kín tiếng quá anh không hay biết..

Rồi hắn nhìn phía sau..

-Ồ đây là...Tổng tài Hắc Thị ủa cả anh Bạch Vỹ cũng về nước à?

Cả bốn người nâng ly.Sau đó một người con gái ăn mặc còn lõe loét gợi cảm hơn cả Tiểu Hoa bước tới.

-Gặp khách quý ở đây rồi.

Tổng tài ngó người.

-Cô sao ở đây?

-Anh quen chị ấy à?

Tổng tài nói nhỏ vào tay cô.

-Là người em đã thấy anh hôn.

(Trái Đất này thật tròn,loại đàn bà đi theo quyền rũ đàn ông đây.Cứ tưởng cô mền anh tôi thật) Tiểu Hoa nhếch miệng cười.

-Tại sao anh lại ở đây vậy Tổng tài?

Bạch vỹ chen ngang.

-Hai người quen nhau sao?Đạo Thiên là bạn thân của anh.

Chị ta mỉm cười rồi quay sang rót ly rượu.

-Bạch Vỹ đã bao nhiêu năm không gặp anh vẫn vậy.Nhưng tiếc là gần đây em đã có mục tiêu mới.

Cô ta nâng cốc mời mọi người uống và liếc mắt nhìn Tổng tài.Tiểu Hoa ghét những loại đàn bà như vậy.

Cô bị Du Phong dẫn đi còn Đạo Thiên bị Du Hà Du cản lại.

-Này,Du Phong anh buông tay em ra nào.

-Thiên Hoa em và gã Hắc Thị kia có quan hệ gì?

-Nó liên quan đến anh hả?

-Có..rất liên quan.Em biết rõ tình cảm của anh dành cho em bao năm nay.Anh thừa biết em mới quen gã kia không lâu.Tại sao?

-Đúng! Em đang là bạn gái của anh ta.Không phải ai dành tình cảm cho mình nhiều thì mình có thể đáp lại được.Tình yêu xuất phát từ con tim.

-Anh không tin,không tin chỉ vài tháng mà có thể chiếm được tình cảm của em.

-Đó là tùy anh. - Thiên Hoa quay đi.

-Hắn ta rất xấu xa không như em nghĩ.Nếu hắn là một tên diết người ở thế giới ngầm thì em vẫn yêu hắn?

Cô đứng lại (Thế giới ngầm?...)

Rồi cô quay lại mỉm cười.

-Nếu anh ấy diết những người độc ác thì tôi vẫn tán thành □ Tôi cũng không có ngoan hiền gì.

Quay lại cảnh lúc Tiểu Hoa bị kéo đi.

Hà Du cản anh lại.

-Tổng tài,anh đi đâu?

Cô ta định đưa tay chạm mặt anh thì anh nắm lấy.

-Lần trước khi cô cưỡng hôn tôi là vì tôi phải đuổi theo một cô gái khác nên không xử cô.Cô nghĩ loại người như cô dễ động vào Tổng tài tôi hay sao?

Bởi vì anh ghen khi thấy Tiểu Hoa bị lôi đi mà không làm được gì.Đôi bàn tay anh trút lên tay Hà Du.

-Á...đau...

Anh buông ra và bước đi.

Tiểu Hoa bước ra phía hồ bơi thì vừa lúc Tổng tài tới.

-Em không sao chứ?

Cô đang mãi suy nghĩ.

-Ồ không..

-Hắn ta có làm khó em?

-Không đâu.Anh ta cũng khá tốt lúc em du học hai năm đầu có anh ta làm bạn,giúp đỡ cũng nhiều.

-Thế sao em không trò chuyện lại chạy ra đây.

Cả hai ngồi xuống ghế nhìn ra biển.

-Thì em không thích tính độc quyền như em là bạn gái anh ta.

-Còn anh...gặp lại..

-Lúc đó cô ta đột nhiên hôn anh.Vì đuổi theo em nên anh không tính sổ cô ta?

-Tính sổ?

Tiểu Hoa to tròn mắt nhìn Đạo Thiên và suy nghĩ,liền bị anh ta đọc được.

(Lẽ nào Du Phong nói thật?)

-Em nghĩ loại đàn bà nào cũng chạm vào anh được sao?Là anh chưa nói rõ để cô ta tưởng bở.

-À thế nói chưa?

Anh phì cười.

-Em đang nghĩ gì?Cứ nói đi?

Tiếng Bạch Vỹ gọi vào.Cả hai vào nhập tiệc.Du Phong cố tình chuốt say Đạo Thiên.

-Này để em...Du Phong anh ấy còn lái xe nữa.

-Hahaa...ờ đây còn rất nhiều người có thể đưa anh ta về và cả em.

Cô uống thay Tổng tài.Hà Du:

-Thiên Hoa cô nghĩ xem,Tổng tài lịch lãm kêu ngoạ,làm sao đáng mặt nếu để một cô gái như cô uống thay.?

-Đây không phải là một bữa tiệc doanh nhân hay chính trị.Tôi có quyền ngăn cản với danh nghĩa người bạn đi chung xe.Hay chị còn muốn gì?

-Hờ...tôi còn tưởng cô là đào nhí thứ bao nhiêu của anh ta...

Vừa dứt lời...Tổng tài giật lấy ly rượu trên tay cô và hất vào mặt Hà Du.

-Tĩnh đi..Tôi có thể nhịn nhưng xúc phạm bạn gái tôi thì tôi không để yên.Dù bất cứ ai,nam hay nữ.

Du phong nghe thế gật gù buộc miệng cười

-Hừ....phải phải...Hà Du chị cẩn thận không thì bị bắn vỡ sọ đấy.Anh ta đã từng vì một con đào còn mặc cả đồ ngủ mà bắn vỡ sọ người khác..

-Thật ư,thông tin này mà lộ ra thì thật đáng giá à...

Tổng tài giật mình khi thông tin bị lộ trước mặt Tiểu Hoa.Điều anh sợ hơn là cái quá khứ đáng sợ ấy hiện về với cô.

Tiểu Hoa như đứng chết lạng vì tưởng mình bị lộ.Và hơn ai hết cô biết Đạo Thiên đã cứu cô.Giờ thì đã nghe rõ và lí giải sao anh đến kịp lúc.

Cô vừa sợ vừa há...Tổng tài im lặng lúc này.Tiểu Hoa nắm tay anh kéo lại.

-Du Phong tôi nói lại lần nữa.Những kẻ ác nên có người khừ trừng.Tôi ủng hộ anh ấy.Anh không phải lo...vì con đào ấy Chính Là tôi..

Cô bảo vệ anh bằng cách nói ra.Nếu họ đem thông tin này bán đi thì cổ phiếu của anh sẽ bị ảnh hưởng.Những người làm ăn vốn dĩ tin tưởng anh sẽ rút lui.Và nếu là để cứu tiểu thư Họ Bạch thì chẳng đại gì họ lại trao thêm huân chương cho anh..

Bạch Vỹ không quên tặng cho Du Phong 1 cú đấm

-Mấy nhớ và hiểu làm gì đúng.

Cả hai vào xe.Tổng tài lo lắng.

-Em không sao chứ?/Anh đừng lo.

Cả hai cùng quay vào và cùng lúc nói.

-Tổng tài...có thật như vậy không?

Tổng tài xưa nay không thích nói dối và cũng chưa từng nói dối.

Anh gạt đầu không biện minh.

Tiểu Hoa túm lấy cổ áo anh và nói.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Tổng tài! Tôi cũng muốn làm chị đại

Cô chủ động hôn anh thay cho lời cảm ơn.Đã đến kịp lúc cứu đời cô khỏi sự ô nhục...Chậm trễ thôi cô sẽ là một con cá nhỏ giữa bầy sói...

Mã...sói giữ thì nên bắn chết...Dù cho hôm đó không là cô thì cũng sẽ có những cô gái khác bị bọn chúng áp bức cưỡng hiếp...

Tổng tài đọc được suy nghĩ của cô anh rất vui.

-Anh đúng là kẻ như vậy ở thế giới ngầm.Em có sợ ở bên một người vậy bắn máu tanh?

Cô dường như đã say và vỗ vỗ mặt anh...

-Em...em cũng muốn làm chị đại ☐

Rồi gục luôn.Tổng tài phì cười.Anh gọi cho Bạch Vỹ.

-Xe đi chưa.Chạy lên cổng chính đón tao với Tiểu Hoa.Cô ấy ngủ rồi.

Mọi người về lại dinh thự Bạch Gia. Tổng tài bế cô lên giường.

-Đạo Thiên...chắc uống nhiều nên em khó chịu.

-Em khó chịu ở đâu?

-Đầu và bụng..

Anh bảo cô đợi rồi đi pha cho cô ly đá chanh giải rượu.

-Làm gì vậy Đạo Thiên?

-À...chắc uống nhiều nên bị cào ruột,bao khó chịu.

-Em gái tao được Tổng tài khét tiếng sủng ái thế nhỉ?

Anh không nói rồi đi lên.

Tiểu Hoa tỉnh giấc khi trời sắp bình minh.Cô lật đật xem đồng hồ rồi đi thay đồ.

-Chết rồi quên ngủ bình minh..

Con bé xuống nhà với bộ đồ thể thao mà cả ba mua ở couple.Trời vẫn còn sao sáng.

Cô lên phòng Tổng tài gọi anh.Hai ông tướng ngủ ôm nhau trông cảnh tượng thật hài hùng □

Cô đi dọn mớ hỗn độn mà đêm qua hai gã này bày ra.Tiếng lột xột làm hai gã thức giấc.

-Tiểu Hoa à?

-Hai người đêm qua hàn thuyền hả,rồi lên giường cùng nhau?

-Anh...

Bạch Vỹ còn bốn cột..

-Chứ sao, bên đây hai người ảm áp,có người ganh tỵ.

-Xi ai thêm..Em đi ra biển chạy bộ.Hai người nhanh đi.

-Gi...em đi thi đi, tự dưng bắt ép ng ta vậy.

Tổng tài nhanh nhẹn chui vào wc.

-Ai bảo vệ em? -Cô đứng chống nạnh ra lệnh.

Thế rồi ba đứa diện đồ cặp đi ra biển.Bạch vỹ trêu đùa

-Thật là dễ hiểu lắm chết luôn á.Tình tây ba à?

Cô cười đi giữa hai thanh niên tuấn tú mà hãnh diện.

-Em lại thích người ta hiểu lắm.

Tiểu Hoa chạy bộ qua hai người.Đuôi tóc ngoác ngoay trong thật đáng yêu.

-Khởi động đi em quay lại tiếp chiêu đó.

Tiểu Hoa chạy một vòng quanh rồi thở hí hộc.

-Em thở cái...hai người thử tấn công em xem.

Thế là cả ba luyện võ cùng nhau và hình ảnh bị lọt vào ống kính.Vừa rèn luyện cả hai chỉ thêm cho Tiểu Hoa nhiều cách xử lý.

Ba người nằm vật ra cát thở hí hộc.

-Em thật vui....cảm thấy bao mệt mỏi tan biến luôn.

Đôi bàn tay một bên là người yêu mình một bên là gia đình mình.Cảm thấy như được truyền thêm sức mạnh.Chỉ cần có hai người đàn ông này bên cạnh như có cả thế giới trong cô.

Bình minh ló dạng,Tiểu Hoa bắt gặp một cậu bé trạc 10 tuổi đang cúi đầu cái gì đó.Theo sau một bé gái tầm 5tuoi ôm cái rổ.

Cô tò mò bước tới..

-Hai đứa làm gì đó..

-Con đãi hén ạ.

Cô nhìn cậu bé thoăn thoắt mỗi khi sóng biển dạt ra.

-Em bắt con này làm gì?

Cậu bé ngấy thơ trả lời.

-Để mẹ nấu cháo cho em và để bán?

-Bán?

Cô vừa hỏi thăm vừa bắt phụ bọn trẻ.

-Người dân ở đây rất khá vì đa số hợp tác với du lịch và canh tác hoa mẫu đơn...

-Gia đình em mới chuyển tới đây,chưa có việc làm.Mẹ già ở nhà lo chăm vài khóm hoa rau kiểng tiền.Chi có chị hai đi làm giúp việc tại khách sạn Du Phong.

-Còn ba em đâu?

-Ba em mất rồi..

-Ồ...chị xin lỗi.

Thấy hai đứa nhỏ mà cô cảm thấy thương cảm.

-Chị chỉ cho,em thấy mỗi khi sóng rút xuống nè...nè nó nổi bong bóng và đùn cát....đây là con to đấy.

Cô dùng tay cào cào lên và đứng là một con nghêu to.Hai đứa nhỏ mừng và khoái.

-Chị gọi quá chị bắt tiếp đi..

Tiểu Hoa vui vẻ dùng đôi tay tiểu thư ấy mà cào đất cho bọn trẻ.Bạch vỹ mỉm cười.

-Đấy tính con bé thương người không bao giờ nghĩ đến mình.Giúp người cũng tốt nhưng đôi lúc cũng hại thân.

Cả hai chàng trai bước tới vui vẻ giúp, chỉ một tiếng sau đã đầy rổ.

-Em cảm ơn anh chị nhiều...hôm nay nhà em có bữa ăn ngon.Thường ngày toàn ăn cơm với rau.

-Hà...vội rau?Sao lại đến nỗi vậy.Chính quyền ở đây được hai tập đoàn hỗ trợ để giúp người dân cũng tiến mà.Thế nhà các em ở đâu.

-Dạ ở thôn Vọng Cát.Chị hỏi nhà bà Tô mới đến người ta chỉ cho.

- Em về đi chiều chị sẽ tìm đến.Nè cầm lấy đưa mẹ mua thêm đồ ăn.

-Em cảm ơn nhưng mẹ và chị dặn không được nhận đồ từ người khác.

-Em cứ nhận rồi nói với chị rằng Cô Bạch đến nhà nhé.

-Mà chị ơi chị tên gì chị đẹp quá chị ơi.

Tổng tài bẹo má thằng nhỏ.

-Này...này nhóc.Còn nhỏ mà biết tán gái hả?

Tổng tài trừng mắt khiến hai đứa sợ bỏ chạy.Lúc này chú ý thấy người đã đông lên.Cả ba đi mướn chiếc du thuyền tránh những ánh nhìn không mong muốn.Tổng tài đứng cạnh.

-Những lúc như thế này lại cảm thấy mình thật xấu hổ.

-Sao vậy?

-Có cái ăn cái mặc,mà đôi khi còn thềm oán trách số phận.

-Tiểu thư, tâm địa em thật tốt.Nhưng xã hội không phải ai cũng thấu tình đạt lý.

Tiểu Hoa quay nhìn anh:

-Anh đi thể này công ty không gọi điện thoại à?

-Anh giao cho Từ Long.Sau khi hai ta về thì chắc phải tặng ca đấy.

-Em có gì phải tặng nhi?Anh bắt em đi làm liền à?

Anh nắm tay kéo cô sát lại.

-Không trông thấy em,anh bắt an.

Cô đẩy người anh ra

-Ừa sao ta tiến triển nhanh vậy?

Anh mỉm cười

-Anh đã tỏ tình rất nhiều lần mà tại...em ngốc thôi.

Cô mỉm cười kéo anh lại gần và ngã đầu vào

-Cảm ơn,nhờ có anh em mới có thể đủ dũng khí.

-Đạo Thiên,Tiểu Hoa đến đây câu hải sản về làm bữa đi.

Thế rồi cả ba cùng nhau câu cá.Tiểu Hoa thì chẳng câu được con nào cứ bị Bạch Vỹ châm chọc.

-Xi... bởi vì tâm tính bốn cô nương nhân hậu nên mới không câu được cá thôi.

-Thế em có ăn nó không mà nhân hậu?--Bạch vỹ

-Ăn thì vẫn ăn chứ.Vì có người khác bắt sống và sát sinh chứ đâu phải em

Cả ba về nhà với giỏ cá chiến lợi phẩm.

Gia gia ngồi đọc sách uống trà bên hiên mỉm cười khi thấy ba đứa nhỏ từ xa.

-Cha..cha...chỗ này say tới sáng à □

-Cá ngon ông nh? (Bạch Vỹ giờ giờ khoe chiến lợi phẩm).

Tiểu Hoa ra về không quan tâm ngồi xuống cạnh ông uống trà.

-Sao thế? Bộ ai chọc cháu gái ông à?

Cô uống ngum nước rồi nói "Xì..anh hai luôn là tay sát cá. Từ đó giờ đi câu, con chả câu được con nào, vẫn cứ chọc con miết.Hỏi con nhân hậu mà có ăn cá không?"□

Ông vỗ đầu cười."Thế con lại bảo nhân hậu nên không câu được cá,nên nó chẳng nói vậy?"

Tổng tài phì cười

-Thì ra là bài ca câu cá muôn thuở của cô ấy hả ông? □

Cả nhà phì cười...Anh hai xoa dịu em gái.

-Thôi anh đùa,đem chỗ cá này cho đám nhóc nãy nhé.

Tiểu Hoa đôi mắt sáng rỡ tán thành.

Bạch vỹ đưa chỗ cá cho Tiểu Hoa.

-Hai đứa đi đi.Anh ở nhà chuẩn bị thức ăn,làm cái tiệc nhẹ mai về rồi.

Tổng tài chờ Tiểu Hoa đi tìm nhà mấy đứa bé.Khi tìm đc nhà cả hai đổ xe ngoài đường lớn và đi bộ vào.

Hai đứa nhỏ đang chơi cát phía ngoài thấy cả hai chạy ù vào nhà. Thế là cả gia đình ra chào đón.

Họ mời vào nhà.Căn nhà hơi xụp xệ và đầy mùi cá biển ươn.Tiểu Hoa vẫn tể nhị bước vào còn Tổng tài thì anh đứng khựng tại chỗ.

Biết tính hần sạch sẽ,Tiểu Hoa nắm tay kéo vào.

-Mời cô và cậu dùng nước.

Tổng tài lúc này mắt hết phong độ bởi cảm thấy không đc sạch sẽ.Anh ngồi bất động như pho tượng □

Tiểu Hoa buồn cười cố gắng hỏi han nhanh để đưa anh ra khỏi.

-Cháu sẽ nhờ chính quyền hỗ trợ cô,tạo điều kiện cho người nhập cư mới.Cô cứ yên tâm.Cái đảo này của hai gia tộc Bạch-Du với chính sách đưa người dân gần bó nơi đây ngày càng no đủ,không để ai phải khó khăn.

-Vâng thật đội ơn cô cậu rất nhiều.

Tiểu Hoa thúc tay vào anh "Này chào người ta cái đi"

-Tậ..p đùa..n,tôi..tôi sẽ hỗ trợ học bổng cho các con còn lại của bà ăn học.Với điều kiện,sau này tốt nghiệp phải theo ngành nghề mà tập đoàn chúng tôi chỉ thị.

Bà ấy vui mừng chớp lấy tay Tổng tài.

-Tôi..tôi không biết nói gì hơn.

Tổng tài trừng mắt nhìn,tay run lên...

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: □ Cô là ai? □

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Tiểu Hoa hiểu ý vợ chớp tay bà ấy..

-Đây là chút quà xem như bà đến đây cùng góp phần xây dựng hòn đảo này vậy? Và là vì anh ấy thấy đứa bé con bà rất hiểu chuyện.

Cậu nhóc vừa nghe khen ngợi chạy đến đứng trước mặt.

-Chị....cảm ơn chị.Cảm ơn anh đã giúp đỡ.

Tổng tài đã không chịu nổi đứng phất dậy.

-Tôi..tôi xin phép ra ngoài.

Tiểu Hoa cũng chia tay họ và cáo lui.

Bạch Vỹ đang nướng cá ngoài sân.Mùi cá nướng lan tận ngõ.Tổng tài nắm tay Tiểu Hoa cười nói bước vào.

Anh bắt tay vào làm cùng Bạch Vỹ,Tiểu Hoa ngồi cạnh ông trò chuyện.Mọi người ăn uống cùng nhau hôm cuối mai về đất liền.

-Này Đạo Thiên cũng nên gọi tao là anh hai cho quen miệng là vừa.

-Thế nào,đã chấp nhận thắng em rồi này rồi sao anh hai?

Tiểu Hoa ngồi giữa mặt gương đỏ.

-Này..này hai người vút em đâu rồi.Nên nhớ em đang là nữ chính nha.

Mọi người cùng nhau cười vang.Không khí trở nên ấm cúng.

3 tháng sau...Chớm đông.

Thế là Đạo Thiên và Tiểu Hoa chính thức quen nhau.Từ sau hôm đi chơi ấy bị nhiều tình báo chụp lén.Nên bắt buộc họ phải công khai chuyện tình.

Và tất nhiên danh tính của Tiểu Hoa cũng bị lộ.Nhưng vì địa vị tại công ty Hắc thị là nhà thiết kế chính cho nên cô cũng không bị ảnh hưởng đến danh tiếng tiểu thư Họ Bạch.

Ngược lại còn được ngợi ca một vị tiểu thư không cậy quyền thế tự lập đa tài,đa sắc.

Tan làm.Tổng tài ngồi ở phòng làm việc của Tiểu Hoa.

-Tối nay,ta có buổi tiệc Trao giải Doanh nhân cuối năm đây.Sao mà vẫn ngồi cắt tia thế kia.Anh cho em tan làm rồi mà.

-Vâng...vâng em may nốt cái này.

-Anh hẹn bên Style đến thử đồ.

Tiểu Hoa tròn mắt ngược nhìn.

-Cái gì vậy?

-Gi? Sao? □

-Nói lại? □ Cô đứng chống nạnh nhìn vào anh khiến Tổng tài bối rối không hiểu mặt dờ ra.

-Anh nghĩ sao vậy Đạo Thiên? Đường đường em là NTK nổi tiếng,anh là Giám đốc công ty Trang sức và thời trang.Đi dự sự kiện mà lại đặt đồ ở chỗ khác...bla bla

Tiểu Hoa thuyết giảng một tràng.Tổng tài ngộ ra..

-Ồ...à là em đang chuẩn bị đồ cho hai ta hả?

Anh bấm điện thoại.

-Xin lỗi,tôi không đến được.Số quần áo đó hãy gửi về công ty tôi sẽ thanh toán.Bà nhà tôi không thích.

Tiểu Hoa lại dùng may và nhìn.

-Này...này đã cưới người ta chưa mà kêu người nhà?.

Đạo Thiên nằm xuống ghế sofa và lăm lăm.

-Sắp rồi em ạ!

Anh nhắm mắt chờ đợi cô.Lúc này Tiểu Hoa mới để ý cái bệnh sạch sẽ của hắn như dần giảm đi.Ngày trước hắn không thể.Còn giờ đây chiếc ghế kia bao người ngồi cũng nằm dài chờ đợi cô.

Đạo gần đây công việc ngày một nhiều và áp lực với anh và cô.Hầu như đi ăn cùng nhau chỉ được vài lần còn lại là ở công ty.Người thì ngoại giao,người thì suy nghĩ lên mẫu thiết kế.

Ấy vậy mà nhiều lúc anh báo

(Tiểu Hoa em nghĩ việc đi.Công ty anh có thể lo được.Anh không muốn thấy em vất vả)

Nhưng hiện giờ với cô mỗi ngày đi làm là một điều hạnh phúc.Được ở cùng,được làm việc một hướng,cùng thảo luận với anh.Cũng vì một Tổng tài nghiêm khắc với tất cả mọi người nhưng lại sủng mỗi một mình cô.

Chính điều đó khiến cô yêu anh hơn và anh không phải thuộc dạng lẩn nhẩn như cô từng nghĩ.

-Đạo Thiên...ta đi thôi.

Anh giật mình nhìn đồng hồ.

-Ủa anh ngủ à?

-Uhm...anh có mệt không vậy?

Cả hai cùng về.

-Anh chờ em về đợi em xong rồi ghé nhà anh nha.

-Đợi em lâu lắm.

-Thì bởi nên anh mới sửa soạn sau.

-Anh hai cũng tham dự mà em đến cùng anh hai.

-Không được.

Tổng tài một nước lên tận phòng Tiểu Hoa rồi ngã nhào lên giường ngủ.Cô chỉ biết lắc đầu vì sự tự nhiên quá thể.

Sau khi cô trang điểm vừa xong, Thấy Tổng tài nhìn ngắm tự lúc nào.

-Hôm nay, lại quyến rũ nữa rồi! □

Tiểu Hoa mỉm cười đứng lên. Hôm nay cô diện một bộ váy ngắn xòe màu trắng kim.

-Đẹp, nó sẽ lấp lánh dưới ánh đèn. Nhưng mà hơi ngắn....

-Ồ...chiếc đầm này khá đặc biệt. Nếu em được vinh danh thì anh sẽ thấy.

-Đầu...cho anh thấy trước đi.

-Không...hãy đợi. Thôi đi nào.

Cả hai đi xuống

-Anh hai...anh và ông đến sau nhé. Em đi cùng Đạo Thiên.

Bạch vỹ không vội chọc ghẹo em gái.

-Này, em sợ người ta không chú ý đến em hay sao mà nổi vậy? Còn thẳng kẻ bên ăn bận thế à?

Cả 2 buồn cười quay lại đồng thanh.

-Ừ.

Cô chỉnh chu y phục cho Đạo Thiên.

-Chúc anh may mắn nha Đạo Thiên.

Anh ôm cô vào.

-Trước khi chưa gặp em anh rất coi trọng địa vị và danh tiếng. Nhưng giờ điều đó không quan trọng.

-Thiệt không? Nếu như một ngày bão đó tập đoàn em phá sản thì anh có...

Tổng tài lấy tay che miệng cô.

-Sẽ không có chuyện đó.

Cả hai trai tài gái sắc sải bước trên thảm đỏ. Bộ đồ mà cả hai cùng mặc tối nay khiến ai cũng ngược nhìn vì độ bắt sáng của nó. Điều mọi người đáng tiếc và thắc mắc tại sao nó không phải là chiếc đầm dài dạ hội.

Guang mặt họ tỏ ra thất vọng với NTK chính của tập đoàn Hắc Thị và là tiểu thư tập đoàn Bạch Gia. Cô ghé tai anh.

-Con người dễ dàng phán đoán quá anh nhỉ.

Anh nắm tay cô đến hàng ghế cuối của khán đài. Các quản lý của show lại cúi chào

-Tổng tài, cô Bạch xin lỗi ghế của các vị ở phía dưới hàng đầu.

Tổng tài ra hiệu lùi

-Chúng tôi muốn ngồi ở đây quan sát toàn cảnh. Vị khách nào ngồi ở đây cứ cho họ ngồi ghế của tôi.

-Nhưng...ở đây không an toàn.

Anh đưa tay chỉ ra phía sau dàn hộ vệ đang đứng, mọi người mới chịu lùi. Tiểu Hoa quay sang khó hiểu.

-Gi vậy Đạo Thiên, lần đầu tiên em thấy anh hạ mình đến vậy.

Anh chỉ cười với vẻ bí mật và sắp có điều gì đó đặc biệt xảy ra. Văng tung hàng người bước vào. Doanh nhân, ca sĩ, diễn viên, khách mời vip.....

-Cô Doãn hôm nay tôi thấy cô mặc chiếc đầm này đẹp nhất rồi đấy. Tuy cô là NTK mới vào Doãn gia mấy tháng nhưng thật sự chiếc đầm này đẹp hơn cả NTK Hắc Thị.

Tổng tài và Tiểu Hoa lúc này quay qua thì thấy dc bóng dáng lưng người phụ nữ đó và đám bộ nhin.

-Doãn gia có NTK mới à anh? Tại sao họ biết mình không biết.

Tổng tài nhìn chăm chăm vào người phụ nữ.

-Tổng tài, sao vậy? Anh quen cô ta?

-Cảm giác thôi.

Và khi cô ta bước xuống hàng ghế đầu những người xung quanh ai cũng nhìn bởi lẽ à ta đang mặc một chiếc đầm như hệt con công.

-Em không thấy quen sao?

-Anh muốn nói Tiểu Kiều? Nhưng người phụ nữ này trông đứng tuổi hơn, cao hơn và khuôn mặt chẳng có tí nào giống.

Tổng tài đa nghi (Tiểu Hoa sau vụ việc đó mình đã cách mặt cô ta. Biết đâu...)

Buổi trao giải bắt đầu. Sau những màn giới thiệu và biểu diễn thì đến trao giải.

-Và đây là phần đặc biệt tôi muốn xướng tên cả hai người. Vâng chúng tôi khôn để mọi người đợi lâu. Xin mời Tập đoàn Hắc Thị - Tổng tài Hắc Đạo Thiên đã được mọi người bầu chọn Doanh nhân trẻ tuổi thành đạt nhất nước.

Và theo sau đó là cô bạn gái tập đoàn Bạch Gia Doanh nhân nữ đa tài xinh đẹp được yêu mến nhất.

Tiểu Hoa tay nắm lấy ghế vấu mạnh.

(Đùa sao? Tại sao không phải là giải NTK?)

-Và cuối cùng một Designer mới vào làng đang được giữ sổ bình chọn cao nhất là Cô Doãn doãn tập đoàn Thời trang Doãn gia.

Tổng tài nắm cuộn tay vào ghế.

(Chết tiệt là ai nhúng tay vào. Minh được thông báo là Tiểu Hoa được hai giải cơ mà.)

Tổng tài đứng lên và bóng đèn sân khấu chiếu về phía cuối hàng ghế.

-Tiểu Hoa đi nào. Bước ra và cho họ thấy chiếc váy của em đi.

Mọi người ngạc nhiên khi thấy hai người họ ngồi hàng ghế cuối. Tiểu Hoa đứng dậy bước đi xuống.

Cô đưa tay ra sau lưng tổng tài và giật nhẹ. Chiếc áo của anh rơi xuống 1 tấm vạc dài bóng như một hoàng tử. Mọi người ồ lên và cả khán đài ngược nhìn họ. Cô muốn anh nổi bật và định không bật chiếc váy của mình.

Tổng tài vốn dĩ lười cô ngồi ở đây mục đích khi được xuống tên cô sẽ rũ chiếc váy xuống để tất cả mọi người phải ngoái đầu mà nhìn. Vốn định như vậy mà giờ cô ấy như bị sốc. Anh đưa tay ra sau eo cô mờ mờ..

-Gi vậy Đạo Thiên..

-Nó nằm đâu? □

Cả hai đang nhìn nhau thì Tiểu Hoa bị vấp phải chân ai đó bị lật quắc. Tiểu Hoa tay chống xuống sàn và nhìn.

-Xin lỗi, tôi không cố ý.

Tổng tài nheo mắt nhìn cô ta xem vẻ có tình với Tiểu Hoa. Và khi cô đứng dậy....

□□□□□

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 14: Cạm bẫy

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Cô sai bước đi cùng Đạo Thiên.Mỗi bước chiếc váy dài lộ rõ ra phần đuôi áo.

Vốn dĩ cô định giấu nhem chiếc váy đi nhưng vì cú té vừa rồi,để chuyên nghiệp cô phải chuyển nó sang hướng khác.

Mọi người ồ lên và kẻ nhưn tới,kẻ gio điện thoại ra chụp chiếc váy của cô.

Giờ đây cả hai người cứ như Vua và Hoàng hậu đăng cơ.Thế rồi cái người được khen có chiếc đầm đẹp nhất đã bị nhấn chìm từ giây phút này.

-Cô Bạch chiếc váy của cô đẹp quá,tại sao đến bây giờ cô mới cho mọi người nhìn nhân.

Cô mỉm cười:

-Thiên tài thì luôn khác thường.Với tôi cũng vậy sự sáng tạo của mình không để ai đoán trước.

Tổng tài cảm thấy Tiểu Hoa giờ đây đã mạnh mẽ đối đáp hơn nhiều.Anh mỉm cười.

-Tổng tài có phải bộ vest anh mặc cũng là do NTK Kiều An Hảo làm ra không?

-Đúng vậy.Và cũng như mọi người không ngoại lệ,tôi vẫn đang hãnh diện và choáng đấy.Quả thật nó rất tuyệt.Các bạn có bị lóa mắt không.Bởi đây mới là đôi tay tài năng thật sự đối với tôi.

Câu trả lời của anh nhằm đá xoáy vào những người đã chê chiếc váy của cô lúc nãy.Mc lại lên tiếng.

-Cô Bạch và cô Doãn vừa có người ra giá chiếc váy của các cô rất hào phóng.cô có bán không?

NTK Doãn vui vẻ như vớ phải vàng:

-Ôi thật sao,cảm ơn ai đó đã yêu thích nó.Nhưng tôi sẽ bán với giá 50000 bán.

-Còn NTK KAH thì sao?

Không ngoài dự đoán cô mỉm cười.

-Nó có giá sao?Tôi xin lỗi khi nói điều này.Đối với tôi không có mệnh giá nào có thể mua được chiếc váy mà tôi đang mặc.Ngay cả chiếc váy mình đang mặc mà có thể bán nó ngay thì thể diện tôi còn ở đâu chứ.

Cô gái kế bên cô vẻ sượn sùng cay nghiệt.

Sự kiện kết thúc.

Sáng hôm sau,cô vừa bước vào công ty mọi người gặp đều chúc mừng cô.

-KAH cô xem sáng nay công ty chúng ta nhận rất nhiều hợp đồng muốn cô thiết kế riêng cho họ đấy.Và cả những trang mạng đang ca ngợi cô nữa nè.

Tiểu Hoa bước thẳng đến phòng Tổng tài.

-Sao nào,anh thu hoạch nhiều đó chứ?

-Cancel!

-Hả? Anh có bị làm sao không? Thời buổi cạnh tranh kiếm cái hợp đồng khó lắm

-Em là bạn gái của anh.Anh không muốn em phí phạm tài năng cho người khác.

-Đồ ít kỹ □

-Này...này trưạ ợi anh.

Tiểu Hoa trở về phòng.Con bé vào inter check những dòng comment mà tới qua trước khi đi cô đã đăng tải tám ảnh mặc chiếc váy.

(Các bạn thấy điều gì?Tôi sẽ tặng món quà đặc biệt cho ai trả lời đúng.)

Chỉ có một nickname "Chiếc váy rách" trả lời đúng nhất.Tiểu Hoa ấn vào tìm hiểu thì thấy cô bé này đăng tải những tám hình tự vẽ rất đẹp.Lưu tên lại khi cần.

"Bạn check ib của tôi nhé"

Tiểu Hoa đã gọi tặng chiếc váy đắt đó ấy cho cô gái.Cô gái nhỏ tuổi ấy sống tận Paris-kinh đô của thời trang.Đúng là đáng để lưu ý.

Tổng tài nhận được một hợp đồng đặc biệt được chi thị và bàn giao từ bà anh.

-Tôi tự hỏi,tại sao công ty của cô sao lại cả gan muốn tôi làm người mẫu đại diện vậy?

-Đúng là Tổng tài ngạo mạn khét tiếng,chưa mời người ta ngồi đã nói những lời khó gần vậy.

Cô gái ngồi xuống.Tiếp tục

-Hợp đồng này là do chủ tịch Bà Thị phê duyệt.Cho nên anh chỉ việc chấp hành thôi.

-Tôi không đồng ý thì thế nào?

Cô ta lấy ra một tập giấy,Tổng tài tiến lại cầm và đọc.Gương mặt anh từ kêu ngạo chuyển sang bất ngờ.Anh lao ra cửa lên xe và chạy đi.

Tiểu Hoa không biết Tổng tài có chuyện vẫn vô tư chờ cơm.Mãi không thấy anh tới gọi cô nhấc máy gọi thì đầu dây bên kia không ai bắt máy.

-Tổng tài đâu rồi?

-Dạ sếp vừa nãy đã đi rất nhanh ra ngoài cũng lâu rồi chị.

Gọi lần nữa thì dt tắt máy.Cô gọi Từ Long:

-Anh có ở cùng Đạo Thiên?

-Không,anh vừa đi giải quyết công việc ban sáng Đạo Thiên giao.Sao thế?

-Anh ấy biến mất,em khôn liên lạc được.Vậy chào anh nhé!

Tiểu Hoa vừa giận vừa lo không biết có chuyện gì? Chưa bao giờ anh như vậy.

Tan làm con bé ghé sang chung cư bấm chuông mãi cũng không thấy ai mở.Giờ gọi dt cho Từ Long cũng không được.Trong lòng bức tức đi về.

-Anh hai,trưa giờ Đạo Thiên mất tích.Anh là bạn thân có biết hắn ta đang vui về nơi đâu không?

Bạch Vỹ dừng bấm máy tính,anh tháo kính mặt trầm như hiểu sự tình.

-Em nghĩ đi để anh mang nó về.

-Ừa...anh biết à cho em theo với.

-Anh sẽ mang nó về đây.Em không nên đến thì tốt hơn đó.Thường nó hay biến mất là có tâm sự đấy.

Con bé tò ra hiểu chuyện gật đầu rồi lên phòng.

Một tiếng sau có tiếng gõ cửa.Sau cánh cửa ấy 1 thanh niên đứng còn chưa vững thế mà hai tay hắn đang cầm lưng lửng...

-Xin lỗi...đây là quà chuộc tội.

Tổng tài giờ hai tay,một bên là trà sữa ngon tình,bên kia là thức ăn vặt nóng hổi che lấy khuôn mặt.

-Sao không bảo anh hai đưa anh về luôn đi.

Tổng tài bước vào nằm lên giường cô.

- Xin lỗi để em lo nhé! Cho anh mượn đêm nay thôi.

-Ê,,này....này

Tiểu Hoa ngồi cạnh soi gương mặt hắn.*(Đang buồn sao,tâm trạng thế nào mà em không thể chia sẻ?)*

Khi tiếng chuông đồng hồ reo cả hai giật mình thức.Tiểu Hoa chắn ngang giữa hai người một chiếc gối dài cô ngồi dậy.

Tổng tài nhanh tay kéo cô ngã nhào vào lòng.

-Anh phải làm người mẫu đại diện cho Doãn gia.

-Tại sao? Anh có quyền từ chối mà.

-Công ty chính của bà làm nợ rồi.Nếu nó phá sản thì phía bên thời trang Hắc Thị chúng ta cũng rơi vào tay Doãn gia.

Tiểu Hoa quay mặt nhìn anh,hai tay áp má.

-Được đấy, gương mặt này sẽ hút khách.Không khéo anh lại thêm nghề triển vọng.

-Trước giờ anh không làm việc dưới lệnh một người phụ nữ nào cả.Nhưng với tình thế bây giờ anh phải...

Tiểu Hoa hiểu cảm giác của một người cao ngạo danh tiếng trong giới phải đi làm việc cho một người mới bắt đầu.

-Thế em mua lại hợp đồng và số nợ của bà được không?

Tổng tài lắc đầu.

-Ngoài nợ bà còn bị bên đó có các bằng chứng việc trốn thuế nữa.

-Hả, vậy vậy bà bị lừa sao?

-Sớm biết anh đã tách biệt thời trang Hắc thị ra rồi.

Tiểu Hoa con bé động viên

-Đạo Thiên anh hãy yên tâm làm tốt hợp đồng đi.Em tin anh.

Tổng tài nhìn cô.

-Cảm ơn em.Nhưng nơi làm việc là Paris một tháng cho sự kiện.

(Thôi rồi ta muốn rút lại lời nói.Làm sao tin một Tổng tài điển trai thế này cùng cái cô Doãn kia kể vai sát cánh mỗi ngày mà không,...)

Miệng nói tin mà đầu nghĩ khác bị Tổng tài bắt gắp.Anh đưa tay cổ đầu.

-Vớ vẩn...

-Hả...Em làm gì vớ vẩn.

Anh đẩy cô dậy và bật dậy.Cả hai đến công ty.

Tổng tài làm việc và cho người điều tra về tập đoàn này và cô gái mới xuất hiện kia.Thể lực thế nào mà đã cướp danh hiệu của Thiên Hoa và lừa gạt cả bà.

Hôm qua,cả hai bà cháu có một trận cãi vã không hề nhẹ.Và có những yêu cầu quá đáng với anh, khiến anh bất mãn,buồn bã và giải sầu.

Nhớ lại...

-Ta có thông tin hiện nay Doãn gia nắm giữ vị thế và tài chính cao hơn tập đoàn Bạch Nhân.Hay nhân cơ hội hợp tác mà đến với con bé họ Doãn kia đi.

-Kia,bà nội! Trước kia cũng là bà gắn ghép cháu bắt cháu kết tình với Bạch gia để củng cố vị trí.Cũng mất nhiều thời gian để cháu chiếm được tình cảm cô gái đó.Vẫn chưa đạt được như bà muốn sao? Giờ lại..

Lúc đó điện thoại Tổng tài reo anh cầm định nghe thì bà giật lấy.

-Hãy chia tay nó đi khi còn sớm.Cháu cũng vì làm theo lời ta..bây giờ ta muốn đổi người khác....

-Được cháu sẽ vì bà...

-Đừng vậy.Hãy nhớ cháu được như bây giờ là do ai.Bằng không ta sẽ cho người...

Tổng tài nắm chặt quay đi.Đó là lần cuối anh tự nhủ vì bà anh lần cuối.Sau đó anh sẽ từ bỏ tất cả..

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 15: Thiên Hoa tuyết rơi rồi♥

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Cả hai cùng nhau ăn tối tại tòa nhà cũ đã từng hò hẹn.

-Anh dặn Từ Long ở nhà bảo vệ em,nhiệm vụ đưa rước em mỗi ngày.

-Em không sao đâu.Anh phải để anh ấy đi cùng làm hậu cận chứ?

-Anh đi ra nước ngoài thì không có thù địch.Nhưng em là bạn gái của Hắc Đạo này thì có.Chờ tỳ..

Anh quay ra nhìn và gạt đầu một phục vụ đứng ở cửa.Anh ta mở cửa.

Một đám người dừng hàng đôi đồng chân bước đều tiến vào.Dẫn đầu là Từ Long mặc bộ vest trắng phía sau toàn vest đen thôi.

Từ Long dừng lại họ cũng dừng.

-Chào anh hai chào chị hai.

Tiểu Hoa tròn xoe mắt nhìn Từ Long rồi nhìn Đạo Thiên.Từ Long hần thì mỉm cười dễ tính.Anh ta dứt lời thì đám người kia cũng gỡ mắt kiếng và cúi chào đồng thanh.

- Chào anh hai- chào chị hai.

Phụ vụ xếp hai dãy bàn dài nối nhau.Đạo Thiên phát tay họ về vị trí bàn.

-Hôm nay,anh ra bắt vợ anh với mấy đứa.Trong thời gian anh đi,nấy đứa bảo vệ chị và nghe lệnh từ vợ anh.Bây giờ,chỉ còn khoảng 20 người ở lại ban.Nếu ai muốn rời khỏi thì cứ việc.

-Anh hai bọn em tha chết chứ không rời đi.Ngày xưa anh đã giúp đỡ bọn em rất nhiều.

Tiểu Hoa không hiểu đám đàn ông này họ đang nói cái gì.Đạo Thiên chỉ công tác một tháng thôi mà làm gì bịn rịn thế?

Hai ngày sau khi bàn giao công việc cho Tiểu Hoa.Cô tiễn anh ra phi trường

-Em về đi.Anh vào..

-Anh vào đi.Em về..□

-Anh muốn thấy em lên xe.Mới an tâm đi.

-Trời em đi với Từ Long mà.

Cô ôm anh.

-Chúc anh bình an và sớm về nhé.Sang đó nhớ liên lạc facetime với em khi rảnh.Không là em sẽ...

Anh hôn cô không cho nói.□

-Tuân lệnh bà xã.Em giữ sức khỏe đừng có thức khuya.Đi đâu nhờ Từ Long đưa đi.Anh vào đây.

Anh quay bước đi vài bước thì quay phắt lại,kéo cô mạnh ôm nụ hôn mãnh liệt.

-Anh yêu em! ♥

Rồi quay đi vẫy vẫy tay.Đây là lần đầu tiên anh ấy rõ ràng và dứt khoát nói câu này.

Con bé giờ trong lòng vừa có gì nhoi nhói vừa trào dâng.Nước mắt rung rung (*Ghét,đã đi mà còn làm người ta lưu luyến*)

-Đạo Thiên, Đạo Thiên sang đó gọi cho em biết nhaaa...

Tiểu Hoa bề ngoài vui vẻ nhưng trong lòng không hề muốn chút nào.Thật sự cô đang lo lắng không biết giúp anh bằng cách nào.Khi anh cũng không muốn cho cô biết nhiều về hoàn cảnh.

Một Tổng Tài cao ngạo nay còn đâu,lại phải đi làm việc cho người ta,mà ẩn sau trong đó là trả nợ thay bà.Phải chăng cô đúng là xui xẻo cho những ai cô yêu thương.

Hai tuần trôi qua trong nỗi nhớ nhung da diết của cả hai người.Tổng tài ngay cả đang làm việc cũng Live trực tiếp cho người yêu mình thấy.

Yêu Xa là dấu chấm lửng của những khoảng trống. Khoảng trống khắc khoải của sự nhớ mong.Và cả khoảng trống của cái lạnh mùa đông, cái lạnh của xa xôi, của đợi chờ.

Ao ước cùng anh ngắm tuyết đầu mùa để có thể nói "Hắc Đạo Thiên,đời này của anh xác định bị Bạch Thiên Hoa thâu tóm rồi". Sẽ định nói như vậy và còn sinh nhật lần đầu tiên không còn FA cũng đến nữa.Ấy thế mà cũng FA luôn hay sao?

Nói chuyện nhìn anh làm việc thì không biết nói gì.Còn ngắt máy thì ngần ngại vô số câu hỏi.

Hôm nay,thức dậy chàng trai đầu tiên mừng sinh nhật.Vẫn là anh hai.Ra khỏi cửa nhà là Từ Long với một bó hoa mừng sinh nhật.

-Ôi sao anh biết ngày sinh nhật em.

-Là người thường xuyên điều tra lý lịch người khác cho Đạo Thiên mà em hỏi □ Nếu không biết thật đáng trách.

-Em cảm ơn anh.

-Tối nay,cho anh cái hẹn nha.Anh sẽ thay Đạo Thiên đưa em đi ăn đi chơi nhé.

-Nhưng em..

-Anh em mình chưa bao giờ ngồi ăn cùng nhau.Thời nhân dịp không có Đạo Thiên vậy □

Tiểu Hoa đến công ty làm việc cũng được mọi người mừng sinh nhật.Duy chỉ một người lễ ra khi thức dậy cô phải nhận tin nhắn hoặc cuộc gọi đầu tiên lại không có.

(Đạo Thiên chết bầm không nhớ sinh nhật của em sao?Thế em không cần phải xin phép anh đi ăn cùng Từ Long nữa □)

*Chờ mãi tới tối hẹn cùng Từ Long cũng không thấy gọi.*Cô trang điểm rồi đi cùng anh đến nhà hàng.Lại là cái nhà hàng cũ của Đạo Thiên và chiếc bàn sát góc cửa sổ.Nơi có thể nhìn thấy quang cảnh.

-Em ngồi đây nhé.Anh đi đây tí.

Tiểu Hoa lấy điện thoại ra lượn lờ tên Đạo Thiên,lướt inter cũng không thấy điều gì mới.Mới tin nhắn thấy đèn onl mà không gọi cho mình cô.

-□□□□□□□□□□

Chàng trai gọi điện.

-Hôm nay,anh làm cả ngày.Xin lỗi em.Chúc mừng sinh nhật muộn.Nhưng anh có món quà bất ngờ cho em đây.

-Em không cần quà nào hết.□

Bỗng có một bóng dáng trong không gian mờ ảo xuất hiện cạnh bên.Tay kéo bờ vai nhỏ ấy vào lòng và hôn lên má.

Tay kia dơ điện thoại trước mặt,hình ảnh lọt qua điện thoại của Tiểu Hoa.Con bé như chết lặng,tim đập nhanh,nhói,trào dâng...khó diễn tả

-Không thích món quà này thật sao?.

-Anh...anh về khi nào?

Tiểu Hoa đứng dậy hai tay áp má anh.Người anh ấy lạnh cóng

-Cũng may còn kịp mà bà xã đã giận thế này.

Anh ôm cô vào lòng.Phục vụ thay một chiếc ghế sofa đôi.

-Em thôi nén nhé.Xin lỗi vì anh bay sớm nên không gửi lời chúc mừng em

-Em em không cần lời chúc mừng nữa.Anh ở đây là quá tuyệt rồi.

Hôm nay,không phải là đối diện.Không phải là mặt đối mặt,mắt nhìn nhau hoặc lẩn tránh.Mà là ngồi cạnh nhau,ôm nhau mỗi người cùng nhìn về một hướng.

Cứ tưởng cả hai 2 năm không gặp vậy.Nhưng thật,tình yêu mãnh liệt thì không có thời gian nào so sánh được.Vắng một ngày cũng đủ để nhớ nhưng khó tả rồi.

-Đạo Thiên khi nào đi?

-Ngày mốt.

-Chắc mai nữa thôi là tuyết rơi rồi.

-Sao thế?

-À không?Tối nay về nhà em nha.

Hắn quay cô gái lại trêu đùa.

-Hả,định tặng quà cho anh ư? □

-Gi chứ??? Em muốn đc ngủ cạnh anh thôi.

-Nhưng,,,đạo gần đây.Vì xa em quá...anh anh...không biết mình sẽ làm gì đâu?□

-Ừ,,,thứ đi..thì sẽ thế này..-Tiểu Hoa đưa tay thủ thế cảnh báo.

Tổng tài về nhà nằm trò chuyện không lâu thì ngủ thiếp đi.Chắc có vẻ anh mệt vì chuyến đi kéo dài.

Cả hai cùng đến công ty.Sau đấy tối anh chờ cô đi đến khu ngắm tuyết đầu mùa.Cùng ngồi trên bãi cỏ như các đôi tình nhân khác,uống nước,chuyện trò và chờ đợi khoảnh khắc ấy.

Thế mà tận 12h hơn cũng không thấy hạt tuyết nào rơi.

-Về thôi,chắc năm nay tuyết rơi muộn rồi.

Con bé tiêu ngủi đứng dậy.Tổng tài lên nhìn phi cười vì cảm thấy Tiểu Hoa đôi khi cũng như trẻ con.

Trên xe,anh ngồi xoa đầu con bé rồi nắm tay.

-Thôi nào,có anh bên cạnh là vui rồi nè..

Hôm sau,bởi vì tiểu thư kia mà anh hen lại giờ bay 10h tối.Cả 2 ở nhà cô chờ tuyết rơi mãi cũng không thấy.

Anh nhìn đồng hồ và đứng dậy.

-Tối giờ bay rồi anh phải ra phi trường.Em đi ngủ đi,thời tiết lạnh rồi đấy.

-Ừ,anh đi bình an nhé.

Tổng tài mở hành lý lấy ra một thứ rồi choàng vào cổ cô.

-Đây,tặng em chiếc khăn này anh dùng ở Paris.Có nhớ anh thì ngửi cái này □□

Tiểu Hoa phi cười..-Trời,chắc là hôi rình đây?

-Nhớ giữ ấm nhé.Bệnh rồi không ai chăm.Có thêm gì thì bắt Bạch Vỹ mua cho.Anh gửi gắm rồi đấy.

Tiểu Hoa đứng dậy ôm anh.Cả hai chia tay...

Đến phi trường,anh làm thủ tục vừa lên thang máy bay thì....Anh ngược lên trời,đưa tay đón lấy.

- Tuyết rơi rồi!

Ở bên kia.Tiểu Hoa vẫn ngồi sân thượng,ngước nhìn trời cũng nói như thế.Cô muốn khóc.

(Chờ mãi không thấy.Anh ấy chắc lên phi cơ rồi thì mây lại rơi làm gì?)

Cô đưa tay ra sau ngửa mặt lên nhìn tuyết.Tuyết đầu mùa cũng chính là khoảng thời gian để thổ lộ một lời tỏ tình, hẹn ước với người ấy.

Tuyết đầu mùa, những bông tuyết đầu tiên của mùa đông rơi nhẹ nhàng xuống gương mặt yêu kiều và mặt đất. Những bông tuyết rơi thưa, nhìn rất rõ hình hoa tuyết xinh đẹp mang hơi lạnh từ bầu trời phủ thành lớp màu trắng lấm tấm trên nền đất. Tuyết đầu mùa, khoảnh khắc giao mùa này chính là lúc cảm nhận rõ nhất không khí lạnh lạnh đang dần tràn ngập khắp không gian, báo hiệu một mùa đông sắp đến.

Một tư thế với một nụ hôn như thế trên trời rơi xuống.Chạm vào môi cô.Cả hai đôi môi lạnh buốt dần ấm lên.

Gương mặt cô thì đôi mắt mở to ngạc nhiên.Còn gương mặt ấy mỉm cười nhắm lại hạnh phúc.

Tư thế này như trong phim là tấu nhạc rồi ấy chứ.Đẹp tuyệt đẹp ♥

-Anh yêu em rất nhiều.Hãy chờ anh về.

Anh dừng thì Tiểu Hoa bây giờ mới bình tĩnh,đưa tay gịch cổ hôn lại.

-Em yêu anh.Hắc Đạo Thiên là của Bạch Thiên Hoa này được không?

Anh cười và gật đầu.

-Được rồi- Tay sóc bể công chúa đưa vào phòng. □

P/s:

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Giọt lệ

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

-Bây giờ ngủ được chưa?Anh phải đi nhanh đây.

-Ừa anh còn đi sao?

-Ừ...vì em muốn ngắm tuyết đầu mùa cùng anh cho nên dù lên tới cửa rồi anh cũng phải chạy về.Anh đi đây..

Hắn hôn lên trán rồi quay nhanh đi.Cô gái buồn nhưng cũng được xoa dịu phần nào.Bởi vì cô mà anh chiều cô quá còn gì.

Những nụ hôn chỉ mới bắt đầu,rất ít rất thưa.Nhưng sao lại mang cảm giác quá đổi mãnh liệt.Vừa đau nhói ở tim,vừa ấm áp hạnh phúc.

Cô và anh mỗi người bắt đầu công việc của mình.Tháng cuối năm với nhiều tất bật.Đạo Thiên chỉ còn 2 tuần nữa là hoàn thành công việc.

Nhưng từ khi anh rời đi đến nay 6 ngày thì những cuộc trò chuyện bắt đầu thưa dần.Chỉ còn lại người nhắn người trả lời và bận công việc.

Ngày thứ 8...Thiên Hoa facetime

-Sao 2 ngày rồi không face cho em?

-Ồ,công việc đang tới nước rút.Nhiều người nên anh không để facetime cho em được.

-Thế à,tưởng anh chồn đi chơi với cô nào chứ.

-Ừ.Thôi anh làm..anh sẽ gọi khi anh rảnh.

Bụp....

(Trời,hôm nay là người tắt trước luôn.Cũng chẳng hỏi han mình vẹo gì?)

Tiểu Hoa vốn dĩ rất nhạy cảm cho nên cô sinh nghi.Cô gọi hỏi chuyện Từ Long thì cũng được biết không thấy có việc gì.

Tối hôm đấy là 11h đêm Tiểu Hoa nhắn tin.

-Này,Đạo Thiên em thấy anh lạ.

Không ai trả lời...

Phía bên Đạo Thiên.

Khi nhìn thấy tin nhắn của cô anh liền cầm điện thoại lên,sau đó sực nhớ

-Đạo Thiên,con đã thấy email bà gọi chứ? Con đang làm gì vậy? Bà đã nói nhân lúc này mà đến với con bé Doãn kia.Sao cháu lại còn quay về tình tứ với cô tiểu thư chân yếu tay mềm Bạch gia chứ?

Một nửa Hắc Đạo về phe ta rồi.Nếu cháu không nghe lời đừng trách ta.Hãy nhớ sự nghiệp cơ đồ của gia tộc ta là quan trọng nhất.Hãy nhớ ta đã bao dung chăm lo cho cháu thế nào? Cho ta thấy một chút thiện ý của cháu đi.

Và thế anh để điện thoại xuống.Bà của anh đã cho người theo dõi anh.Cô gái Doãn gia kia cấu kết với bà.Bà gọi những tấm hình chụp lên cả hai.Nhưng là người nào trong Hắc Đạo đã làm việc đó ngoài Từ Long?

Bởi vì không một người nào có thể theo dõi anh mà anh không biết cả.Chỉ có Từ Long bên cạnh anh đc anh truyền đạt các chiêu thức đó thôi.

Nhưng làm sao Từ Long có thể phản bội được?Hoặc có một cao thủ nào khác?

Trong lòng khó chịu.2h sau anh nhắn tin lại.

-Em ngủ chưa?Xin lỗi,gìờ anh mới xong.

Không thấy phản hồi.Đạo Thiên tự an ủi bằng cách ngắm nhìn hình ảnh cô trong điện thoại lần cuối rồi xóa tất.

Một giọt nước mắt lăn dài trên má.Tổng tài.....khóc ư?

Một giọt thôi cũng đủ nói lên sự đau khổ của người đàn ông rồi.Không giống như phụ nữ đàn ông không thể khóc òa lên được.Nhưng điều dễ người đàn ông rơi lệ thì nó thật sự....

- Giận quá làm sao ngủ được?□ Đang giải sầu.

Cô gọi anh tấm hình bàn rượu.

-Uống ít thôi cho ấm bụng rồi ngủ đi.Khuya rồi?...

-Đạo Thiên,anh nói đi....anh muốn ở Paris luôn phải không?

-Không có.

Cô gọi cho anh,hai má ửng hây hây vì rượu và vì ngoài trời đang đông.Nằm xuống bàn.

-Lúc anh mới qua,2-3h là anh gọi cho em rồi.Còn sau hôm anh về sinh nhật cùng em,...r.ôi sang đo đó....anh..anh k thêm nhớ..nhớ...e...m nữa....

Con bé vừa nắc vừa thủ thi trong con say.

-Nếu mai...anh k gọi.....thì...em...

Chiếc điện thoại úp xuống mặt bàn.Bên kia buồn bã tắt máy rồi cũng bất chợt lấy rượu ra uống.

Nhắn tin □ Bạch Vy dẫn cô ấy vào giường đùm tôi.

....

Những ngày giữa đông tuyết bắt đầu rơi dày hơn,công việc phải hoàn thành gấp rút.Hôm nay,trong giờ làm việc.Tiểu Hoa nhận cuộc gọi đến văn phòng.

Cốc...cốc..

-Cháu vào đi.

-Bà...hôm nay,có việc gì bà đến đây ạ?

-Sao? Công ty của ta của cháu ta,ta đến phải xin phép cháu sao?

-Dạ cháu không có ý đó.

Bà ta chỉ sắp tài liệu trên bàn.Tiểu Hoa không hiểu chuyện mở ra xem.

-Đơn xin nghỉ việc là sao?

Giương mặt bà Thị trở nên đanh,bà chống hai tay lên bàn đứng dậy,rồi khoanh tay quay lưng nhìn ra bên ngoài.

-Nghĩa là nhiệm vụ của Đạo Thiên làm cho ta đã chấm dứt.Nay nó tìm được người tâm đầu ý hợp hơn rồi.Cháu hãy rút đi.

-Bà,bà nói gì vậy?Cháu vào công ty này là tự năng lực của mình.Trước đó cháu và Đạo Thiên không hề biết nhau.Bà nói anh ấy tìm được người hợp ý,kết thúc nhiệm vụ là sao?

Bà ta quay lại,đưa điện thoại cho Tiểu Hoa xem.Cô thấy lưng của Đạo Thiên đang đứng nói chuyện với bà Thị.

(Ta có thông tin hiện nay Doãn gia nắm giữ vị thế và tài chính cao hơn tập đoàn Bạch Nhân.Hay nhân cơ hội hợp tác mà đến với con bé họ Doãn kia đi.

Trước kia cũng là bà gán ghép cháu bắt cháu kết tình với Bạch gia để củng cố vị trí.Cũng mất nhiều thời gian để cháu chiếm được tình cảm cô gái đó.Vẫn chưa đạt được như bà muốn sao? Giờ lại...

Hãy chia tay nó đi khi còn sớm.Cháu cũng vì làm theo lời ta..bây giờ ta muốn đổi người khác....

-Được cháu sẽ vì bà...)

Kiểu clip được một người quay lên lại.Thiên Hoa vô cùng sốc,cô không biết nói gì?

Đặt hồ sơ xuống ký ẹt ẹt và bỏ đi.

(Mình cảm nhận được tình cảm của Đạo Thiên nhưng cũng không phủ nhận anh ấy là người đã từng coi trọng địa vị.Lẽ nào ngay từ đầu anh ấy và bà của anh đã có kế hoạch...Hay anh ấy bị bà...)

Thiên Hoa lao vào phòng tìm một cái nick...

-Alo...em gái em có đó không?

-Wa....idol của em..

-Chị cần nhờ em giúp một việc.

-Vâng.Chị muốn gì?

-Chị sẽ chuyển cho em số tiền em hãy đi mua đùm chị về show Fashion của Doan Gia.

-Ồ...Hiện cái vé này được bán vào 7h sáng mai.Chỉ giới hạn 200người thôi.Nhưng không sao em thể giúp chị.Chị không phải chuyển tiền cho em.Nhưng chị mua cho ai vào xem.

-Chị sẽ bay sang đó chắc tối mai tới.Em cho chị địa chỉ nơi em được không?

-Ồ...hình như stylis là boyfriend của chị đúng không?Vui quá em sắp được gặp idol rồi.□

-Chị cảm ơn trước.Bây giờ chị đặt vé bay đây.

Thiên Hoa đặt vé bay gấp tối hôm đó.

-Anh hai em đi công tác vài ngày.Anh và ông ở nhà giữ sức khỏe nhé.

Không ngờ bà Thị dự tính đúng.Bà ta cho đệ tử theo dõi Thiên Hoa.Chúng bám theo taxi của cô.

Cô gái đến sân bay ngồi đợi giờ vào.Trong lúc ấy cô thấy bóng vest đen kiếng đen phong thái giống ban của Đạo Thiên và nghi ngờ.

Tiểu hoa mở hộp phấn có gương để nhìn phía sau,có hai tên đi lại.Con bé đứng lên chạy tới cửa soát.Hai tên trên cán đường Rất tiếc Thiên Hoa có võ nên họ không giữ được.

-Bảo vệ,có đám người áo đen muốn bắt tôi để khủng bố kinh tế.

-Cô nói gì vậy?

Thiên Hoa giờ một đồng thê căn cước

-Đây...đây tôi là Thiên kim tiểu thư tập đoàn Bạch Vỹ nhất nhì nước này đây.

Anh bảo vệ cho gọi lực lượng cảnh sát chống tội phạm và khủng bố đến bảo vệ cô.

Một tiếng sau Thiên Hoa cất cánh an toàn.Cô thiếp đi trong giấc ngủ bởi chuyến bay dài...

Bước xuống sân bay Paris là tối hôm sau.Đài khí tượng cho biết tuyết rơi dày và nhiệt độ khá lạnh.Cô đón taxi đến địa chỉ nơi cô gái đã từng đoán trúng điều đặc biệt của chiếc váy.

-Đúng địa chỉ này không chú?

Hiện cô đang đứng dưới một ngôi nhà xây kiểu kiến trúc cổ xưa.Một tòa lâu đài đúng hơn ấy vậy mà để nickname cũng khá đặc biệt.

Một cô gái tóc vàng với đôi mắt màu xám long lanh nhìn tôi.

-Welcome my home-idol.

Cô gái đề nghị Thiên Hoa ở lại nhà mình để hôm sau cùng đi xem show diễn.Cả hai cùng làm quen và trò chuyện với nhau.Cô gái ấy tên Karen,và con khoe chiếc váy đã đc nhận từ Thiên Hoa vẫn chưa mặc vì sợ nó cũ.Nhưng sẽ mặc vào đêm dạ hội tốt nghiệp ngành Thời trang.

Thật tâm lý khi cô gái đoán được Thiên Hoa đang có vấn đề tình cảm.

-Tại sao em biết?

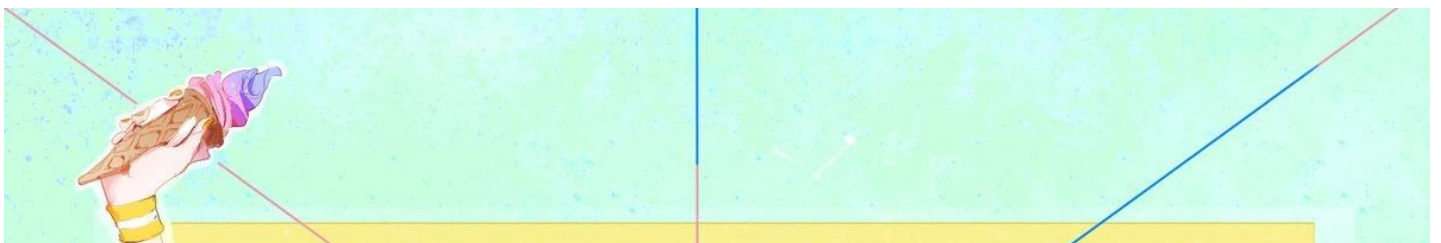
Con bé lục lọi rồi đưa vài xấp báo.

-Đây là những tin gần đây.

Thiên Hoa xem qua,những tấm hình cả hai người họ làm việc cùng nhau.Cái vịn eo của Đạo Thiên,cái nắm tay.Cô cảm thấy tim nhói đau liên hồi.Gấp lại

-Không chị không tin..ngày mai khi show xong chị sẽ đối mặt với anh ấy.

-Yes...cố lên chị em ủng hộ.Mà chị đẹp tài năng nên nếu là thật cũng đừng buồn chị nhé.

Chương 17: □ Là thật! □

Thiên Hoa đến dự show diễn.Có ngồi phía cuối sân khấu để quan sát tất cả mọi điều.Vì là sự kiện thời trang nên sân khấu cũng không dôi lớn.

Nhưng ánh đèn chói lóa cũng không thể thấy ai với ai.Kết thúc show cả hai người họ tay trong tay lên sân khấu.

-Xin cảm ơn mọi người đã theo dõi.Và tôi cũng xin cảm ơn một người đàn ông đặc biệt- đứng bên cạnh tôi đây.

Đưa ánh mắt âu yếm nhìn Đạo Thiên.Anh ấy thì mỉm cười.

-Sau sự kiện này không biết hai vị có tiếp tục hợp tác không?

Tổng tài trả lời: Đương nhiên là có rồi.Tôi và Doãn Doãn sẽ cố gắng cho thêm nhiều tác phẩm xuất sắc khác.

Mọi người bắt đầu dùng tiệc nhẹ.Karen thúc giục cô đến gặp anh,cô ấy sẽ cố gắng tách Doãn Doãn ra để có thể nói chuyện.

Sau đó...cô đứng sau lưng anh,hai bàn tay nắm chặt nửa muốn bước tới nửa không? Do dự và lòng tin đang bị lung lay.Thật ra vẫn chưa có động thái gì từ anh cơ mà.

Cô chộp lấy ly rượu,dồn hết sự tức giận trong lòng nhẹ nhàng bước đến.

-Chúc mừng anh yêu có buổi biểu diễn thành công tốt đẹp.

Tổng tài gạt mình khi trông thấy cô không phải là bất ngờ hạnh phúc,mà là bất ngờ sợ hãi.

-Thiên Hoa....em!

-Anh bất ngờ không?

-Anh..

-Sao thấy em mà không vui mừng ôm em một cái như trước vậy kia..

Cô chủ động ôm anh để xem biểu hiện.Tổng tài liền nắm tay lôi cô đi ra một chỗ vắng.Rồi liền ôm siết cô.

-Anh xin lỗi.

-Sao vậy?Chúng ta trở nên lén lút từ khi nào?

Im lặng... Thiên Hoa đẩy anh ra

-Thật chất em không muốn dài dòng chất vấn anh?Chỉ một câu thôi có thật như những gì em thấy và từ bà anh.

-Bà đã nói gì với em?

-Trả lời em trước đi.

Anh gạt đầu.Cô nắm chặt tay mỉm cười đáng □

-Là địa vị Bạch gia của nhà tôi đang lung lay ư?Tất cả...tất cả chỉ là cái địa vị anh muốn cùng cố gia sản nhà anh thôi.

Cô đưa tay lên nắm đấm Tổng tài mắt vẫn nhìn thẳng vào cô.Nhưng anh không đọc được bất cứ điều gì.Tiểu Hoa nắm tay vào tường,nhìn thẳng mặt anh mà nói.

-Các người xem tôi như trò hề,gã dối,đùa cợt tôi.Anh và bà anh đã có kế hoạch hoàn hảo.□Tạm biệt

Cô bước đi anh kéo tay cô lại.

-Tay em chảy máu rồi.

Cô gạt ra:

-Anh không còn quyền quan tâm đến tôi nữa.Tôi buông tay để gia sản tập đoàn anh được đứng vững cũng là điều nên làm.

-Em nói gì vậy?Về nước đi anh nói chuyện rõ ràng với em.Em phải hiểu anh chứ Thiên Hoa.Anh không thể nói rõ bây giờ vì kế hoạch chưa xong.

Cô gạt ra và bước đi khi thấy cô Doãn gia kia đang tìm kiếm anh.

Buổi event kết thúc.

-Anh Thiên chúng ta ở lại ít hôm đi chơi vài nơi rồi hãy về nhé.

Đạo Thiên gạt đầu.Hôm sau,họ đi chơi cùng nhau.Tình cảm,lãng mạn như những đôi tình nhân trên đường phố Paris.Anh kéo cô gái vừa ôm hôn rồi nói:

-Hôm qua,cô ta có đến tham dự đấy.

-Hả,lúc nào sao em không biết?

-Lúc em tiếp khách cô ta đến vẫn bình thường rồi sau đó hỏi anh.Chắc bà đã nói với cô ta mọi chuyện là kế hoạch của anh và bà nên cô ta đã tức giận chạy đến cả Paris chỉ để nói thế.

-□ con đó nó lúc nào cũng thế.

-Hả,em nói gì?

-À không,y em nói cô tiểu thư Bạch ấy tính kiêu kỳ nên là bay thẳng đến gặp anh cũng đúng thôi.À...rồi sao?

-Thì anh đuổi cô ta đi..Chỉ tội cô ta đã tin và phải lòng anh.

-Anh đó đúng là Tổng tài ngạo mạn trắng hoa.

-Anh trắng hoa bao giờ? Đó chỉ là kế hoạch thôi!

Tổng tài kéo cô gái ngồi xuống rồi cả hai uống rượu.Anh cứ rót và âu yếm cô gái đến khi cô ta say.Cả hai đến khách sạn...

Cô ta hôn anh không kiềm chế ngã ra giường.Tổng tài đẩy cô ra.

-Không dc,chưa đến lúc.Nếu có thai thì mệt lắm!Anh không thích dính scandal

-Thì về mình làm đám cưới liền đi anh..

-Em đã xóa nợ cho anh chưa?

Anh vuốt ve kích thích Doãn Doãn..

-Được được sáng mai...Anh thật ghê đến cả lên giường cũng mua bán....

-Anh muốn nóng hồi bấy giờ.Thật sự anh không muốn để em nghỉ yêu em vì món nợ này.Ký đi rồi ta yêu nhau được không?..

Cô gái cười đỏ rồi chỉ chi nơi để giấy tờ.Tổng tài đến lấy rồi đưa,cô ta ký nhận.Cả hai cùng sa vào nhau....

Sáng hôm sau,cô gái tỉnh dậy với thân hình lửa lò trên giường.Tổng tài đang ngồi đọc báo.

-Anh iu...dậy sớm vậy..đêm qua....

-Sao mau quên vậy?- Đôi mắt nhìn thẳng

Cô gái không phản ứng gì,rồi vui vẻ nằm xuống.(Anh ấy biết mình không còn...nhưng không có phản ứng).Tổng tài đứng dậy

-Ta về nước thôi

-Hả...sao sao nhanh vậy.

Đạo Thiên để lên bàn một sấp giấy tờ.

-Đây...cháu đã xóa nợ cho bà.Lần tới sẽ không có chuyện này nữa.Bà đã không giữ lời vẫn làm khó cô ấy.

-Trước giờ cháu chưa từng cãi lời ta. Vậy mà bây giờ còn hỗn láo.

-Trước kia là vì cả thế giới không ai tốt hơn bà.Nhưng bây giờ có một người khiến cháu phải chống lại cả thế giới cũng cam

-Con....-Định giơ tay đánh nhưng chưa.

- Bà đã dạy cháu làm người đàn ông không tốt.Nhưng cô ấy khiến cháu thành người đàn ông tốt.

Tổng tài quay lưng đi.Trong lòng anh rất đau khi nhắc về Thiên Hoa.Anh đến công ty ngay.

-Tổng tài,chị ấy đã bị Chủ tịch đuổi việc gần 3 tuần nay rồi.

-Vậy sao?

Anh vào phòng và làm việc bình thường.Gọi điện thoại cho Từ Long

-Thiên Hoa có liên lạc gì không?

-Không đã hơn 3 tuần tớ không gặp.

-Bạch Vỹ,Tiểu Hoa có đó không?

-Cách đây khoảng 2 tuần nó nói đi công tác nay chưa thấy về.

Anh tắt máy (Lẽ nào cô ấy chưa về?)

Anh nhìn ra cửa ngoài trời tuyết rơi dày hơn.Nhớ lại tối hôm đó,trong lòng anh đau đớn.

-Anh đã đánh mất em rồi sao?

Những ngày sau anh liên lạc cho BV thì nhận được thông tin.Thiên Hoa sẽ ở tại nước công tác làm việc một thời gian.

-Cậu đã làm nó giận ư?

-□Nếu giận thì còn may quá.Vậy cũng tốt.Cảm ơn cho tao biết.

Tiểu Hoa ở Paris được Karen hỗ trợ kết thân được nhiều người trong giới thành trang.Paris là đất nước kinh đô thời trang,những NTK nổi tiếng ở nơi đâu đều được đăng giới ngành phải e ngại và đáng nể.

Cô gia nhập cuộc thi lớn ở Paris vào đầu năm sau.Và mùa đông cuối năm đó cô gái đón năm mới một mình..Mắt hướng nhìn những pháo bông xa hoa trên bầu trời nghĩ xa xôi về một nước khác.Một email mới

"Chúc mừng năm mới cô gái.Paris còn lạnh lắm em nhớ giữ ấm."

Mùa xuân Paris- Tháng 2

Tiểu Hoa nhận giải NTK mới triển vọng tài hoa với mức thưởng khá lớn.Điều cô muốn là cái danh hiệu mới của cái giải nổi tiếng này để về quê hương nữa hân. Đang vui vẻ cũng mọi người cô nhận đc cuộc gọi quốc tế.

-Tiểu Hoa,tập đoàn của Hắc Thị bị cháy.Bao nhiêu tài sản tan hoang cả rồi.Bà của Đạo Thiên vì sốc lên con đang hấp hối bệnh viện.Em về đi..

Cô gái lạnh lùng buông tay.

-Về làm gì.Đó là điều bà cháu anh ta phải trả thôi.Anh và ông đừng can thiệp.Hãy để Doãn gia giúp em nói thì hiểu đi.

Miệng nói thế nhưng lòng dạ đã như lửa đốt rồi.Sao đến mức tồi tệ vậy.Cô vẫn chưa về bắt đầu kế hoạch.Thế rồi trông hôm đó cô cũng bay về nước.

Đạo Thiên nhân cơ hội mà trở mặt không phụ thuộc Doãn gia.Còn cô gái cũng không có lí do gì ép anh cho nên

-Đạo Thiên em có thai với anh rồi.

Anh ở bệnh viện lo cho bà nhưng không thèm trả lời.Sau đó cô ta biết mình bị Đạo Thiên muốn bỏ rơi liền cố làm giữ.

-Nếu anh không thừa nhận đứa con này em sẽ để cho cả thế giới này biết.

-□ Tôi đã làm gì cô đâu.Nếu có thai hãy đi xét nghiệp ADN nhé. Và lại tôi bây giờ chẳng còn gì đâu.

Tiểu Hoa mang trái cây đến thăm thì thấy Đạo Thiên đang đứng nói chuyện với một vài người áo đen.

-Vài ngày sức khỏe bà tôi ổn định tôi sẽ trả nợ cho công ty các anh.

Bụp....một tên đâm vào mặt.

-Mày lấy cái què gì để trả.Nhà mày cũng đã bị ném phong rồi.

-Tôi sẽ bán phần nhánh của tôi,nhà của tôi,xe của tôi.Đạo Thiên này nói là giữ lời về đi.Không là tao không nhận...

Anh trừng mắt rồi chúng để anh đi.Tiểu Hoa tay bùm miệng khóc nghẹn ngào.*(Sao ra thế này...sao lại để người ta đánh và sỉ nhục thế kia)*

-Tôi sẽ trả nợ cho anh ấy.

-Cồ..cô là ai..

-Các anh biết làm gì?Cho tôi thông tin mai tôi đến..Không cần nói với Đạo Thiên..

Cồc...cồc...Y tá đưa giỏ trái cây,một túi đồ

-Đạo Thiên có người gửi cho anh.

Trên giỏ và túi có phong bì,hộp thức ăn và vài bộ đồ.

(Ăn đi thẳng quỹ nhỏ)

P/s: Máy bạn cho mình cmt động lực viết tiếp đi □□.Yêu cả nhà

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Đừng buông tay em!

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Đạo Thiên bán chung cư và thuê nơi nhỏ hơn,các đệ tử trong ban cũng nguyện đi theo anh.Họ chia nhau đi làm việc để giúp đỡ anh.

Còn Thiên Hoa hôm nay nhờ người đi trả nợ cho công ty anh.

-Ai đã trả nợ cho tôi.

-Chúng tôi không biết.Người đó chỉ nói rằng,anh cứ lo việc của anh,khi nào cần họ sẽ bắt anh trả nợ.

Anh biết ra khỏi tập đoàn Wellson thì Doãn Doãn bước xuống xe chặn lại.

-Tại sao anh không trả lời tin nhắn,hay nghe máy của em

Tổng tài không nói lấy đthoai đưa cô xem.Cánh cô lên giường với anh là do anh làm giả.Anh đã điểm huyết cho á ngắt đi và lột hết đồ ra.

-Cũng may là tập đoàn tôi phá sản nên đỡ phải đóng kịch với cô.□

-Anh.....-Giờ tay đánh nhưng đã bị chộp lấy

-Chưa đến lượt cô đâu nhé!

Rồi giật lấy điện thoại bước đi.Anh và Từ Long cùng nhau lập 1 dịch vụ vệ sĩ nóng online.Bang Hắc Đạo bây giờ làm đúng công việc của mình- xã hội đen.

.....

-Anh 2 đạo này Đạo Thiên có liên lạc cho anh?

-Không..Đạo này công việc bận.Nó có cảm ơn vì tương anh hay gọi trái cây và thức ăn đến bệnh viện.

.....

Hôm nay,đẹp trời bỗng thấy nhớ cái tên ngao mạn kia.Tự dưng sau sự cố của gia đình hẳn cảm thấy không thể nào tức giận thêm.Người ở đó nhưng không thể chạm đến.

Y tá: Hôm nay,cô lại gọi trái cây nữa à?Anh ấy vẫn chưa tới.Đạo này hình như có về bận.

-Vậy...cho tôi vào thăm bà ấy 1 chút.

Cô bước vào trong bà anh vẫn nằm thờ oxi chưa tỉnh.

-Chào bà,biết nói thế nào đây.?Cảm ơn ngày đó bà cho tôi biết sự thật,để tôi bây giờ có thể mua lại công ty của bà từ một người bà cho là giàu có nhất nước này....Bà hãy an tâm vì tôi là người tốt.

Cô có điện thoại và bước đi ra ngoài nghe. Vừa khuất dáng thì Đạo Thiên đến bước vào phòng.Anh vừa mở cửa bước vào thì đã đứng sững lại.

Nhìn khắp phòng, trên bàn có 1 giỏ trái cây và túi thức ăn.Nhưng điều đặc biệt làm anh đứng lại là...mùi hương...

Mùi hương rất mới...

Tổng tài quay lưng chạy đi tìm kiếm.Tiểu Hoa nghe điện thoại,vừa trả lời vừa quay người thì va phải anh.

-Này anh kia....

1 người vừa quay lại,ng ngoài nhìn.2 ánh mắt chạm nhau.Rất....rất giống lần đầu gặp nhau.

-Tiểu..u Hoa...

Cô không nói gì cuối xuống nhặt.Anh định tiến tới.

-Đứng đó...Đừng bước thêm nữa.

-Đến khi nào mới chịu gặp anh để nghe anh giải thích?

-Còn gì để nói?Tôi chỉ vừa về biết tin nên đến thăm.Chào anh!

Tiểu Hoa bước đi.Nhưng lần này anh đã giữ cô lại,ôm cô vào lòng.

-Em nghĩ tôi để em bước đi lần nữa sao?

-Buông tôi ra.

-Nghe anh nói được không?

-Có bỏ ra không?K thì đừng trách tôi vô tình.

Tiểu Hoa chống cự,Tổng tài buộc điểm huyết cho cô ngất xỉu rồi bế lên xe..

Vài tiếng sau tỉnh lại cô thấy mình nằm trên giường ở 1 nơi xa lạ. Căn phòng áp mái,hơi nhỏ so với phòng anh ngày trước.Nhưng có 1 cái cửa có thể ngồi ngắm trời,mây bên ngoài và đọc sách khá thú vị.

Trên đầu giường có 1 khung hình.Lật lên mới nhận ra đó là hình ảnh của cả 2 ở buổi sự kiện trao giải Doanh nhân.

(Tại sao anh còn giữ cái này làm gì?) Trong lòng lại nhói nhói khó tả.

Có tiếng gõ cửa.Từ Long bước vào.

-Em tỉnh rồi hả?

-Đạo Thiên đâu? Anh ta dám đánh em ngất đưa em đi đâu đây?

Mỉm cười - Nó bảo tại em la ó chống đối sợ người ta chú ý.Nó muốn nc vs em rõ ràng.Mà em tỉnh lại lâu nên nó đi làm.

-Làm gì?

-Vệ sĩ.Từ hôm bán hết tất cả nó và anh em thuê căn này ở chung cùng nhau đi làm.

Từ Long đưa đ. thoại cho cô xem ảnh anh dán đựng gạt Doãn Doãn lên giường.

-Đưa em xem làm gì?

-Cả cái clip em xem từ bà là do anh quay cho bà Thị.Đạo Thiên nó cũng không biết.Anh đã giả bán đứng Đạo Thiên theo bà Thị.

Anh cũng là người báo cho bà biết Đạo Thiên trốn về sinh nhật em,bà cứ anh đi chụp hình lên.Sau đó gọi sang cho Đạo Thiên xem và đe dọa Đạo Thiên.Nó biết cô gái đó si mê nó nên lợi dụng cô ta ký giấy.Nhưng sau khi anh tìm hiểu à ta cũng là người trong ban Huyền Vũ xã hội đen.Đạo Thiên đang định tiếp tục theo để tìm chứng cứ xóa bỏ những gì họ đe dọa bà.Nhưng vì anh muốn tốt chính anh là người phóng hỏa.

Tiểu Hoa nghe tới đó hoảng hốt,đưa tay bịt miệng không nên lời,mắt rung rung.

-Anh...anh sẽ vào tù đó.Cảnh sát vẫn đang điều tra.

-Thà là anh...gia đình Đạo Thiên có ơn với anh rất nhiều.Có chết anh cũng không trả hết được.

-Em hiểu rồi..nhưng em vẫn không tha thứ cho anh ấy được.Anh ấy dám đuổi em đi khi em ở một nước xa lạ.

Từ Long nghe điện thoại.

-Sao...ở đâu?..

Anh đập máy - Đi theo anh..

Từ Long kéo cô đi..-Sao thế chuyện gì vậy anh?

-Đạo Thiên gặp chuyện rồi.Đang dc cấp cứu.

Nước mắt Tiểu Hoa rơi xuống như mưa.

-Đi nhanh lên...nhanh lên anh ơi...

Tới nơi..đàn em nhìn thấy họ bước ra nhìn Tiểu Hoa rồi cuối đầu.Tiểu Hoa sợ hãi chạy ào vào phòng ập đến bên Đạo Thiên.

-Anh ơi...sao thế này?Anh bị thương ở đâu? - Cô mò kiếm khắp người..

- Mờ mắt ra nhìn em đi anh.

Cô nắm tay anh sợ hãi..

-Đừng buông tay em....em đây! Em hứa sẽ chẳng chạy đi nữa đâu.Tĩnh dậy đi.

1 bàn tay kéo mạnh cô ngã nhào lên người.

-Thật không?

Đạo Thiên mở mắt.Tiểu Hoa nhìn

-Anh lừa em à?

Cô đập tay vào ngực anh.

-Ui đau...

-A...em xin lỗi..nhưng...nhưng anh bị sao?

Anh bị đuối sức nên tụi nó đưa anh vào đây truyền nước.

Tiểu Hoa con bé lụi cùi lau chùi mặt mũi dỗi hờn.

-Thế mà...họ đi ra lắc đầu với em...□

Em sợ...sợ lắm đừng đùa...

Đạo Thiên quật cô nằm cạnh.

-Mấy tháng trước có người suýt đâm vào mặt anh,chửi anh rồi tự buông tay.Cách đây vài giờ,cũng có người quay lưng muốn anh từ bỏ.Thế sao giờ lại khóc như mưa.

Tiểu Hoa kéo cánh tay ấy vào lòng

-Từ Long nói em nghe hết rồi.Anh làm gì mà kiệt sức vậy Đạo Thiên.

Im lặng không nghe thấy trả lời.Hình như anh ấy ngủ.Tiểu Hoa định gỡ tay anh ra..thì anh gít lại.

-Nằm yên 1 lúc thôi.Đã lâu anh không được thoải mái như thế này.

Cô cũng nằm im rồi thiếp đi cùng anh được 1 lúc..

Có tiếng cử động,cô mở mắt.

-Anh làm em thức hả?

-Anh định đi đâu à?

-Anh khát nước.

Tiểu Hoa ngồi dậy rót nước cho anh.

.....

Sự hiểu lầm của cô về anh cũng được giải tỏa.

-Hôm nay,mình đi ăn nhà hàng khác nha.

-Đi chỗ bình dân được rồi.

-Xì,khi dễ anh à.Dù cực đến đâu anh cũng không dễ tiểu thư của anh phải khổ.

-Em trước giờ vẫn vậy.Hay là quán ăn đường phố là nhiều.Có anh đấy vẫn chưa quen đúng không?

Cả 2 ăn uống trò chuyện cùng nhau.Anh nắm lấy tay cô

-Cảm ơn em

-Vì điều gì.

-Đã tha thứ cho anh.

-Ai nói em bỏ qua..em vẫn còn giận.

Tiểu Hoa nhận nguyên 1 cốc nước tạt vào mặt khiến cô và Tống tài giật mình.

-Đường đường là 1 thiên kim đại tiểu thư lại đi quyến rũ chồng người khác.

Thì ra là cô á Doãn Doãn.Đạo Thiên mặt đỏ bừng đứng dậy nhưng Tiểu Hoa đã đưa tay cản lại.

-Tôi cho cô nói lại lần nữa.

-Cô có biết tôi đang có thai với anh ấy không?

Đạo Thiên đến lau nước trên người Tiểu Hoa.

-Tôi có con với cô khi nào vậy?Hay là của người khác mà muốn đổ cho tôi.

-Doãn Doãn à,tôi nghĩ cô cũng biết rồi thì nên im lặng để giữ thể diện cho cô chứ?Đạo Thiên chồng tôi đâu phải người dễ lừa.Tôi không biết ai mới là người bị lừa và rũ quên chồng người.

Mọi người đang nhìn cả ba thương gia đang đấu đá nhau.Tiểu Hoa đứng dậy.

-Cả nước này ai cũng biết tôi và Đạo Thiên có hôn ước với nhau.□ Cô bay về Paris để diễn đi nhá.

Tiểu Hoa rời ghế không quên cầm nguyên chai rượu đỏ 2 người vừa uống dốc thẳng lên đầu cô ta.Rồi quẳng cái chai cho cô ta ôm lấy.Cả 2 bước đi.

Tiểu Hoa vỗ nhẹ vào vai.

-Tôi... không phải là người cô dễ đối phó.□

Bạn đang đọc truyện *Tống Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Có 1 kế hoạch!

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Đạo Thiên choàng chiếc áo của mình lên vai cô.

- Em không sao chứ?

- Tại sao khi đứng gần cô ấy em lại có cảm giác cô ấy đang run sợ?

-Cô ta nghĩ mình là ai mà có thể đùa

- Từ Long nói với em cô ấy có trong thế giới ngầm ban Huyền Vũ

-Sao nó lại không nói cho anh nghe nhỉ?

- Đạo thiên này,công việc hiện tại tốt chứ?

-Tốt nó thích hợp với anh.Có gì không?

-À không...

Thiên Hoa định mở lời kêu anh quay về công ty Hắc Thị.Nhưng với bản tính của anh ấy sẽ từ chối và cho rằng khinh thường anh nên cô im lặng.

-Đêm nay em muốn ngủ ở nhà anh?

Đạo Thiên ngạc nhiên mở to mắt ý đồ.

-Thiệt sao?

-Này,đừng mơ nhé.

Cả 2 nằm cạnh nhau tâm sự kể nhau nghe khoảng thời gian chia tay.

-Nghe tội nhì?Nhưng em không tin đâu.Đàn bà khi yêu thì thật.Đàn ông thì chất lọc bớt rồi không thể...

Đạo Thiên nằm dè lên người cô.

-Anh là tổng tài trong sạch nhất trong giới doanh nhân này.□

-Trong sạch theo kiểu nào? -Ngây thơ hời.

-Thử nhé....□

Tiểu Hoa bây giờ mặt đối mặt thật gần.Má cô ửng đỏ

(Trôi ạt thế gì đây.Anh ấy không biết mình vẫn còn cứ...)

Đạo Thiên nghe thấy suy nghĩ lúc này mất mở to..(Quái...cô ấy....cô....mình đã điên tiết lên đi rạch mặt Tiểu Kiều)

Thấy cô ngại ngừng và sau khi đọc suy nghĩ Đạo Thiên nhẹ lòng nằm xuống.Rồi nắm lấy tay cô.

-Dù thế nào em vẫn đã có người đàn ông tốt là anh bên cạnh rồi.

-Anh sẽ cố gắng gầy dựng lại và....

-Và gì nữa?

-Bí mật.Nếu em yêu và chờ anh.Tương lai ở phía trước của em nếu bên anh cực khổ thì anh cũng không cần em đến với người khác có điều kiện hơn.

-Trên đời này chỉ có anh là chấp nhận em.

Đạo Thiên phì cười hiểu ý.Thiên Hoa quay qua ôm anh và thiếp đi.

Tiếng chuông điện thoại vang.Đạo Thiên mơ màng nhấc và nghe.

Anh bật dậy,lật đật thay đồ.

-Chuyện gì vậy anh?

-Bà ở viện có chuyện rồi.

Mọi người cùng nhau chạy đến viện.Bsi đang cấp cứu bên trong.Trên gương mặt Đạo Thiên đầy lo lắng,Tiểu Hoa nắm lấy tay anh.

5p sau bác sĩ đi ra lắc đầu chia sẽ:

-Xin lỗi,chúng tôi đã cố gắng cứu chủ tịch nhưng không kịp.

-Tại...tại sao bà tôi lại như vậy?Bà vẫn bình thường.Tại sao....?

Anh hét lên và chạy vào.Tiểu Hoa cũng bàn hoảng.Cô hỏi y tá.

-Tại sao bà Thị lại đột ngột...

-Lúc 11h y tá đi kiểm tra và tiêm thuốc thì thấy nắp chụp oxi bị bung não thiếu oxi gây co giật chúng tôi liền báo cho người nhà và cấp cứu.

-Bị bung oxi?Vậy trước đó có ai đến thăm không?

-Tôi...tôi thay ca lúc 10h nên không rõ.Có thể xem lại Camera.

-Vậy đi mở cho tôi xem

Tiểu Hoa lên phòng quan sát bv mở lại camera.Đúng là lúc 10h30 có dáng một bsi nam vào phòng bà Thị.

-Bsi này tên gì mau kiểm tra dùm tôi.

Sau đó ktra thì không có bsi nào đến vào giờ đó.Tiểu Hoa xin lại đoạn video đó rồi đến phòng bà Thị.Cô đến kể bên ngồi xuống ôm lấy Đạo Thiên an ủi.

Hôm sau,là ngày khai trương cty của Đạo Thiên mà Tiểu Hoa đã âm thầm mua lại.Cô đã liên lạc với Karen cô bạn nhỏ ở Pháp đứng ra làm Giám đốc công ty này và thay tên cty.

Vì cùng Gia đình đến chia buồn và ở bên cạnh Đạo Thiên nên việc Tiểu Hoa là chủ tịch của công ty vẫn chưa lộ diện.

Phút chốc tập đoàn Hắc Thị danh tiếng lẫy lừng đã tan thành mây khói.

Sau khi tan lễ xong,Tiểu Hoa đã nói điểm khá nghỉ ở bệnh viện cho mọi người.Đạo Thiên vỗ vai ôm cô.

-Cảm ơn em.Chuyện này để tự anh sắp xếp.Kẻ thù của bọn anh rất nhiều,cho nên em cũng phải cẩn thận.

-Em phải đi làm việc rồi.

-Anh đưa em đi.

-Không...anh ở nhà nghỉ ngơi đi...Tư Long đưa em đi cũng được...

Cô đứng dậy.Đạo Thiên ánh mắt quyến luyến nhìn.

-Đạo Thiên ra đây em nói này.

Cô ra sau bếp.Đạo Thiên vừa đi tới.Cô ép anh vào tường.Đặt nụ hôn lên môi anh.

-Tối em về đây.

Đạo Thiên ôm và ngã vào vai cô.

-Không muốn em đi.

-Nào nào...Tổng tài mà em từng biết đâu rồi..Em về sớm thôi mà.

Tiểu Hoa đến công ty.

-Tiểu Hoa...sao...?

-Anh đừng nói với Đạo Thiên.Đề em sẽ nói với anh ấy sau.

Cô chỉ cho Karen thu lại một vài nhân viên của cty cũ.

-À chị vừa trưa nay bên phía Doãn gia vừa gởi một hộp đồng hợp tác 2 tháng cho show Fashion Beach ở Pataya.

-Sao à ta lại muốn hợp tác?

-Cô ta nói vì trước kia công ty này của bạn trai cô ta.Tò mò ai có thể đứng ra mua lại được còn nhanh hơn cả cô ấy.

Suy nghĩ xong Tiểu Hoa gật đầu.Em đánh một văn bản nguyên tắc của ta cho bên đó ký đi.

Xong việc Tiểu Hoa,Karen và Từ Long đi cf bàn chuyện.

-Anh Từ Long còn biết gì về Doãn Doãn?Cô ta ngày đầu đã gởi hộp đồng cho em đấy.

-Trong giới gian hồ thì Huyền Vũ cũng đc xem có uy.Nhưng người nắm ban đó là 1 phụ nữ đúng tuổi rất li lợ,Doãn Doãn là cháu của bà ta.Còn Doãn Doãn anh từng tìm được thông tin cô ta phẫu thuật thẩm mỹ khuôn mặt và cơ thể.Nhưng hình ảnh cũ trước đó đều không có.

-Tại sao 1 người bình thường lại đi pttm toàn diện như vậy?

-Nghe đâu bị tai nạn.

Từ Long đưa Tiểu Hoa về nhà Đạo Thiên trước.

-Anh đưa Karen về đùm em nhé.

Tiểu Hoa lên phòng Đạo Thiên,anh ấy đang ngồi làm việc.

-Sao anh không đi nghỉ cho thư giãn đầu óc,còn ngồi làm việc?.

-Về rồi hả?Muộn 2 tiếng.

-Em có hẹn cfe với khách hàng sau tan làm

-Là nam hay nữ?

-Nam đấy!

Cô khiêu khích rồi cầm túi đồ vào phòng tắm

Vừa bước ra khỏi cửa đã bị anh đứng đó chờ đột kích rồi □.

-Là ai dám cả gan mời vợ của Đạo Thiên này cafe vậy?

Đặt nụ hôn lên môi vừa có dư vị ghen nhẹ lẫn nhẹ nhàng trên chọc.

-Thế thì làm vệ sĩ cho em đi.□

Kéo Tổng tài tới chỗ mái hiên nơi ngồi đọc sách.

-Lại đây,chúng ta nói chuyện một chút.

-Chuyện gì mà nghiêm túc thế?

-Em đã mua lại chi nhánh của anh và thành lập một công ty riêng.Em biết nếu giao lại cho anh,anh sẽ không đồng ý.Doãn Doãn cô ta vừa gởi hộp đồng hợp tác Fashion Beach.Đây là cơ hội để thăng tiến nhưng e là....

-Như vậy em là người trả nợ cho anh?

Gật đầu..

-Em muốn anh làm gì?

-Theo em cái chết của bà anh chắc có thể liên quan đến cô ta.Lợi dụng sự hợp tác này chúng ta khai thác thử?Nếu cô ta biết cty này của em sẽ là nóng lòng muốn hợp tác nhanh thôi.

-Anh không cần,a không muốn em dính vào nguy hiểm.Anh tự lo được.

Tiểu Hoa im lặng,rồi gắng giọng

-Bộ muốn tự làm ý mình rồi tổn thương em nữa hả?....Em nói cho anh biết là tôn trọng anh muốn anh cùng em đối phó...

Lấy tay bịt miệng:

-Thôi được rồi,được rồi. Vậy thì phải dẫn anh theo cạnh bên đó nhé.Như là keo ấy □

-Sao...sao...trong mọi tình huống câu nào cũng có ý đồ...xì...háu sắc

-Chỉ với em thôi.

Cô đứng lên vừa chỉ tay vừa nói

-Nói rồi làm em tổn thương em bỏ anh luôn đấy. Đi ngủ thôi!

Cả hai nằm cạnh nhau.

-Này, sao lúc nào cũng làm khó anh thế?

-Vậy mai em về nhà?

-Ừa sao nay hiền lẹ thế?

-Em biết anh nói gì nghĩ gì mà?Thế anh cưới em đi?

Tổng tài im lặng nằm sắp xuống tay choàng qua ôm cô.

-Đợi anh...Bây giờ,anh có thể cưới nhưng lại không cho em địa vị và một cái đám cưới hoành tráng được.

-Bộ em cần sao?

-Nhưng anh cần,không phải cho anh mà là vì em xứng đáng.Nên a không thể....mà thôi bí mật của người ta mà □

-Thế thì vậy,hãy ráng làm trả nợ cho em đi.Em sẽ để lại công ty cho anh,đó là con đường nhanh nhất đấy.

-Tiểu Hoa em muốn chồng đến thế sao? □

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Tổng tài làm vệ sĩ cho tiểu thư?

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Giật mình tỉnh khi điện thoại reo.Cả hai người đang ôm nhau ngủ tình tứ.

-Ôi 10h rồi? Em nhớ có dặn báo thức điện thoại mà nhỉ?

Đạo Thiên vẫn còn ngáy ngủ.

-Anh tắt đấy!

-Chuẩn bị đi, trưa nay có hẹn với Doãn Doãn.Em sẽ thay đổi gương mặt anh một chút.

Đạo Thiên như tỉnh ngủ ngồi xóc dậy?

-Sao?

-Uk thì em không muốn cô ta nhận ra anh rồi sẽ đề phòng.

Một lúc sau Đạo Thiên nhìn vào gương chỉ muốn đập vào mặt cái thằng đứng trong gương thôi.Còn Tiểu Hoa thì cười khúc khích.

-Tại sao phải về cái mặt ruồi này ở đây thế hả?

-Để cô ta không nhận ra anh.

Có chuông điện thoại.

-Alo Karen...

-Chủ tịch cô Doãn hủy ăn trưa và đến gấp ở công ty luôn ạ.

-Được tôi sẽ tới đó.

Cuộc nói chuyện giữa Karen và Doãn Doãn

-Cô nói xem Chủ tịch của cô có phải khinh thường tôi không?

-Cô Doãn Doãn 5p nữa mới tới giờ hẹn mà.Hon nữa cô là người tự ý thay đổi địa điểm và chạy đến đây.Cô kiên nhẫn đi không uống công đâu.

-Trong giới doanh nhân nhất là lĩnh vực thời trang này,ai mà không biết đến Doãn gia nhà tôi.Bất tôi chờ thì phải có lời xin lỗi.Phải nói công ty mấy người hợp tác là vình dự lăm đấy.

Tiểu Hoa bước tới đã nghe thấy,định bước vào Đạo Thiên chia tay ra cản

-Vợ,đừng đánh nhau nhé! Anh không chịu được đâu ☐

Cô gõ cửa rồi bước vào.Doãn Doãn ngó người 5phut.Đạo Thiên đứng ngay cửa,anh đeo kính đen cộng với cái mặt ruồi thì không nhận ra nổi ☐

Tiểu Hoa đứng mỉm cười đưa tay bắt thần thiện:

-Xin lỗi,để khách quý chờ.Tôi là chủ tịch của The Fas Peony.

-Thì ra cô..

Thiên Hoa đưa tay mời ngồi.Karen rót trà và đưa bản hợp đồng.

-Doãn Doãn cô đã đọc kỹ hợp đồng chưa?Sau khi chúng ta ký hợp đồng xin cô tập trung vào công việc nhé.

-Cô nói vậy có ý gì?

-Tôi nói thẳng.Chúng ta đều vì công việc mà hợp tác,mọi vấn đề riêng tư xin nói sau.

-Đối với tôi công tư rõ ràng.Vì show này khá hot nên cũng mong cô và tôi làm cho buổi biểu diễn thành công xuất sắc.

Cô ta đứng lên ra về,đi ngang Đạo Thiên rồi dừng lại:

-Công ty cô cũng có vệ sĩ nữa à?

-Ngày trước làm cho Đạo Thiên có anh ấy bảo vệ.Còn bây giờ làm việc một mình nên tôi phải cẩn thận một tý.

Cô ta mỉm cười (Mày già nai quá.Làm như tao không biết mày con nhà võ)

Nói rồi bước ra,cô không biết Tổng tài đã đọc đc suy nghĩ của chính mình.

Anh quay lưng nhìn cô gái bước đi và ngẫm câu nói ấy.(Sao cô ta biết Thiên Hoa có võ)

-Gi vậy anh?

Đạo Thiên tháo kính ngồi xuống.Karen giật nảy người:

-Ôi trời,này giờ là Tổng tài đó hả?

Rồi con bé nhìn cái mặt cười ha ha.Thiên Hoa cũng buồn cười cười theo.

-Em thấy tài hóa trang của chị thế nào?

-Dạ quá đỉnh luôn.Anh chị ở lại em đi xuống phòng thiết kế nhé.

Sau khi Karen rời khỏi.Tổng tài nhìn quanh căn phòng và im lặng.Chắc là nhớ về ngày trước.

-Em vẫn giữ nguyên mọi thứ phòng anh?

-Vốn dĩ em chỉ muốn giúp anh mua lại để nó không thuộc về tay người khác. Vì đây là tâm huyết của anh cả thời thanh xuân.

-Bây giờ,anh có tâm huyết khác rồi vợ.Là em thì anh rất yên tâm.

-Ai làm vợ anh mà cứ kêu hoài?

Tổng tài quay qua chống tay vào tường tấn Thiên Hoa lại

-Em chạy được chứ?

Mỗi lần Tổng tài như thế khiến tim cô đập nhanh khó tả.Nhưng rất chờ đợi nụ hôn của anh ấy.Cô nhắm mắt khi thấy Tổng tài cúi đầu.

Anh mỉm cười rồi buông tay.Khiến Tiểu Hoa bị mất hứng chờ đợi (Đồ đáng ghét.Dám chọc quê mình).

-Đi ăn trưa thôi!

-Anh ăn một mình đi.

Cả hai rời phòng Thiên Hoa lềm bềm đi sau lưng anh.Tổng tài dừng lại lần này con bé đã quen cũng thẳng lại kịp lúc.Mỉm cười quay sang,mặt đối mặt rồi kéo cô lại hôn giữa chốn đông người.

-U'...m...

Cô đập nhẹ vào vai anh.Anh mỉm cười lém lỉnh rồi nắm lấy tay kéo đi.

-Em muốn được anh hôn mà...

-Này,Đạo Thiên thôi chọc em đi nha.Tối nay em về nhà.

-Uk...nay anh làm đêm.K cần đâu.

Cả hai ăn com cùng nhau vui vẻ.

Trước show diễn 2 tuần

Karen,Thiên Hoa,Đạo Thiên và một vài người khác chuẩn bị đi Pataya.Họ thuê 2 căn phòng đối diện và làm việc cùng thuận tiện.

Đạo Thiên và Thiên Hoa rất đề phòng cô Doãn Doãn này.Nhưng mấy hôm nay biểu hiện của cô ta làm việc khá nghiêm túc.Hai bên công ty chọn riêng cho mình một màu chủ đạo.Công việc tiến hành rất thuận lợi.

Ngày cuối tất cả họp lại và sắp xếp kế hoạch cho show diễn.Tổng tài luôn đứng ở xa làm công việc vệ sĩ và dõi theo Thiên Hoa.

-Đạo Thiên,ngày mai sau khi kết thúc chúng ta nán lại đi chơi ít hôm nhé.

-Vâng thưa tiểu thư.Anh đang muốn lột xác đây.

-Thôi cố gắng hết ngày mai nữa là anh sẽ đẹp trai lại sống bước cùng em ngay ấy mà.

Cô quay sang anh,gương mặt ửng đỏ vì say.Tổng tài nhéo mũi.

-Thật khó chịu khi chỉ đứng từ xa nhìn em đấy.

Thiên Hoa mỉm cười tựa đầu vào kính.

-Hi vọng ngày mai được suôn sẻ.

-Sáng mai đàn em của anh sẽ đến.

Thiên Hoa đến công ty thu xếp đồ đạc chuẩn bị cho show diễn.Mọi sắp xếp cô đã chuẩn bị kĩ càng cho Karen.Bởi lần này tất cả giới truyền thông sẽ chú ý đến người đã mua lại phân nhánh công ty từ Hắc Thị là ai.

4h chiều Thiên Hoa bên trong cánh gà sân khấu chỉ đạo dán tên từng người mẫu vào quần áo.Sau đó,phát hiện để quên chiếc khăn choàng cho bộ thiết kế của Karen.

-Karen,em tự chỉ đạo nha,chị chạy về văn phòng lấy đồ.Bên trong chị có ghi tất cả nếu chị không đến kịp.

-Sao đc,chị nhờ anh Đạo Thiên đi.

-Anh ấy làm sao biết chỗ chị cất mà lấy.

Tổng tài đang bố trí vệ sĩ bên ngoài nên không biết Tiểu Hoa rời đi.Cô vào phòng và lục lọi tìm cái khăn.

Bản tính con nhà võ nên phát hiện có người tiến lại.Cô kịp thời né và đánh hất.1 tên 2 tên rồi 3,4 tên xuất hiện tóm lấy cô.Dùng chiếc khăn bịt mắt miệng cô lại.

Buổi biểu diễn bắt đầu.Đạo Thiên anh cho rằng bên trong cánh gà có nhiều người từ báo chí và đối tác hai bên nên có việc gì cô ta không thể ra tay.Ngoài ekip,makeup và người mẫu thì không có vệ sĩ hay nam nhân lạ mặt vào bên trong.

Doãn Doãn có kế hoạch với Thiên Hoa cho đàn vệ sĩ nam của cả hai bên mặc đồ tắm mà họ thiết kế đứng từ trong ra ngoài khán đài nước.

Karen chạy đi tìm Đạo Thiên.

-Anh...chị Thiên Hoa đi về văn phòng nãy giờ chưa quay lại.

-Sao?....

Tổng Tài bất ngờ,mắt anh đưa nhìn bên kia cánh gà Doãn Doãn đang đứng chỉ đạo vô tư.

-Sao nãy giờ mới báo anh?

Anh lấy dt ra gọi thì chỉ nghe tiếng đổ chuông.Bên kia Thiên Hoa nghe tiếng điện thoại reo trong mơ màng.Khóa máy...

-Chết tiệt....Có chuyện rồi..

Anh định chạy đi thì Karen cản lại.

-Không được,chị Thiên Hoa đã dặn em nếu có chuyện gì anh phải ở lại đến cuối chương trình nếu như Doãn Doãn vẫn ở đây.

Cô kéo anh vào trong đưa anh cuốn sổ của Thiên Hoa.Thật sự lúc này đây anh muốn chạy đi cứu cô,nhưng có vẻ như Tiểu Hoa đã dự đoán trước màn kịch này.

Bên ngoài,truyền thông đang tập trung lại và chuẩn bị chào đón NTK bộ sưu tập đã trình làng.

-Alo..Đạo Thiên,bên ngoài có bà Doãn Huyền (Huyền Vũ bang) và....

Karen đã tiến ra ngoài sân khấu cùng Doãn Doãn.

-Cô Karen chúng tôi dc biết cô là một nhà thiết kế tiềm năng ở Paris vừa được tên tuổi trong làng.Mọi NTK trên thế giới đều ước muốn đến đó để phát triển tên tuổi,riêng cô sao lại đi đến đất nước khác?

-Có một người tôi rất ngưỡng mộ đã nói với tôi rằng.Hiền tài đều tập trung một chỗ thì không thể nào tỏa sáng được.

Doãn Doãn tiến tới quàng vai về thân mật.

-Đúng vậy.Người cô ấy ngưỡng mộ mới là nhân vật chính hôm nay đó,và là Chủ tịch The Fas Peony.

-Ồ,thật sự chúng tôi rất muốn biết vị chủ tịch đã mua cát phân nhánh Hắc Thị một cách dễ dàng là ai đó.

Karen cũng sốt bị Doãn Doãn giáng đòn (Cô ta chắc đã giờ trò với chị Thiên Hoa rồi cổ tình làm chúng ta bẽ mặt đây)

Từ trong sân khấu bước ra,nhạc nước nổi lên...

P/s: Cuối năm mình có nhiều việc quá nên không hoàn thành chap mới cho mọi người được.Xin lỗi để các bạn đợi lâu.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Anh ấy làm- Tôi chịu

Mọi người ồ lên.Tổng tài lịch lãm oai phong bước ra rồi cúi chào.

-Doãn Doãn cảm ơn cô đã giới thiệu dùm tôi.

Cô ta mắt tròn nhìn anh.

-Không có gì thay đổi thừa các bạn. Chính là tôi Hắc Đạo Thiên.

-Tổng tài,xin mạn phép hỏi anh.Tất cả tài sản của Hắc Thị đều bị ném phong vậy sao phân nhánh của anh vẫn là anh nắm giữ.

Karen đưa tay chen xin phép được nói.

-Cái này cho tôi được nói.Thật ra trước khi Tổng tài từng ở Paris anh ấy là thầy giảng giúp đỡ tôi rất nhiều mà chưa có dịp trả ơn.Vừa qua tôi được

giải tại Paris và dc quen biết NTK Bạch Thiên Hoa quán quân của giải ở Paris.

Được biết Tập đoàn của Tổng tài gặp khó khăn tôi đã nhờ cô Bạch mua lại công ty.

-Vậy chẳng khác nào Tổng tài...(Doãn doãn có ý mỉa mai anh núp váy phụ nữ)

-Không đâu,là tôi trả nợ lại cho anh ấy ngày trước đã vay thôi.

-Nhắc mới thấy lạ tại sao NTK Bạch không ở đây khi ai cũng thân thiết với cô ấy?

-Cô ấy là khách mời đặc biệt của chúng tôi hôm nay nhưng vì sức khoẻ nên không đến được.

Sau đó mọi người vào cánh gà.Đạo Thiên bị ký giả vây quanh,anh dường như là tiêu điểm hôm nay.

Lợi dụng anh đang bị vây quanh,Doãn Doãn bỏ đi.

Một ca nước đổ từ trên đầu xuống tóc và mặt của Thiên Hoa.Cảm giác lạnh buốt vào da khiến cô bùng tỉnh.Hình ảnh trước mặt mờ mờ rồi hiện rõ.

Cười một cái không sợ sệt.

-Xong việc rồi nhĩ? Cô muốn gì ở tôi,bè mặt hay...

Ả đến gần Thiên Hoa tay đỡ lấy khuôn mặt cô ấy,ngoắt qua ngoắt lại.

-Mới tí đã bầm dập nhưng khuôn mặt mày ở góc độ nào cũng xinh đẹp nhĩ?Mày ngày ngộ chưa nhận ra hay là già rồi?

Đốt thuốc rồi sau đó dơ vài tấm hình.

-Đây là đứa bạn thân của mày nhĩ?Cuộc sống rất tồi tệ trước khi gặp mày,sau đó khá hơn khi có mày là bạn.Rồi sau đó gặp được một người đàn ông mà cô ta yêu mến.

-Sao cô biết Tiểu Kiều?

Cô ta bước lại gần và dơ lên tấm hình khác.

-Đây là Tiểu Kiều của mày bị mày hại đây.

Thiên Hoa nhìn vào bức ảnh mắt to tròn kinh ngạc.Tiểu Kiều bị một đường rạch to ở mặt.

-Mày khiến cuộc sống nó khá hơn rồi phá huỷ tất cả,cướp đi tất cả.Cuộc sống tương lai và cả người đàn ông.

-Không...không phải tôi làm.

Cô ta về mặt uất ức khi kể về Tiểu Kiều rồi sau đó

tát vào mặt Thiên Hoa,túm tóc cô ấy.

-Mày nhìn đây,nhờ ơn mày tao được như bây giờ..nhưng mày cũng chạy đến tận Paris cướp anh ấy về.Mày có biết tao yêu anh ta nhiều hơn mày đó.

Thiên Hoa như không biết đâu là thật,gia đâu là đúng là sai.Cô bị sốc vì sự thay đổi của Tiểu Kiều và bị chùn bước.Nếu như là Doãn Doãn người xa lạ chắc hẳn cô đã uрон nganh lại.

-Là mày tự làm Đạo Thiên xa lánh mày thôi.Mày đã có cơ hội tiếp xúc trước tao mà.Ai yêu thương ai nhiều hay ít cũng không quan trọng Quan trọng sự chân thành trong tình yêu chứ không phải lừa dối để chiếm lấy tình yêu.

- Chính người mày yêu đã làm tao ra thế này.Tao đã phải chịu đau đớn bao lâu để lột xác và sau đó hiến thân cho một kẻ già hấu sắc để có cơ hội ngày hôm nay.Bởi vì trước kia đã không sánh được mày,còn bị huỷ hoại nhan sắc thì mãi mãi bằng không!Tao đã bán thân để làm những điều này?

Thiên Hoa miệng phun nước bọt đầy máu ra sàn.

- Thế thì tao thấy mày bị anh ấy cho ăn sọ thật đáng đó.Bây giờ mày cũng có địa vị rồi,có thể đối phó với tao được rồi.Tao không ngại thân mình để cứu thân mày trc kia,mày lại bỏ mặc bạn để người khác hãm hại.Nhờ ai mày được lành lặn,và bạn mày thế nào,mày lại đem thân mày đi bán.Nhưng rất may Đạo Thiên đến kịp cứu tao khi trên người quần áo rách toi tã.

Cô à cười ha ha....như vừa bị giáng đòn..

-Vậy là mày vẫn còn trong trắng sao,vậy mà hẳn lại đi làm thế với tao.Người đầu lòi nó đi thường cho tui bây.

Thiên Hoa chưa kịp nói thì bị tát tới tấp để cho bất tỉnh.Sau đó, trước mắt cô rất nhiều người loạn xạ đánh nhau.Thiên Hoa được cời trời nhưng sức lực đã yếu.

-Tôi đã biết cô là Tiểu Kiều trước buổi diễn nhưng vẫn không kịp báo cho Tiểu Hoa.Nhưng cô ấy biết cô sẽ hại mà sắp xếp mọi thứ.Nếu muốn đòi lại những gì tôi gây ra cho cô thì hãy tìm tôi Tiểu Hoa không biết gì cả.

-Tôi có nghe lầm không?Đạo Thiên Hắc Bang nói chuyện như cầu xin tôi sao?

Từ Long lên tiếng

-Chúng tôi đã có tất cả bằng chứng việc cô bắt người và hành hung trái phép.Nếu như cô còn muốn đứng ở vị trí này để chúng tôi đi.Xem như những gì cô làm với Tiểu Hoa vậy là đủ rồi.Hơn nữa cô có muốn bị Huyền Vũ Bang xử khi làm sai luật không?

Cô à dường như e dè khi Từ Long nhắc Huyền Vũ Bang và không ngờ lại có chứng cứ về việc này.Và cứ thế gương mặt tức tối khi nhìn Đạo Thiên dẫn Thiên Hoa rời đi.

.....

Thức dậy với cơ thể đau nhức.Đạo Thiên ngồi làm việc.

-Em ngủ cả ngày luôn sao?

-Ừm sau khi về,anh gọi bác sĩ đến kiểm tra rồi truyền nước cho em và tiêm an thần.

Sáng hôm sau thì họ về nước.

.....

Đã 3 ngày Thiên Hoa ở nhà nghỉ và không gặp Đạo Thiên.Hôm nay,có dạ tiệc doanh nhân và cả 2 sẽ gặp nhau tại bữa tiệc.

Cô chọn góc ban công nhâm nhi rượu và lặng im nhìn xa xăm.

keng... tiếng cụng ly vang lên

-Bàn giao công ty cho anh bằng một thủ đoạn của người khác một cách khéo léo.Anh đã xem thường em

-Đạo Thiên cảm ơn.

-Hôm nay sao lại khách khí với anh vậy?

-Vì tất cả... và bây giờ dừng hành động một mình nữa.

-Anh tưởng em giận anh.

-Điều gì chứ?Là anh đã cứu lấy cả cuộc sống của em.Chưa bao giờ em cảm thấy mùi hương của mình thật là đắt ân của trời,của cha mẹ để lại cho em,bảo vệ em,lại còn mang tặng em một thiên sứ áo đen nữa.

- Nào..quý cô nhảy với tôi một bản chứ.

Cả hai sóng bước bên nhau,nhịp nhàng hoà vào tiếng nhạc du dương.Các ống kính thì nhau nháy liên tục về cặp đôi sáng giá nhất ngành.

Bạch gia: Chắc phải đốc thẳng nhóc này cưới Thiên Hoa nhà mình thôi.

Bạch Vỹ: Ông à,coi tình thế này chắc không lâu đâu,khỏi lo ông ời.

Thi thảo bên tai. "Tối nay về nhà anh nhé!"

-Để làm gì?

-Chỉ là nhớ muốn ngủ cạnh thôi mà! □

Tàn tiệc mọi người ra về theo dòng người.Len lỏi trong đám kí giả đang cố tận dụng hỏi về kế hoạch của cả hai.Đạo Thiên nắm tay cô và cố che khỏi đám kí giả chụp hình.

-Tổng tài,tình cảm hai người rất thắm thiết khi nào anh mới kết hôn với Thiên Kim Tiểu thư Bạch Gia đây?

-Tôi sẽ...

Một người ngã nhào vào và ôm chặt lấy anh.Tiếng la lên,có bóng dáng chạy đi rất nhanh xuống lòng đường.Chiếc đầm trắng bây giờ máu loang lổ nhuốm đầy.Người ôm lấy anh vòng tay vẫn chưa buông,máu chảy rất nhiều xuống váy.

Anh nắm lấy đôi vòng tay,người run rẩy không biết chuyện gì xảy ra. Vừa mới đây thôi anh còn nắm lấy đôi tay này bảo vệ khỏi đám phóng viên. Vậy mà....

Ai là người bảo vệ ai?

-Mau gọi cứu thương giúp tôi/ Vừa nói vừa cởi áo để chặn lấy vết thương không cho máu chảy.

-May quá...có em ở đây.- Cố gắng mỉm cười.

-Tiểu Hoa...cổ lên xe sắp đến rồi.Em nói cái gì vậy?

Tổng tài hét lên,người thì mồ hôi vã ra vì lo lắng.

Tiếng bánh xe băng ca gấp rút đẩy vào phòng cấp cứu.

-Tiểu Hoa...ở lại với anh...

-Xin người nhà đợi bên ngoài.

Cánh cửa đóng sầm và người thanh niên ngã quỵ.

.....

ps:Cần Tết có lẽ tiền độ sẽ bị chậm hơn vì mình phải lo việc nhà.Hôm nay,cố gắng thức tới 4h sáng để hoàn thành chap mới cho các bạn để không phụ lòng.

Cảm ơn đã theo dõi chuyện của tớ nhé ♥ □

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Tổng tài rơi nước mắt

Gia gia của Thiên Hoa nghe tin từ báo đài và hình ảnh cô trong bộ váy trắng đầy máu me ấy mà lên cơn nhồi máu.

Bạch Vỹ khổ thân lòng dạ rối rắm vừa lo em gái,vừa lo ông lên cơn sợ đột quy.

Từ Long,Karen chạy đến cạnh Đạo Thiên.Mọi người mòn mỏi chờ đợi,Đạo Thiên bây giờ chẳng còn giống Tổng tài khét tiếng mà người ta hay nói.

Hình dáng đầu bù tóc rối,ngồi bệt ra đất không còn biết sạch sẽ hay xung quanh nghĩ gì.Điều anh muốn biết bây giờ người đó có làm sao không,đau không?

Hình ảnh ấy cứ chập chờn trong đầu anh bóp nghẹn tim anh.Cô đỡ cho anh nhát dao chí mạng từ phía sau,vậy mà đến khi gục cũng không buông tay anh.Ôm lấy anh thật chặt.Tổng tài rơi nước mắt.

Một...hai...ba....rất nhiều....nhiều giọt nước mắt rơi xuống và nấc thành tiếng nghẹn ngào nghẹt thở tâm can.

Chẳng dễ bắt gặp một người đàn ông rơi lệ, nhưng một khi họ đã khóc tức là họ đã rất đau đớn.Ngay cả khi bà anh qua đời anh cũng chưa từng khóc như vậy.

Anh khóc vì lo sợ,và bất lực,anh khóc vì không thể che chở cho cô,cũng không thể 1 tay che trời như trước kia vô cùng ngạo mạn.

Karen và Từ Long chỉ biết ngồi lặng im nhìn anh,vì biết rằng cứ để anh khóc cho vui đi áp lực,sự lo lắng trong anh.

Cánh cửa mở,1 y tá chạy ra..

-Ai là người có nhóm máu A? Hoặc máu O.Bsi cần truyền máu trực tiếp.

-Tôi..

Tổng tài bước vào cùng y tá.Anh nằm xuống,khoảng cách giờ đây là 1 chiếc rèm.Anh có thể nghe tiếng dao kéo,tiếng bs..nhưng anh vẫn chưa thấy được khuôn mặt cô dù khoảng cách là 1 sải tay.

Tim anh nó như muốn cùng 1 nhịp với tiếng bíp bíp bên kia,anh mơ màng nhắm mắt.

1h sau khi thức dậy,Tổng tài thấy mình nằm ở phòng bệnh nhân,có Bạch Vỹ,Từ Long cùng ngồi cạnh.Cả 2 người đó im lặng không nói nhìn xa xăm chẳng để ý anh thức.

-Thiên Hoa đâu..

Bật dậy,xuống giường.Bạch Vỹ lên tiếng:

-Xong rồi,nó đang nằm hồi sức chờ tỉnh.

-Bác sĩ nói gì?

Không cần nghe câu trả lời anh chạy đến phòng bác sĩ đã mổ nghe kết quả.

-Chào bsi,tôi có thể biết về bệnh lý của Bạch Thiên Hoa?

-Bên gd Bạch Gia đề nghị giữ kín bệnh án nên tôi không thể giúp gì cho anh.

-Tôi là Hắc Đạo Thiên là chồng của cô ấy.Ông có thể nói..

Sau khi bsi nghe xưng tên mới chịu nói cho anh:

-Tạm thời chúng tôi phẫu thuật đốt sống thành công.Nhưng vết đâm trúng vào cột sống cho nên cô ấy phải hạn chế đi lại,có thể phải ngồi xe lăn 1 thời gian cho cột sống lành và trụ được khi cô ấy đứng.Và một vấn đề nữa....

-Ông cứ nói hết.

-Có thể biến chứng chuyển sang ung thư cột sống nếu như bệnh có xu hướng tệ đi.Bệnh nhân cần phải theo dõi thường.Và về sinh sản có thể khá lâu mới có thể sinh con và cần bsi theo dõi sát tránh ảnh hưởng người mẹ.Tốt nhất là đừng nên sinh con.

Tổng tài im lặng gật đầu bước ra.Anh đi ngang phòng hồi sức và nhìn vào nơi cô đang nằm.Đôi mắt vẫn nhắm nghiền.

Mọi người mệt mỏi chờ cô tỉnh dậy và ngủ gục đến sáng hôm sau y tá vào phòng.

-Mời người nhà của Bạch Thiên Hoa đến đưa bệnh nhân về phòng.

3 chàng trai giật mình tỉnh giấc,Từ Long ở lại dọn giường.Bạch Vỹ và Đạo Thiên đi theo.

Thiên Hoa nằm mở mắt nhìn ra cửa thấy 2 người đàn ông nôn nao đón mình,cô phì cười.Bác sĩ bước đến

-Sao tỉnh dậy không đau hay sao mà cười tươi thế?

-Đau chứ bác sĩ.Mà tôi vui vì có những người đàn ông tuyệt vời bên cạnh.Thời mau dần dò tôi đi tôi muốn gặp người đó lắm rồi.

Bsi gật đầu cười

-Cô thật mạnh mẽ.Tôi hi vọng sau này cô sẽ càng mạnh mẽ hơn.Vết thương của cô đã tạm ổn,nhưng do có tổn thương đến cột sống cho nên cô hạn chế đi đứng nhiều.Khoảng 6-1 năm cô nên dùng xe lăn để cột sống phục hồi vững hơn.Nhớ thăm khám thường nhé.

Thiên Hoa gật đầu cảm ơn.Y tá đẩy cô ra phòng.vì vết thương ở phía sau nên phải nằm nghiêng 1 bên khiến cô cảm thấy người mình tê cứng.

-Đấy ăn sáng xong cho cô ấy uống thuốc.Bsi nói cô ấy nên ăn kiêng để vết mổ tốt không rỉ nước vàng..

Y tá rời khỏi 3 người thanh niên ngồi xuống cạnh cô.

-Có đau không?

-Em thấy thế nào?

-Em đói không?

Cô phì cười lần nữa..

-Vâng em đói,em ốm và khá đau.♥

3 chàng trai ấy như chùn xuống khi thấy cô cười.Đạo Thiên đi mua thức ăn cho cô.Từ Long cản lại:

-Để tao đi mua,mày ở lại cũng nghỉ ngơi đi.

Trong phòng hiện giờ còn những gương mặt chính với nhau. Thiên Hoa trêu đùa để đánh tan bầu không khí.

-Đạo Thiên em nghe bsi nói anh truyền máu cạn máu cho em luôn hả.

Đạo Thiên mỉm cười âu yếm:

-Khủng cạn máu thì làm gì giờ đứng đây.

-À...anh 2 ông chắc biết chuyện này chưa?Báo đài chắc đưa tin rần rần...

Bạch vỹ do dự:

-Ông khi biết tin đã bị nhồi máu..hiện đang nằm bên khoa tim mạch.

-Hả...sao lại mất bình tĩnh như vậy chứ?Bsi nói ông thế nào?

-Hiện đã ổn định,bsi kê thuốc an thần cho ông.

Nói rồi cô yên tâm và quay sang Đạo Thiên.

-Đạo Thiên anh đến công ty sắp xếp,cho Karen đến đây chăm sóc cho em.

Ánh mắt Đạo Thiên không hiểu sao Thiên Hoa không muốn mình chăm sóc,rồi nhìn vào đôi mắt lúng túng của cô mà đọc. (Đạo Thiên ngốc,em nằm 1 chỗ phải kiểm con gái lo cho em chứ.Anh là đàn ông mà...)

Sau khi đọc xong anh không đáp lại chỉ im lặng như đã nghe thấy.Từ Long về mọi người cùng ăn.

-Đạo Thiên anh ăn trước đi rồi giúp em ăn.

-Không,2 chúng ta ăn chung.

Anh ăn và đút cho cô,vừa ăn vừa nhìn mấy người thanh niên tội nghiệp này,chắc vừa trải qua khủng hoảng lại buồn cười.Ở 1 góc Bạch Vỹ mức chậm rãi rồi lặng nhìn.

(Cái con bé này,vẫn có thể vui vẻ và cố tỏ ra mạnh mẽ trước bệnh tình của mình.Trời sinh em có tài có sắc nhưng em gặp tiểu nhân nhiều quá.Anh biết giúp gì cho tương lai của em đây.Dù biết cái thằng ngồi kia hiểu rõ tâm tình,nhưng liệu có 1 ngày nó buồn chán khi mãi lo 1 người chỉ biết ngồi yên hay k?)

-Hai...anh hai...

Bạch Vỹ gạt mình với tiếng kêu của Thiên Hoa.

-Anh lo nghĩ gì vậy?Ăn rồi về trông ông đi.Em ở đây có mọi người rồi.

.....

Karen vào thăm,Tổng tài nhờ trông Thiên Hoa anh đi về nhà 1 lúc.Karen lau người thay quần áo cho cô.

-Cũng may còn lượm được cô em nước ngoài.Người trông chừng như xa lạ lại gần với mình hơn.

-Chị nói vậy là sao?Em..em không biết sao nhưng khi biết chị em đã ái mộ lắm.

-Ý chị 1 người bạn thanh mai trúc mã tựa như có sừng cùng sừng có khổ cùng khổ.Ấy thế mà lại hại nhau.Còn người lạ mới quen họ kaj nhiệt tình quá đổi.

-Sao chị tin em mà nói như vậy?

-Lúc chị sang Paris tìm Đạo Thiên,và cả thời gian chị ở đấy.Và rồi em vì chị mà bỏ quê hương đến nước người.Đù thấy em coi trọng thế nào?

-Chị đừng tin yêu em quá,rồi lỡ em làm chị thất vọng.

Cô nắm tay em.

-Chỉ bây giờ em lo cho chị,chị cũng đã mang ơn mắc nợ em rồi.Cảm ơn em gái.♥ Chị có nói Đạo Thiên lo cty để em đến đây.

Tổng tài điện thoại cho Karen,rồi cô đưa cho Thiên Hoa

-Anh ấy muốn nói chuyện với chị.

-Sao ạ?

-Tối anh mới vào nhé.Anh đem đồ ăn cho cả 2.

.....

Đạo Thiên đem thức ăn.

-Wao...anh nấu há Tổng tài.

Thiên Hoa vui vẻ: Anh ấy nấu ăn ngon lắm đấy.

Đêm đó Đạo Thiên và Karen ở lại.Chập chòn vờ nhắm mắt,nặt đối mặt giường cách lối đi.Thấy cô ngại ngùng cứ chốc chốc nhìn anh.Đạo Thiên lặng quay lưng đi.Thiên Hoa khẽ gọi Karen.

Karen hiểu ý giúp cô đi tiểu.Thì thảo:

-Chị đau không?

-Ừ,may là nó ở giữa giữa lưng chứ sát phía hông chắc chị khóc thôi.Nhiều đây thấy phiền và bức mình...Cho chị xoay lưng phía kia đi.

Đạo Thiên nghe thấy trong lòng buồn.11h y tá đến tiêm thuốc giảm đau.

-Cô y tá làm ơn đặt ống cho tôi đi.Tôi thấy phiền và đau khi cử động.

-Cô không có người nhà là phụ nữ sao?Đặt vào dễ bị viêm nhiễm.

-K sao?Kia là đồng nghiệp cô ấy cũng có công việc riêng.Tôi chỉ có anh trai và ông.ba mẹ không còn.

-Được rồi,tôi đặt tới nay.Ngày mai tôi dky dùm cô kiểm người ở đây lo cho cô nhé.

-Thế cũng được.

Đạo Thiên nằm im roi nước mắt...Anh đưa tay vào bên trong áo mân mê 1 thứ gì đó.

.....

Thuốc an thần giúp cô sâu giấc tới sáng hôm sau.Mơ màng mờ mắt và đến đổi giặt mình..

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Em làm vợ anh nhé

Trong căn phòng toàn là hoa mẫu đơn.Nhìn xung quanh không có ai cả.

-Ai lại mang nhiều hoa vào phòng người bệnh thế này?

Cô gọi điện thoại cho Tổng tài.

-Anh với Karen đâu? Sao phòng em nhiều hoa thế?Mau cho người dọn,bác sĩ y tá mà đến họ la đó.

-Ừm,anh đang mang đồ ăn sáng đến.

-Sao không mua cho tiện,anh chạy về nấu cho em hả?

-Ăn ngoài không tốt,anh tiện đường đưa Karen về.

Một lúc sau Tổng tài đến.Anh lau mặt cho cô.Xong giúp cô ăn.

-Em vẫn ngại với anh sao?

Cô im lặng.

-Anh rất muốn chia sẻ cùng em.Không thể thay em chịu đau đớn thì hãy để anh lo cho em có được không?

-Em không muốn làm anh bận tâm.

Tổng tài quý cả hai gối xuống sàn và lấy trong túi ra.

-Làm vợ anh nhé ♥ Xin lỗi em không thể cầu hôn em ở một nơi sang trọng đẹp đẽ mà anh đã ấp ủ.Nhưng anh nghĩ ngay lúc này là đúng nhất...

-Thì ra hoa này là anh bày trò à..Em không sao mà.Lúc này anh gấp gấp thế là có ý định gì?

-Để gần em hơn,nếu như anh hiện giờ không phải là gia đình người thân của em thì không đc gần em đúng không?Anh muốn tự tay mình,muốn là một phần cuộc sống của em,là gia đình của em.Làm những việc cả của phụ nữ anh cũng không bận tâm.

-Vấn đề không phải là người thân hay không? Mà là có những việc chỉ phụ nữ với nhau thì tốt hơn.Anh vì chuyện này mà muốn em làm vợ anh hả?

Karen bước vào:

-Chị lại định làm anh ấy khóc như một đứa con nít nữa hay sao?

Cô to mắt nhìn Karen.

-Lúc trước ở Paris em đã nhìn sai con người anh ấy.Nhưng bây giờ ở đây em đã thấy được Tổng tài thay đổi khác xa với trước kia thế nào.Điều này không phải dễ dàng đâu,vậy mà vì một người anh ấy yêu thương mà đã khác.Anh ấy thật sự là người đàn ông đứng đê vụt mắt.Chị nhìn xem anh ấy cầu hôn bằng cả hai chân đấy.

Khi yêu một người, thế giới trong mắt họ trở nên đẹp đẽ và đơn giản quá đổi.

-Anh đã tìm bác sĩ và nghe hết bệnh tình của em.Anh muốn mỗi sáng trước khi đi làm,tự tay làm cho em bữa sáng và một tách cafe nóng ấm.Mỗi buổi tối về nhà được thấy em,cùng em ăn và cùng nhau trò chuyện thảo luận.Công việc của em dù ở đâu cũng có thể giúp anh được.Anh đi đâu cũng sẽ mang em theo.Nụ cười của em,hạnh phúc của em anh muốn anh là người tạo nên nó.Chỉ cần là việc có thể khiến cho em vui,anh đều toàn tâm toàn ý thực hiện.Và...nếu như việc kết hôn với anh là một áp lực cho em,khiến em không thoải mái thì anh không ép em nữa...

Anh đẩy nắp hộp nhắm lại.

-Anh không có kiên nhẫn à,từ bỏ dễ dàng vậy sao?

-Anh nói rồi,chỉ cần là việc khiến em vui,dù cho anh từ bỏ mà hằng đêm đều phải khóc ướt cả gối anh cũng làm..

Thiên Hoa phì cười vì người ấy bỗng dưng như một đứa trẻ.Những lời anh ấy rất chân thành khiến cô vui và cảm động lắm.Nhưng lòng cô thực không muốn quán chân anh với một đứa như có thể tàn phé.

-Dù cuộc đời còn lắm đau girom, nhưng chỉ cần yêu nhau chân thành là được rồi. Chúng ta chỉ cần ở cạnh bên nhau, trân trọng và thương yêu nhau với khoảng thời gian dài nhất mà cả hai có thể gắng cố,là được rồi

Chỉ cần anh nói anh không thể tiếp tục em sẽ cho anh dừng lại.Em cũng không đòi hỏi gì ở anh phải chung thủy một mình em.Miễn là anh luôn biết đằng sau anh luôn có em

Cô đưa bàn tay của mình ra.Tổng tài vui mừng hạnh phúc và đeo nhẫn cho cô.

-Anh yêu em,cô gái luôn vì anh Bạch Thiên Hoa.Cách đây hai hôm anh tưởng như không thể làm điều này.Anh thật sợ sợ.

Anh hôn lấy tay cô nhẹ nhàng và giọt nước mắt rơi nhẹ trên tay.Có lẽ đó là giọt nước mắt hạnh phúc trong lo sợ.Anh ấy đã phải trải qua khủng hoảng ấy rất đau đớn và đáng sợ.Ấy mới khóc nhiều và dễ dàng như vậy.

-Người ta nói nước mắt đàn ông rất quý.Bởi vì họ không thể lúc nào cũng như phụ nữ mà khóc.Còn anh,chẳng quý tạo nào.Khóc hơn cả em.

-Thế đồng ý cho anh lo em rồi chứ.Anh là chồng em nên đừng ngại ngần với anh.

Karen vỗ tay chúc mừng.

-Chúc mừng anh Tổng tài.Đã có được người phụ nữ khó chịu nhất hành tinh này.

-Mau kêu người đưa hoa ra công viên bệnh viện cho mọi người cùng ngắm đi.Bác sĩ đến la đấy.

Kare đến lấy một vài cành trưng vào lọ cho Thiên Hoa rồi gọi người đến mang đi.Tổng tài muốn lau vết thương cho cô.Hôm nay,anh mới có thể nhìn thấy.Đau lòng lắm nhưng cô tỏ ra không vấn đề gì để Thiên Hoa còn cho anh chăm sóc.Nếu anh buồn thì cô sẽ không dám thể hiện ra nữa.Anh quá hiểu tính cô.

-Vết thương của em cũng rão và khô rồi nè.Anh và Karen có thiết kế cho em vài bộ đồ cho em tiện vệ sinh đó.

-Trời ạ,thật không để em thử nghiệm luôn đi.Nếu thật thoải mái thì cũng kinh doanh khá đó.

Karen bật cười:

-Tổng tài anh nói chuẩn quá.Lúc hai anh em cùng làm anh ấy nói.Thiên Hoa mà sử dụng mà chăm nó thì sẽ bảo kinh doanh ngay.

-Em còn đau à..

-Ừm,chỗ đó hơi rãc tí.

-Để anh nhẹ tay hơn.

Bác sĩ vào khám kiểm tra vết thương.

-Vết thương khá tốt,cũng đã lành.Lâu lâu mọi người giúp cô ấy đứng lên đi chuyển vài bước.Hạn chế nhưng cũng không phải nằm một chỗ cũng không tốt.

-Tôi chờ bác sĩ nói vậy đây.Chứ nằm thế này tôi khó chịu quá.

-Cái cô bé này ăn nói rất lặc quạn,bác sĩ chỉ cần các bệnh nhân luôn lạc quan để chiến đấu thôi.

-Khi nào tôi được xuất viện?

-Vết thương lành hẳn rồi đi chụp lại xem xương liền chưa đã.

.....

Thiên Hoa mặc chiếc váy anh thiết kế cho cô.

-Tổng tài...cái này sao sexy thế?

Anh cười.

-Cái này như đồ tập gym thôi mà.

-Ờ em đứng dậy với.

Cả hai người đỡ cô.

-Từ từ nào...

-Đây chỗ này chị mở kéo ra là có thể ngồi vệ sinh dễ dàng.

-Hay nhĩ?...không ngừng sáng tạo...

Hôm nay,được đứng lên đi lại đôi bước mà cảm giác như cơ thể không nghe theo ý mình.Anh và cô đứng ở cửa sổ ngắm nhìn.

-Mai anh hỏi bác sĩ có thể đưa em ngồi xe lăn ra đó không nhé.

-Vâng...nếu đi được thì sang thăm ông trước.Tội anh hai phải vừa gánh công ty mà lo ông nữa.

-Anh kêu Từ Long qua đó thay phiên rồi.Bên đây có anh và Karen.

-Cảm ơn mọi người.

Điện thoại Đạo Thiên reo:

-Alo.....um,được dừng làm gì hết.Đề anh hỏi ý kiến chị hai thế nào?

Anh cúp máy và ôn tồn nói.

-Đàn em anh họ tìm được người hại em rồi. Và..cả người chủ mưu.

-Em biết người chủ mưu là ai.Sao phải hỏi ý kiến em?

-Vì lần đó...anh...anh vì quá đau xót em mà hành động như vậy.Đề hậu quả bây giờ là em phải chịu.

-Anh về nhà em,mở két và lấy một phong bao màu vàng.Sau đó anh xem và mang đến cho cô ta.Làm một giấy ký kết.Người đâm em cho anh ta đi tù thay tội Từ Long đốt tài sản niêm phong của nhà nước thiếu hũy bằng chứng.Còn cô ta...hủy tư cách người thiết kế,ra khỏi ngành đuổi khỏi Huyền Vũ.Sau đó anh hãy cho cô ta một số tiền mở một tiệm may thời trang để sống đi.

-Cho cô ta con đường sống để hại em nữa sao?

-Cô ta cũng là người nổi tiếng,giết cô ta thì mình đi tù.Thôi thì dừng tuyệt đường người cho họ con đường sống.

Cô quay lại giường nằm.

-Cuối cùng cũng có cơ hội cứu Từ Long.

-Em có kế hoạch từ bao giờ?

-Vốn dĩ kế hoạch của em khi trở về nước không phải là thế này?Mà thôi....

Đạo Thiên cảm ơn anh.

-Sao?

-Đã tôn trọng em mà hỏi ý kiến.

Anh mỉm cười.

-Mau khỏe đề anh trêu,nhệ nhàng thế này anh thấy không thích hợp.□

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Em không muốn- Tổng tài!

Những ngày sau đó,Thiên Hoa dần khỏe hơn.Điều cô ngại ngùng có thể giải tòa được rồi,tự mình lo được chút ít.Đạo Thiên tìm mua cho cô chiếc xe lăn bằng điện nên người bên cạnh cô cũng đỡ mệt.

Bí mật ở kết sát Thiên Hoa kêu Đạo Thiên lấy,là bằng chứng cô thu thập cái chết của bà anh.Sau khi xem đoạn ghi hình và ghi âm anh ấy nổi điên đi sủng ngay vào đầu Doãn Doãn.

-Cô....cô đáng chết hơn là sống.Người như cô nếu không vì Thiên Hoa tôi đã hạ thù một phát một thôi.Không để kéo dài đến nay cho cô cơ hội nhiều như vậy.Cô dám hại chết bà tôi,mém tí nữa tôi mất đi một người quan trọng còn lại trên đời này.

Từ Long ngăn cản Đạo Thiên.

-Đạo Thiên dừng..bình tĩnh.Nếu mày giết à thì mày sẽ ngồi tù và Tiểu Hoa sẽ sống thế nào?Nghĩ đi,mày đã hỏi ý kiến cô ấy làm gì sao lại không nghe...

Tổng tài con thịnh nộ cao trào.Nghe đến lời Từ Long nói..

-Vậy mà cô ấy vẫn muốn cô sống một cuộc sống tốt đẹp.Còn tương lai cô ấy,không biết có đi lại bình thường không và có thể sinh con không....Cô ấy không biết được....

Trước mặt lúc đó có chú bang Huyền Vũ,bà ta lắc đầu bỏ đi,cắt đứt mối quan hệ với cô ta.Đúng ra vì cô ta bán thân cho cháu trai,sau đó giả vờ chăm lo cháu

tra của bà ấy mà được bà ấy tin dùng,yêu thương vì cháu bà bị tật.

Người hại Thiên Hoa đồng ý đi đầu thú vụ phóng hỏa.Đạo Thiên đồng ý không truy tố vụ mưu sát.

Nếu là lúc trước anh đã bắn chết không suy nghĩ.Nhưng với vị trí hiện giờ thì không thể,và lòng tâm ác độc kia đã bị Thiên Hoa thuần hóa mất rồi.

.....

Nhiều tháng sau mọi việc lắng xuống.

Đạo Thiên về ở cùng nhà với Thiên Hoa,giao quyền hành Bang Hắc Đạo cho Từ Long.Công việc của Đạo Thiên hiện giờ phát triển rất tốt.

Anh nhận hợp tác với công ty lớn nhỏ miễn là có lợi nhuận.Không còn kêu ngoa như trước kia nên được lòng rất nhiều người trong giới doanh nhân và thêm phần kính nể.

Và...phụ nữ thích anh ngày một nhiều hơn.Nhưng trong tình cảm anh vẫn là lạnh lùng với họ và chỉ sủng mỗi mình Thiên Hoa mà thôi! Không bao giờ để cô phải tổn thương.

Tổng tài đang làm việc,có một cuộc gọi đến.Gương mặt anh danh lại vẻ giận dữ.Sau đó,gọi một cuộc điện thoại khác.

-Tôi muốn anh đóng tất cả các trang báo nói về vợ tôi hôm nay.Tôi sẽ cho anh một bài viết nhiều lợi nhuận hơn.

Chiều hôm ấy,Tổng tài có cuộc hẹn với một nữ doanh nhân.

-Ngon gió nào khiến anh mời tôi đến đây?

Anh nâng ly rượu uống và nhếch mép cười.

-Cô cũng biết tôi rồi đấy.Đạo Thiên tôi chưa từng gặp ai mà không có mục đích.

Từ Long đứng cạnh đưa chiếc điện thoại cho cô ta xem.Đoạn clip ghi lại cảnh cô ta rù quyền Tổng tài.

(Anh xem em thế nào? Đến với em anh sẽ được nhiều lợi nhuận hơn.Cha mẹ em sẽ chia thêm vài công ty nước ngoài cho anh.

-Tôi đã đính hôn rồi! Mong cô chán chĩnh lại.

Đoạn clip,người con gái mặc bộ đồ gợi cảm đang trườn lên người Tổng tài trên chiếc sofa tại công ty.Anh đẩy cô ta sang một bên và đứng dậy)

Cô ta tự tin với thân hình nóng bỏng của mình và bị khước từ.Sau khi xem xong cô gái biến sắc.

-Anh....anh muốn gì?

-Tôi sẽ không tha cho kẻ nào động đến vợ tôi.Các người không để cô ấy yên thì tôi cũng không để người khác sống tốt được.Nếu cô đã muốn so sánh với cô ấy,hãy để xem cô ấy khác cô thế nào.Những loại phụ nữ rề tiền...

Anh đứng lên rồi ghé.

-À thanh toán hộ tôi nhé!

Đạo Thiên trên đường về ghé mua cho Thiên Hoa vài món ăn vặt.Ở phòng khách Gia Gia và Bạch Vỹ đang uống trà.

-Về rồi hả con?

-Chào ông,anh!

-Lên tắm rửa rồi xuống ông thương thảo một số chuyện.

Đạo Thiên gõ cửa vào phòng,Thiên Hoa đang ngồi làm việc.Anh giờ ly trà sữa kiểu cô quà cô thích.Cô mỉm cười:

-Anh muốn em béo phì hay sao?

-Béo cũng là vợ anh?Làm gì thế,không nghỉ ngơi?

-Em đang thảo luận với Karen về mẫu thiết kế mới.

Anh bước tới,vừa cởi áo vừa nhìn.

-Sao thế,mẫu này anh với Karen sắp cho xuất rồi mà?

-Không ổn,em nghĩ nên chỉnh ở phần này sẽ thấy thoải mái hơn.

-Nhưng chi phí và yêu cầu công ty họ chỉ có nhiều đó?

-Anh thương lượng và hai bên chịu một nửa để đưa sản phẩm tốt đến khách hàng.Đây là công ty mới ra thị trường đúng không?

Đạo Thiên gật đầu.

-Vợ hay nhĩ ở nhà mà biết hết.Anh hiểu ý em rồi.Ok mai anh sẽ thương thảo với họ.Giờ thì nghĩ đi ăn đồ anh mua không hết ngon á?

Tổng tài bước vào Toilet,và lên liếc nhìn cô rồi thở phào(Cô ấy vẫn chưa biết) Trong lòng anh suốt ngày hôm nay,khi đọc bài báo đó cảm thấy bất an.Anh làm mọi thứ để ngăn chặn nguồn tin.Điều anh sợ cô đọc được tinh thần sẽ không tốt.

-Anh xuống gặp ông tí nhé.

-Có chuyện gì à?

-Chắc không? -Tổng tài tiến lại ôm cô rồi hôn vào má.

-Hay là ông giục đám cưới để bằng cháu đấy vợ à!❤️❏

Đúng là Bạch Nhân muốn hỏi thúc Đạo Thiên bàn chuyện kết hôn.Sau đó,ông thì thảo:

-Sáng nay ông có nghe một bài viết liên quan đến Thiên Hoa.

-Vâng,cháu cũng biết và đã cho ngăn chặn các nguồn tin.

-Sẽ không triệt để đâu.Vì bài đã phát rồi.

-Cháu đã nghĩ ra một thông tin khác cho báo chí,cũng sẽ có lợi cho Thiên Hoa.Nhưng cháu không biết có nên cho Thiên Hoa biết hay là đưa tin luôn.

Bạch Vỹ vỗ vai:

-Anh xem..

Tổng tài bấm bấm điện thoại rồi đưa cả hai xem.Bạch Nhân tháo kính dụi mắt và thở dài.Bạch Vỹ đôi mắt lo lắng cho em gái từ tốn

-Mày đặt camera ở phòng à?Mỗi ngày nó đều giấu mọi người gắng tập đi lại,chịu đựng đau đớn một mình?

Bạch Nhân xoa tay:

-Cứ để như vậy,nó phải rần rờ mới vượt qua được.Phía trước còn nhiều điều không biết.Vấp ngã thì phải đứng dậy.Ông đã dạy hai đứa thế nào đến nay?

- Ông à,Thiên Hoa nó là con gái,bên ngoài mạnh mẽ thế đó nhưng bên trong cũng có khi yếu mềm,tự ti.Lúc nào ông cũng bắt em nó phải tự đứng lên,cho nên dù thế nào nó cũng tự chịu đựng

hết.Con thừa biết nếu nó không bước đi được nó sẽ không bao giờ chịu kết hôn với Đạo Thiên đâu?

-Bạch Vỹ thôi đi,Thiên Hoa nghe bây giờ!

Bạch Nhân đứng dậy bước đi.Ngoài mặt thì nói vậy nhưng hon hãn ông là người đau lòng cho đứa cháu gái hồng nhan.Đầu gối tuổi đời còn trẻ,thanh xuân mon môn lại phải gắn mình với chiếc xe lăn và tự nhốt mình trong phòng.Nhưng ông ấy không phải không có lý của ông.Ông đã già,muốn chui lượn chọn bọn trẻ tự lập trong mọi việc.Để có thể sống sót trên thương trường khốc liệt này.

Tài chính,sự nổi tiếng thì sẽ không như bình thường được.Mọi hành động,bọn xấu luôn trực chờ kẻ hở để nhảy vào.Kể cả một người ngồi xe lăn chúng cũng nói được.

Đạo Thiên vào phòng lúc Tiểu Hoa đang tắm.Anh ngồi vào bàn và mở Cam ngày hôm nay.Hình ảnh Thiên Hoa ngồi khóc.Rồi cô tự tập đứng lên bước đi và tự té vì đau,vì cố gắng gượng.Đạo Thiên đưa tay lên ngực cổ dằn cảm xúc.

Thiên Hoa mở cửa anh lật đật bước lại đỡ.

-Em đừng cố đi lại nhiều.Cứ dưỡng từ từ rồi sẽ ổn thôi!

Anh dịu cô ngồi xuống ghế rồi sấy tóc cho cô.

-Nay tóc vợ dài hơn nè!

-Em muốn cắt ngắn.

-Sao thế?

-Nóng nực và vướng víu.

-Mai anh cho gọi người đến hen.

-Anh thích tóc dài ả?

-Anh nghĩ em yêu tóc dài,với anh em thích là được.

-Ừm,ông và anh hai nói gì?Họ hỏi chuyện kết hôn ả?

-Anh chưa chọn được ngày tốt.Với lại anh sắp có hợp đồng đi Luân Đôn.Đi cùng anh nhé!

-Em không muốn kết hôn nữa! Tổng tài,xin lỗi.

Con bé nói rồi cúi đầu im lặng.Còn anh thì dửng dưng.

-Em nói gì vậy?

Anh kéo chiếc xe lại gần giường.Mặt đối mặt nhìn cô.

-Chuyện gì nữa đây?

□□□□□□□□□□□□□□□□

-Xin lỗi để các bạn chờ lâu.Hôm nay,mới có cảm xúc viết đó ạ.♥□

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Yêu em nhẹ nhàng thôi!

Thiên Hoa đưa tay ôm gương mặt lo lắng:

- Chi là chưa phải lúc. Chúng ta nên như vậy thôi.

-Như vậy là thế nào?

Anh đưa tay lên cầm lấy tay cô.

-Em muốn sao cũng được,miễn là...đừng đẩy anh ra xa em.

-Anh muốn em đi Luân Đôn cùng ả?

Anh gật đầu.

-Muốn...cùng em đi khắp thế gian.

-Vậy đẹp xe lăn nhé!Em muốn tự đi.

Tổng tài do dự.

-Anh lo cho sức khỏe của em

-Em nói em ổn.Khi nào thấy đau và mệt em sẽ ở lại phòng.Em không muốn người khác nói em bất tài,ràng buộc anh,không muốn người khác xem thường em,sỉ nhục anh?Em muốn họ biết em và anh đã cố gắng thế nào? Đã vượt qua những gì?Em ghét những loại người khi thấy người ta yếu thế thì vùi dập.

- Chịu nói rồi ả! Em biết rồi đúng không?Em quan tâm đến lời họ nói sao?

-Vì họ nói anh vì tài sản của em mới lấy một người ngồi xe lăn làm vợ.Một người như anh không thể có được một cô gái khác hơn em sao?

-Anh không tìm ai khác hơn em được.Dù em có nắm một chỗ thì vẫn vậy thôi.Đời này Đạo Thiên đã chọn ai thì chỉ có người đó mới ở cạnh được.Còn lại mọi thứ trên đời đều vô vị.Biết không vậy? Muốn anh khóc ư?

Thiên Hoa gương mặt căng thẳng thì phì cười.

-Em giận lắm!Bộ chặn thông tin hết rồi hả?

-Muốn trả thù không chị hai?

-Muốn,là ai vậy?

Tổng tài mở clip nhân vật mà Thiên Hoa muốn biết cho cô xem.Đứng phắt một cái khiến anh giật cả mình.

-Không có Bạch Thiên Hoa này các cô dám quyến rũ chồng người khác?

Tổng tài ngược nhìn mỉm cười ôm eo cô ngã vào người anh.

-Vợ anh ghen ư?

-Muốn dạy những loại đàn bà thích giết chồng người khác,phá hoại tình cảm người khác.Anh có cách gì trả thù không?

Đạo Thiên nhìn vợ cười.

-Chúng ta chuyển đổi tính khí rồi hả?

Đây anh muốn tung những đoạn clip này?

Anh đưa cho cô xem những clip và hình ảnh anh đã lên chụp,lên quay lại.Hình ảnh Thiên Hoa làm việc,cố gắng luyện tập,giúp đỡ anh dù ở nhà.

Cô bật khóc.

(Thì ra những lúc anh quay lên là cố tình gọi ra gì đó sao?Đề cho người khác thấy sao.Anh dự tính tất cả)

-Đây là thông tin cá nhân của em,nên anh muốn hỏi ý kiến em.Mà vẫn chưa biết làm sao để nói,vì không muốn em biết bài báo lúc sáng.

-Anh cứ trả thù theo ý anh đi.Làm sao em hà dạ nhé!

Cả hai cùng nhau lên giường ngủ.

- Vợ à,kiểu này chắc anh bệnh mất.

Thiên Hoa bật cười.

-Tổng tài như anh chỉ có một trên đời.Bị kèm hãm bởi một tiểu thư như em.

-Anh muốn em tự nguyện,tiểu thư à!

Hôm sau, vừa bỏ đi mái tóc dài truyền thống thay vào đó là mái tóc ngắn trẻ trung,và hấp dẫn.Người giúp việc:

-Tiểu thư,có cô gái tự xưng Giám đốc tập đoàn Volvo Motor cần gặp.

Thiên Hoa đoán ra là người đã cho tung tin của cô lên mạng.Cô trang điểm,thay đồ và bước xuống.

-Tôi biết cô hay cô cần gì Bạch Gia?

Cô gái mặc một chiếc đầm đỏ ôm sát cúp nửa ngực khiêu gợi đầy đà.

-Cô không biết tôi nhưng chắc biết Volvo Motor?

-Tôi biết chứ,tập đoàn xe hơi lớn nhất nhì Châu á mà nhỉ?

-Vừa qua chồng cô đã lợi dụng tôi quay một video clip ảnh hưởng đến danh dự của tôi..Cho nên tôi nghĩ cô có tiếng nói với anh ấy.Khuyên anh ấy..

Chưa đợi nói hết Thiên Hoa nâng ly trà rồi nói

-Thường thì anh ấy làm gì cũng có lí của anh ấy.Nên tôi không bao giờ ngăn cản,luôn tán thành.Cô nói anh ấy lợi dụng cô?

Tôi nghĩ chắc hẳn cô đã gọi tình anh ấy nên mới bị quay clip đúng không?

-Sao...sao cô biết?

-Anh ấy...việc gì cũng nói cho tôi biết dù cho có lên giường với ai đi chăng nữa.Mà thường những loại người như vậy hay bị anh ấy gài clip □

-Đúng là thâm sâu.Cô tin anh ta sao,người chỉ ngồi yên một chỗ như cô cũng khiến anh ta chán.

-Cô thấy tôi đang đi bằng chân chứ?Người như cô đừng quá tự tin dụ đàn ông.Những loại cô rủ quyến được là hạng rẻ tiền hám dục vọng.Còn như Đạo Thiên anh ấy thì khác.Với tôi chỉ cần hờ một tí thôi là anh ấy đủ say.

-Cô ở nhà mà biết gì chồng mình?

Thiên Hoa mỉm cười

-Cô sẽ biết thôi.Cô còn nhỏ tuổi tôi khuyên cô.Có sắc thì nên kín đáo,hờ lúc cần,cái gì ít thấy thì mới thích thú khi nhìn được.Còn cái gì mà nhìn hoài nó mau chán mất.Tôi không giúp gì được đâu.Mời cô...

Cô gái tức tối đứng dậy bỏ đi.

-Khoan...cầm đồ cô về nhé.Cái này tôi không thiếu đâu.

Thiên Hoa nhắc máy gọi cho Tổng tài.

-Sao vợ?

-Cô ta mới tới đây.

-Trời...cô ta gan thế.Rồi thế nào,sao em không nhắn anh về.

-Em đã diện thật xinh đẹp và quyến rũ trước mặt cô ta rồi.Còn khuyến mãi thêm bài học làm phụ nữ quyến rũ nữa cơ.□

-Con bé ấy cũng còn nhỏ đời.Mới hưởng sự nghiệp nên còn chưa biết vợ của anh thế nào rồi... ơ mà bài học quyến rũ? Là quyến rũ đàn ông à?

Thiên Hoa cười khúc khích.

-Anh biết làm gì?

-Chỉ muốn em quyến rũ anh thôi nhé!

Con bé cúp máy và quay lại ngồi lên xe lăn.Tổng tài đặt Cam trong phòng,cô muốn gặp riêng bác sĩ cho nên đã vào phòng anh mình.

-Sắp tới tôi có chuyến đi xa,liệu có thể đi lại được không?

-Được...nhưng ít thôi.Khi cô cảm thấy đau thì nên nằm xuống giường nghỉ.Dừng cố gắng quá lâu.Mai tôi cho y tá mang đến chiếc đai quần.Sẽ định hình và hỗ trợ xương sống cho cô rất nhiều trong chuyến đi.

-Vâng cảm ơn bác sĩ.Tôi chỉ thấy khó khăn khi làm việc gì đó phải cong lưng,cuối người.

-Cô hạn chế nhé,tôi kê thêm thuốc bổ để cô khỏe đi xa.

Bác sĩ rời khỏi thì Tổng tài vừa về.Anh lật đặt chạy vô nhà,mở cửa phòng không thấy cô.Khiến anh hoảng

-Bà Di tiểu thư đâu?

Tiểu Hoa từ phòng anh trai lăn xe ra.

-Em đây!

Anh chạy đến

-Anh thấy bác sĩ đến,em làm sao?

Cô cười:

-Đến kiểm tra thôi,định giấu anh mà sao nay về sớm thế?

Anh đẩy cô vào phòng:

-Có vấn đề gì mà giấu?

-Không gì đâu!Em muốn kiểm tra và tham vấn bác sĩ về chuyến đi.

Cứ tưởng anh sẽ hỏi thế nào,nhưng chỉ ậm ừ rồi đi tắm.Có vẻ khó chịu.

Tiểu Hoa tiếp đi vì liều thuốc của bác sĩ.Anh kéo mền đắp cho cô rồi làm việc.

Một giấc lâu mờ mắt thấy Tổng tài gục đầu trên bàn.Công việc gần đây mệt mỏi lắm sao?Chưa bao giờ cô thấy anh ngủ quên trên bàn làm việc.

Cô ngồi dậy vừa xuống giường là anh giật mình.

-Sao mệt không lên giường nghỉ?

-Anh mãi suy nghĩ rồi ngủ quên.

-Anh suy nghĩ gì?

-Công việc thôi.Cũng xong rồi.Em tắm đi rồi xuống ăn cơm.

Tiểu Hoa tắm rồi chọn một chiếc đầm dây màu đỏ.Cô bước ra và quay lưng nhờ anh thắt dây.

Tổng tài lúc này mới giật mình.Anh choàng lấy ôm và hôn lên bờ vai nõn nà.

-Lúc chiều bực em muốn giấu anh mà quên để ý mái tóc mới của vợ.Đáng yêu và bé bỏng □

-Xùy..không phải trông xấu nên anh không ấn tượng à?

-Giờ chỉ muốn đặt em lên giường thôi.Sao nay mặc đẹp thế?

-Chúng ta ra ngoài ăn nhé.Đã lâu rồi!

-Tuân lệnh!

Cả hai rời phòng:

-Hai đứa đi đâu? Không ăn tối à?

-Anh với ông ăn đi.Hôm nay,vợ chồng em đổi gió.

-Em đi lại còn đau không mà đòi đi nhiều?

-Em khỏe rồi chẳng qua em giả lười thôi.

Bạch Vỹ lắc đầu chào thua em gái.Cũng lâu nó đã không bước ra ngoài rồi nên anh đành im.

Một bữa ăn ở nơi cũ nhiều kỉ niệm,với ánh nến và ánh đèn của những tòa nhà chọc trời bên ngoài.Cả hai đều rất thích cái tòa nhà này.

-Lâu rồi mới lại được ngồi ăn và ngắm cảnh ở đây.

-Đây là nơi anh đã tỏ tình với em đó.

-Làm gì có?

-Thật khi đó em say rồi không nhớ.

Tiểu Hoa suy nghĩ.

-Ồ hóa ra không phải em tỏ tình à?

Anh mỉm cười.

-Đồ ngốc!

-Hóa ra anh cũng biết lừa gạt đó chứ?

-Ai bảo em cứ không hiểu cho tình cảm của anh?

-Tổng tài khét tiếng như anh lại bị thâu phục bởi một nữ nhi.

-Trước đó là thú vị,sau là anh nhận ra mình yêu em khi Bạch Vỹ xuất hiện.

Tổng tài nắm lấy tay cô.

-Em chưa để anh phải lo lắng gì trong tình cảm,nhưng anh lại để em phải gặp những người cạnh tranh.Anh thật xin lỗi.

Cô mỉm cười nâng ly rượu uống.

-Cũng may từ lúc anh làm em tổn thương đến nay em chưa phải khóc vì anh là được rồi.

-Đạo Thiên trước kia nếu nói sợ mất đi địa vị và tài sản,thì anh bây giờ là sợ mất đi em,Bạch Thiên Hoa.

Anh đưa bàn tay lên môi và hôn.Thiên Hoa cô cũng không ngờ lại có thể nắm giữ người đàn ông khét tiếng này một cách thuần phục.Đến nỗi cô lại sợ một ngày nào đó lại chịu tổn thương lớn hơn.

Nhưng dù thế nào đi nữa,những đau đớn cô chịu đựng đã khiến cho anh kinh hồn bạt vía.Ranh giới của sự đau đớn mất đi người mình yêu thương Cô bằng lòng chấp nhận đứng phía sau hỗ trợ anh vẹn toàn.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 26: Yêu em,đó là kế hoạch của anh?

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Từ khi đính hôn Bạch Nhân kêu Tổng tài về ở chung một nhà.Ông cũng xem Đạo Thiên,Karen và Từ Long như con cháu của mình.Như một gia đình của chính mình.Bởi lẽ bọn nhỏ cũng chẳng có lấy một cái trụ cột gì cả rồi để nương tựa.

Hôm nay,Thiên Hoa bí mật làm sinh nhật cho Đạo Thiên.Vừa bước vào nhà thì Bạch Vỹ,Từ Long đã núp sẵn ở cửa bắn pháo hoa chúc mừng

-Happy Birthday...

Thiên Hoa tay cầm bánh sinh nhật đi lại hướng anh.Đạo Thiên lật đật quăng cả cặp xách đi làm một bên mà chạy tới đỡ cô.

-Thiên Hoa từ từ thôi...em.

-Em đi được mà.Chúc mừng sinh nhật chồng yêu.

Nè hãy ước và thổi nến đi.

Mọi người vỗ tay chúc mừng và ngồi bàn tiệc.Đạo Thiên vẫn cẩn thận không cho cô đi lại nhiều.

Sau buổi tiệc cả hai người dành khoảng thời gian riêng tư cho nhau trên sân thượng.

-Cảm ơn em

-Sao á?

-Trước giờ sinh nhật anh không có nhiều người thế này.Chỉ có anh và Từ Long uống rượu cùng nhau.Như hôm nay anh thấy thật ấm áp.Nhất là có em

-Đạo Thiên...hai con người chúng ta từ đầu đã khác tính,tại sao bây giờ lại tương hợp thế này?

Tổng tài kéo cô vào lòng.

-Là khác tình hay là số kiếp?Anh nghĩ chúng ta trước đó đã là của nhau.Lần đầu gặp em,tìm anh có phản ứng mãnh liệt với suy nghĩ của em.Nếu không phải đã định sẵn,sao lại gặp nhau lần nữa?

-Suy nghĩ của em?

-Ừm...Anh có khả năng đọc được suy nghĩ của người khác khi đối mặt.

-Ồ...Giờ em mới biết,thì ra....

-Sao?

-Không có gì?

Thiên Hoa lờ mắt đi chỗ khác,trong lòng có chút khó chịu và cố không suy nghĩ.

-Trời lạnh rồi,anh đưa em vào trong.

Thiên Hoa vừa định mang giày vào thì anh khom xuống chặn lại.

-Anh bảo hạn chế mang cao gót.Sức khoẻ em vẫn chưa tốt.

Rồi luồn tay bế hẳn cô lên,đặt cô về giường.

Sau khi Tổng tài cho đăng tải đoạn clip về Thiên Hoa cô tiểu thư họ Bạch và là NTK nổi tiếng im hơi lặng tiếng sau vụ ám sát đã lộ diện.

Rất nhiều lời mời phỏng vấn và cô đã từ chối tất cả.

Hôm nay,cô quay trở lại mạng xã hội sau khi hết bệnh,với dòng trạng thái bằng quơ suy tư.

"Mọi thứ không phải là tình cờ,không phải là định mệnh,càng không phải là động lòng nếu như người ta chưa biết rõ đối phương"

Tổng tài đang dự họp cổ đông ở Macao.

-Hi..Mr.Hắc chúng ta đi uống vài ly nhé.

Một nữ danh nhân ở Macao với tính cách gần giống Thiên Hoa mở lời mời với anh và một doanh nhân nam khác.

Anh gật đầu đồng ý và họ đi ăn cùng nhau.Họ bàn chuyện ngày mai sau chuyển tham quan công ty buổi tối sẽ có dạ tiệc chia tay các cổ đông.

- Cô Lee,sau chuyển tham quan ngày mai tôi xin phép từ chối buổi tiệc.Vợ tôi đang chờ ở nhà có lẽ cô ấy đang nóng lòng gặp tôi rồi.

Tổng tài vừa khước rừ vừa hài hước.Mọi người tròn mắt nhìn anh kể cả cô gái ấy.

-Thật có lỗi vì tôi quên hỏi thăm sức khỏe của cô ấy.Nhưng buổi tiệc sẽ kết thúc sớm thôi,anh không thể ở lại sao?

-Tôi sẽ không dự dạ tiệc đôi với cô gái nào khác ngoài vợ.Về lại từ khi cô ấy bệnh tôi chưa bao giờ đi xa cô ấy quá 2 ngày.

-Cô Bạch thật có phúc khi có chồng tâm lý như anh đó,anh Hắc.

Anh mỉm cười nâng ly rượu và mở điện thoại.Sáng giờ họp nên anh tắt máy cứ nghĩ vợ sẽ nhắn tin hoặc gọi thăm nhưng vẫn không thấy.

Có dòng thông báo trên Inter của Bạch Thiên Hoa.Anh đọc và chau mày,đọc đi đọc lại mấy lần cũng chưa ngộ ra rõ.Mess....

"Vợ...có đó không?..

Tingtong..Thiên Hoa đang ngồi nhâm nhi cùng anh trai trên sân thượng.

-Nó nhắn tin à?

-Ừm...Anh hai,anh thân và hiểu Đạo Thiên nhất.Anh nghĩ hẳn có thật lòng với em không?

Tin nhắn gửi hình ảnh dòng trạng thái.

(Em đang suy nghĩ điều gì? Anh đọc mãi cũng không thể rõ?)

- Gần đến đích rồi,em gái anh sao lại hỏi như vậy? Có liên quan đến dòng trạng thái em viết ư?

-Đúng là...gần đến đích rồi em mới biết được một bí mật.

Cô lặng cười u buồn!

-Bất kể là vấn đề gì? Sau khi em bị tai nạn,anh thấy không thể nào giả dối được!

-Liệu đó chỉ là bàn đạp để anh ta thăng tiến trở lại thì sao?

(Liệu đó chỉ là bàn đạp để anh ta thăng tiến trở lại thì sao?....)

Đạo Thiên gọi về cho Tử Long xem Tiểu Hoa ở đâu,trong lúc nói chuyện anh bước lên sân thượng và tình cờ nghe cuộc nói chuyện của hai anh em.

Giọng nói Tiểu Hoa vang dội đến điện thoại.Tổng tài bực tức nốc hết chai rượu ai cũng nhìn,sau đó anh xin lỗi hủy chuyến tham qua và bay về nhà gấp.

Tin nhắn của Tiểu Hoa:

(Anh biết đọc suy nghĩ cơ mà? Em đang nghĩ sau khi anh nói điều đó,em nghĩ mọi thứ đều đã trong kế hoạch của anh hết rồi.Vì anh đọc được suy nghĩ của em)

Tổng tài phẫn nộ gọi cho cô,nhưng có cuộc gọi khác đến.

-Xin lỗi ông Hắc,hiện giờ không có chuyến bay gấp nào về X..Sớm nhất vào sớm mai.

-Thôi cũng được!

Anh gọi cho Thiên Hoa.Giọng hơi say:

-Anh đang...đang rất giận giữ.Anh trong lòng đang rất khó chịu muốn về gặp em mà đối mặt một lời..mà không còn chuyển bay...

- Em chỉ suy nghĩ tiêu cực thế thôi!Bí mật của anh sao anh không giữ luôn đi.Chẳng qua vì đến chừng này,biết được điều đó.Em cảm thấy không thoải mái,và không biết đâu là thật vì những gì ở mình người ta đã biết và đi trước một bước.

-Biết điều gì không quan trọng?...Nhưng sao em lại nghĩ anh lợi dụng em...

Thiên Hoa giật mình (lẽ nào không có ở đây mà hẳn cũng đọc được suy nghĩ hay sao?)

-Anh...anh làm như vậy chưa đủ hay..sao?

Tổng tài hét trong điện thoại và sau đó là tiếng xoảng đồ vỡ.

-Này....Đạo Thiên...anh say rồi đó.Ngủ đi!..

-Anh không say....có say là vì em...vì em..Anh yêu em,không phải là kế hoạch...em hiểu không? Được rồi,anh sẽ dọn ra ngoài ở,để không mang tiếng là lợi dụng em nữa!

- Được...tùy anh..

Tiểu Hoa và Tổng tài cả hai đều say,đều không giữ được bình tĩnh.Chuyện tế nhị của cô,khó mà đem ra chất vấn nhau.Cô muốn hỏi,liệu nếu như cô bị hãm hiếp thật sự,thì anh có tình nguyện yêu thương cô chăm sóc cho cô.Hay chẳng qua anh đã đọc được suy nghĩ của cô rồi,nên theo tới cùng.Cô muốn hỏi chỉ thế thôi nhưng sao khó nói quá.

Ánh sáng chiếu qua cửa kính rọi vào mặt Tổng tài.Anh chau mày dụi mắt,trên bàn chiếc gương nứt vỡ vài mảnh rơi xuống.Tay anh máu chảy đã khô lại.Đầu đau như búa bổ,gương mặt lạnh lùng thu dọn hành lý.

Trên máy bay anh lướt xem lại hình ảnh của cô và anh,rồi thờ dài (Mình đã sai điều gì?)

Xuống khỏi sân bay anh về nhà Từ Long và anh em.Giọng nói tối qua của Thiên Hoa cứ vang trong đầu anh,khiến lòng tự trọng của anh dâng cao.Anh cho Từ Long dọn đồ về nhà hết.Sau đó anh gặp riêng ông Bạch Nhân ở công ty.

- Đạo Thiên à có chuyện gì vậy? Sao con ở Macao mà về sớm

Đạo Thiên kể cho ông nghe và xin phép ông ra ngoài ở.

-Con cứ làm gì con muốn.Con bé ấy tính tình nó đa nghi tiêu cực,chuyện gì nó cũng suy nghĩ thấu đáo sâu xa.Hay hai đứa cứ vậy,tạm xa nhau để bình tâm suy nghĩ đi.

-Cảm ơn ông! Xin ông hiểu cho con.

-Thật ngại vì nó mà công việc của con bỏ dở hết.

Thiên Hoa về nhà thấy quần áo của Đạo Thiên không còn.Cô gọi cho anh thì bị chặn.Tức giận vì hành động như vậy cô cũng mặc kệ anh.

Cô đang trạng thái mới với chế độ cho Tổng tài thấy.Hình ảnh chiếc nhẫn cắt vào hộp

(Có lẽ trả nó về cho khổ chủ thôi.Chi là đính hôn thôi mà!)

Một ngày...hay ngày...rồi một tuần vẫn không thấy ai liên lạc cho mình. Thiên Hoa bắt đầu khó chịu hơn.Cả tuần cô cứ tìm rượu để say.Vì đã quen bên cạnh có một hơi ấm ai đó nay vắng lặng quá!

Cô đang nhâm nhi sân thượng,có người cốc đầu

-Con nhóc này,cả tuần nay ngày nào em cũng say.Bệnh chưa khỏi hẳn sao em...

-Hắn ta giận em? Sao lại giận ngược em thế nhỉ? Em làm gì sai đâu?

-Đưa nào cái tôi cũng lớn,không gặp nhau mà nói rõ ràng Mạnh ai im lặng.

-Anh ấy có biết em giận gì không? Nó...nó rất tế nhị?.

Con bé vừa say vừa uống vừa nói.Thằng anh gọi điện cho cái người bên kia để lắng nghe.

-Em nói anh nghe đi cho nhẹ nhõm trong lòng.

-Nói anh nghe thì được...nhưng chẳng đúng người không giải tỏa được gì đâu.Em muốn hỏi... hỏi anh ấy....

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 27: □ Tổng tài! Đợi em ở Luân Đôn □

Con bé li nhí vì đã say,sau cùng rõ to mỗi câu chữ:

-....hay là lợi dụng em cầu toàn?

Rõ vẫn chẳng giải quyết được gì mà lại thêm bầu không khí âm ảm cho bên nghe! Tút... tiếng đập máy của đầu dây bên kia.

Bạch Vỹ lắc đầu rồi đưa em gái vào trong.Ngay cả anh cũng chẳng hiểu em gái là vì sao do dự giây phút này?

.....

Trước đêm đi Luân Đôn cùng nhau,Thiên Hoa trở bệnh vì uống rượu quá nhiều.Đạo Thiên vội đến bên sau hơn một tuần vắng bóng.Lúc này,Thiên Hoa đã ngủ say do thuốc an thần.

Ngồi cạnh bên lặng nhìn cô thật lâu.Bao nhiêu kỉ niệm ủa về,anh nhẹ nhàng cầm tay cô rồi hôn.

-Anh... xin lỗi! Đáng lẽ ra phải đối mặt với em cùng nhau giải quyết.Nhưng...nhưng cái tôi anh quá lớn..

Em giữ gìn sức khoẻ.Anh về sẽ cùng em nói chuyện rõ ràng.Chúng ta sẽ không như thế này nữa,được không?

Sau đó,anh hôn nhẹ lên môi cô rồi vội vã quay đi.Sáng hôm sau,Thiên Hoa tỉnh dậy vò lấy điện thoại.Cô thấy Đạo Thiên nhắn tin cho mình!

-Em ở nhà giữ gìn sức khoẻ,đừng uống rượu nữa.Anh đi Luân Đôn về sẽ gặp em để cho em biết rằng anh có yêu em hay vụ lợi.Anh xin lỗi vì cái tôi quá lớn đã không gặp em Thiên Hoa,anh rất nhớ em!

Mọi ưu phiền như cũng vui đi rất nhiều với câu nói đó.Có lẽ tình yêu của cô dành cho anh đã lớn hơn tất cả mọi thứ rồi! Bây giờ,nếu là vụ lợi cô cũng chấp nhận.

-Anh biết em vẫn còn trong trắng là khi nào?Hãy nói thật lòng anh đi? Có phải là anh biết em vẫn không sao nên mới đến bên cạnh? Thật sự Tổng tài khét tiếng như anh để gì chấp nhận một cô gái bị hãm hiếp đúng không?

Thiên Hoa đã sẵn sàng để biết câu trả lời,dù thế nào lòng cô vẫn đã chấp nhận anh rồi.Cô chỉ muốn biết.

Tận chiều Đạo Thiên tới Luân Đôn mở điện thoại đọc hồi âm

Anh lắc đầu mỉm cười,hiểu ra cô giận điều gì?

"Thật,lúc này đây anh muốn lên máy bay và quay trở về để cốc đầu em ngay đó Tiểu Hoa.

Anh đã rạch mặt Tiểu Kiều để trả thù thay em.Lúc cứu em về nhà anh,em thất thần đi lên sân thượng thay vì đi xuống cổng ra về.Anh đã nói gì với em? Sau đó,anh biết được em không bị hại là khi bà mất,em ở lại cùng anh,ngủ cùng anh.Anh mới nhìn thấy được suy nghĩ của em khi anh cố tình chọc em ân ái.Đó là lúc anh biết được,anh hơi hụt hẫng vì trước giờ nghĩ em rất mạnh mẽ để vượt qua nỗi ám ảnh đó.Anh đã cố gắng yêu em để em không cảm thấy đó là sự thương hại.Điều quan trọng ở anh không phải những thứ đó,mà là bạn gái anh tâm trạng có ấy thế nào? Nhận ra là anh yêu cô ấy bằng tất cả chân thành hay là sự thương hại?"

Thiên Hoa nhận được tin nhắn rồi mỉm cười.Có lẽ do căn bệnh mà làm cô giảm đi trí nhớ.

"Em chỉ nghĩ là lúc chúng ta bắt đầu quen nhau,anh đã biết nên mới chấp nhận.Bây giờ,em đã khoẻ rồi.Em không ràng buộc anh bởi em nữa.Chúng ta..."

"Em đừng nói gì thêm?Chờ anh về gặp nhau!"

Tổng tài sợ cô nói dừng lại mà ngăn chặn.Anh tập trung vào công việc để quay về gấp.Bởi vì anh đã hiểu ra lý do.

....

-Alo...Karen.Ok chị cảm ơn em nhé! Nhớ là đừng nói cho anh ấy biết.

.....

Tối hôm sau ở Luân Đôn,Tổng tài bước đi ngã nghiêng về phòng.Khá say nên anh cũng chẳng để ý xung quanh.Đưa tay vào túi lấy thẻ khoá phòng.Anh làm rơi...

-Để tôi mở giúp anh nhé!

Cô gái khom người xuống nhặt lên:

-Ủa,Thư Kỳ cô chưa ngủ sao?...Cảm ơn mở giúp tôi.

Thư Kỳ một thư ký đối tác theo cùng chuyến bay đến Luân Đôn dự thảo thời trang.Cô ở cùng khách sạn với Đạo Thiên.

Cô gái thấy anh loạng choạng rồi đỡ anh vào phòng.Cảm giác muốn gạ tình Tổng tài trong lúc say.Cô đặt đầu anh tới sofa và anh bật ngã ra ghế khiến cô gái cũng ngã theo!

-Tổng tài...A

Một giọng nói đụ dả..gọi mời! Tổng tài mất nhắm nghiền không động tĩnh.

-Đề em,giúp anh nhé!

Cô vừa đưa tay chạm vào cúc áo anh,thì một tay anh nắm lại rồi đẩy cô ta ra.

-Xin lỗi,tôi có vợ rồi! Mời cô!

Anh bước ra cửa mời cô gái rời khỏi phòng mình.Thư Kỳ khó chịu không muốn bước đi.

-VẬY...anh nghỉ ngơi nhé! Mai gặp.

Sau khi tiễn cô ta đi,anh thở phào rồi cời tung đồ bước vào phòng tắm...

Ting...tong

(Cô nàng này nhây thật.Lại muốn giờ trò gì nữa đây)

Tiếng chuông ấn thêm lần 2...lần 3! Tổng tài quần khăn bước ra.

-Có chuyện....?

Câu nói dừng lại khi anh vừa mở cửa nhìn.Thiên Hoa đứng trước phòng anh?

-Sao?...Anh đang bận à?

Cô nhìn anh,vội sợ vợ hiểu lầm.Anh nắm tay kéo vào rồi ôm thật chặt.

-Em nhớ anh sao?

-Không? Anh biết tính em,đã bức cái gì là phải rõ liền.

Anh nhắc cô lên giường rồi bỏ giày ra.

-Em nghỉ ngơi đi,đừng nói gì thêm!

-Sao?Không muốn em nói à?

-Hôm nay,anh hơi say mai hãy nói.Anh nghỉ đây!

Anh bước lại sofa nằm rồi nhắm mắt vờ ngủ.Thiên Hoa buồn cười đáng vẽ né tránh của anh.Ngồi yên nhìn thấy anh ốm đi khá nhiều,giương mặt này chắc cả tuần nay lao vào công việc.

Cô nhẹ nhàng bước tới đắp mền cho anh.Anh chớp lấy cô và kéo áp lên người:

-Anh nhớ em rất nhiều!Không nghĩ em sẽ bay đến đây khi còn bận.Anh đang khó chịu.

-Anh bệnh sao?

-Vừa có người câu dẫn anh.Nhưng anh đã đuổi đi,may sao thuốc của anh đã đến.

-Gi anh sang đây cũng có người...?

-Là thư ký của tập đoàn MAYGR.

-Sao....

Tổng tài kéo ghê cổ cô xuống để hôn.Thiên Hoa sau bao ngày xa vắng cũng đồng tình.Cả hai không ai nói với ai,như hiểu ý đối phương mà "Tắt đèn".

.....

Ánh nắng len lỏi qua rèm cửa,Thiên Hoa vui mình trong chăn sau một đêm tháng hoa hạnh phúc.

-Alo...

-Anh đoán là em mới dậy.Anh đi đến công ty rồi!Chắc nữa có người đón em đến chỗ anh nhé!

- Em muốn đi vòng quanh khám phá Luân Đôn được không? Anh lo công việc đi!

-Hả?... lần đầu thấy em từ chối công việc. Vợ đến cứu anh gấp nhé!

Thiên Hoa mỉm cười đập máy.

-Từ nay anh phải gánh vác giang sơn cho em đấy! Hãy chịu trách nhiệm những gì mình gây ra.

Cô chọn một bộ đồ ôm gọi đường cong cơ thể của mình,không kín cũng không hở.Có tiếng gõ cửa và sau đó cô đến chỗ anh.

Cô bước vô nơi làm việc ai cũng ngược nhìn,phụ nữ với ánh nhìn tò mò ganh đua,đàn ông thì thêm khác.Cô bước đi khoan thai rồi đứng lại trước một người đàn ông lịch lãm Tháo kính và đưa tay bắt:

- Mr.Valentino hân hạnh được gặp anh.

Valentino - "ông hoàng" đồng tính trong thế giới thời trang.Anh ta vừa thấy cô gỡ kính vui mừng ôm lấy:

- Peony đã lâu không gặp.

Anh ta cuối mời cô đến nơi mọi người làm,rồi vỗ tay gọi mọi người tập trung:

- Hêy....đây là Cô Bạch Thiên Hoa người đạt danh hiệu Bất thủy phủ ngành thiết kế tại Paris.Cô đến đây tham dự cùng phu quân của mình là Mr.Hắc

Thiên Hoa mỉm cười cuối chào mọi người rồi đến chỗ Tổng Tài.Người đứng cạnh anh ấy có lẽ là cô gái gây rối anh.Cô nhẹ nhàng lướt qua cô ta.

Tổng tài đưa tay đón lấy cô.

-Em đã chào hỏi xong rồi nhé ông xã.Xong việc chúng ta đi ăn riêng thôi nha.

-À đây Thư Kỳ tập đoàn Maygroup.

Thiên Hoa lúc này vờ như mới thấy cô cạnh bên.Nghiêng đầu nhìn rồi gạt đầu nhẹ với cô ta.

-Cảm ơn cô đã hỗ trợ chồng tôi trong lúc tôi đến trễ nhé!

Một câu nói phù đầu nhè nhẹ của Thiên Hoa.

Cô ngồi vào bàn và xem kế hoạch phác thảo.Chốc chốc Tổng tài lại ngược nhìn cô triu mến.Có lẽ cảm giác hạnh phúc của đêm qua vẫn còn.

-Chúng ta về thôi vợ yêu!

Cô mỉm cười thu dọn rồi đứng dậy.Bỗng dừng đôi chân như yếu đi,như có ai đó nắm một sợi dây thìa của con rối mà kéo nó.Thiên Hoa khụy người xuống,vừa tổng tài đỡ cô kịp lúc.

-Thiên Hoa....

Cô cảm thấy sống lưng và vùng xương chậu đau buốt.Mọi người chạy đến hỏi han.Mặc dù khá đau nhưng cô vẫn gắng bình tĩnh giữ phong độ của mình.

-Tôi không sao...mọi người cứ về nghỉ.Có Đạo Thiên anh ấy,lo cho tôi được rồi!

Tổng Tài không nói ngồi xuống ghế đôi cao gót của cô ra.

-Micheal help me,please!

Một tay cầm đôi giày,rồi hai tay cùng nhấc cô khỏi ghế.Anh bế cô ra xe thật nhanh.Micheal mở cửa xe.Anh đặt cô xuống ghế rồi đóng cửa lên xe!

-Em nằm xuống đi,anh đã nhờ người gọi bác sĩ đến khách sạn.

.....

Sau khi bác sĩ khám xong.

-Cô ấy có lẽ vận động khá nhiều nên khiến vùng xương chậu và lưng bị co giật tạm thời.Cô ấy đã từng phẫu thuật đốt sống lưng?

-Vâng đúng vậy?

-Cô ấy là vợ của anh? Anh cố gắng kèm chế để vợ mình bình phục rồi hẳn sinh hoạt vợ chồng nhé!

Tổng tài,nghe xong như tự trách bản thân đã quên lời của bác sĩ tại nước đã nói cho mình.

-Sao thế Đạo Thiên?

-À không? Bác sĩ nói do em vận động quá nhiều thôi!

-Anh đi mua gì cho em ăn nhé! Em nghỉ ngơi đi!

Tổng tài lẳng lặng bước đi và tự hứa sẽ không chạm đến Tiểu Hoa nữa!

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: ♥□I do♥□

**Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.*

Sau đó,họ hoàn thành xong công việc và ở lại Luân Đôn dạo chơi.Đạo Thiên áo thun trắng,quần jeans lưng gối bụi bặm,khom xuống cột lại dây giày cho Tiểu Hoa.

Họ giờ đây giống những đôi trẻ yêu nhau mới lớn,không còn là doanh nhân thành đạt có tiếng.

-Thiên Hoa,việc kết hôn cũng chúng ta em muốn mời những ai?

Cả hai đang nắm tay dạo bước dưới ánh hoàng hôn ấm áp của Luân Đôn.

-Ừm,,những người trong giới em không thân thiết nhiều,nhưng ở Paris và Luân Đôn thì có. Valentino nè,Micheal,Rosea,à còn cả Chú Lý, di Nhật và....

Tiểu Hoa ngập ngừng rồi dừng lại.

Đạo Thiên không hỏi thêm

-Thế em thích một tiệc cưới như thế nào?

Cô đưa ánh mắt nhìn xa xăm.

-Uk thì trước tiên hãy đưa em đến ra mắt Cha mẹ anh và chào bà.Sau đó,em muốn mình nguyện thề dưới chân núi đảo Sun.Thế thì ở trên cao có bà,ba mẹ nhìn thấy chúc phúc cho chúng ta rồi.

Đạo Thiên ôm cô cả hai cùng ngắm những giây phút cuối cùng của chiều tà.Màn đêm bao trùm với một vài ánh sao nhấp nháy.

Khi đi ngang qua một ngôi đền,Tổng tài chợt nghĩ ra một điều rồi nắm lấy tay cô kéo vào trong.

-Con Hắc Đạo Thiên hôm nay có Trời Phật chứng giám,nguyện một lòng cùng cô gái này sống đến trọn đời trọn kiếp.Dù cho có bệnh tật,khổ đau,cái chết có chia lìa nhau,thì vẫn xin hướng về nhau mãi mãi.Như chim liền cánh - cây liền cành! Có Phật pháp và Đất trời Luân Đôn làm chứng cho tình yêu của con.

Anh quay qua:

-Làm vợ anh nhé! Bạch Thiên Hoa!

Cô mỉm cười và chấp tay nguyện thề:

-Con là Bạch Thiên Hoa,chẳng mong giàu sang,chi mong bình an cho những người con yêu.Con nguyện yêu người đàn ông này cho đến khi cái chết chia lìa thân xác chúng con.Nhưng xin Người đừng mang con trở về mà hãy để con bên cạnh anh ấy cho đến khi linh hồn cả hai gặp nhau.

Sống và chết đều cạnh nhau.

-Vợ nói gì vậy? Anh không muốn nghe đâu nói gì Phật Trời ở đây□.

-Xin Trời Phật đừng nghe những gì cô ấy nói.

Sau đó anh kéo cô lại và hôn cô âu yếm.

-Nếu chúng ta đến một vùng đất mới anh sẽ lại cầu hôn em tiếp tục.Cứ như tình yêu chúng ta chỉ mới bắt đầu em nhé! ♥

-Có mới hứa nha.

.....

Ngày cuối ở Luân Đôn,Đạo Thiên dẫn cô đi đến những nơi nổi tiếng như London Eye nằm ngay bên bờ sông Thames thơ mộng. Bigben và Buckingham Palace cung điện của Nữ hoàng Elizabeth II.

Họ đã có những khoảnh khắc vui vẻ,hạnh phúc bên nhau.Trên bờ hồ Serpentine trong xanh,đôi trai gái đang chèo thuyền:

-Đi những nơi ở Luân Đôn,tự dưng không muốn bon chen với cuộc sống nữa,nà chỉ muốn dừng chân sống ở một nơi thanh bình thế này!

-Ở nước chúng ta cũng có những nơi thanh bình mà.

Điện thoại của anh reo lên,anh ậm ừ Ok rồi tắt.

-Để ý mấy nay điện thoại anh reo thường xuyên ý.Bộ ở nhà có việc gì sao?

- Ừ có việc quan trọng,chúng ta trở về nhé!

Anh đưa tay chỉ thẳng phía sau lưng cô.Thiên Hoa quay lưng nhìn theo.Phía bên kia bờ hồ có một chiếc trực thăng đang đáp xuống bên khu viên cưỡi ngựa.

-Hà,đi trực thăng riêng về nhà ư?

-Valentino đã thuê cho chúng ta về nhà cách nhanh nhất đấy!

-Chuyện gì gấp đến vậy?

Họ lên bờ,Thiên Hoa bước theo:

-Đạo Thiên,còn hành lý của chúng ta?

-Khách sạn đã chuyển đến máy bay cho chúng ta rồi.Em đừng lo,chuyện quan trọng nhưng là chuyện vui thôi!

Cả hai bay về đất nước của họ.Thiên Hoa hỏi hớp không biết chuyện gì đang đợi mình khi về nước.

Cô thiếp đi trên vai anh.

.....

-Thiên Hoa...Thiên Hoa...

Giọng nói ấm áp lay nhẹ bên tai.Cô mơ màng mở mắt trời đã tối.Gió thổi lồng vào khi cửa máy bay mở.Đạo Thiên xuống trước đỡ cô:

-Đây là sân bay.

Miệng nói tay choàng áo cho cô.

-Hơi lạnh đó!

-Đạo Thiên anh đưa em đi đâu tối đui vậy anh?

-Đưa em đi trốn□

Khi xe lăn bánh đến nơi ở Thiên Hoa mới nhận ra:

-Ấy...đảo Sun? Ừa là sao?

Đến dinh thự nhà Thiên Hoa,nhà không có ai cả.Anh pha một tách trà cho cô:

-Anh đã dời nơi yên nghỉ của bà và ba mẹ đến đây cùng gia đình em.Tiện việc thăm viếng cho chúng ta.Đã nhiều năm để mọi người ở Nhà tưởng niệm rồi,cũng nên có một nơi gọi là gia tộc để con cái chúng ta có nơi đến viếng nhĩ?

-Anh lo xa.

Cả hai ra vườn nhâm nhi trà và ngắm sao.Thiên Hoa phì cười một tiếng.

-Gi thế?

-Em đang nhớ lại lần đầu chúng ta gặp nhau.

-Ừ,ông từng nói với anh "Đã là duyên thì không thể thoát được".Anh đã yêu em từ lúc nào nhĩ? Chỉ nhớ lần đầu hôn em mà ngại ngần,gĩa bộ nói em tỏ tình để ràng buộc em.Em yêu anh từ khi nào?

-Không ai có thể nhận ra mình yêu nhau từ lúc nào,nhưng họ biết được xa nhau đau thế nào? Đó là yêu! Khi tập đoàn anh thất thế,anh phải đi làm người mẫu,đó là lúc em nhận ra em trống vắng.Và đau khi biết mình bị lừa gạt.Anh biết không em ở Paris cố gắng quên anh,nhưng khi nghe tin em về,thấy anh dè người ta đánh.Lòng em đau!

-Lúc đó em thấy ư?

-Em là người mang com,mang hoa quả cho anh.Bộ tới giờ vẫn nghĩ là Bạch Vỹ hả?

Cô nhưn người quay lại nhìn anh tròn mắt.Anh mỉm cười:

-Ừ,anh tưởng vậy.

-Tổng tài? Anh có biết cuộc đời anh,gặp em là điều may mắn không?

Đạo Thiên khom xuống hôn lên trán cô.

-Cho nên bây giờ phải ráng giữ đây nè!

Cô ôm cổ và hôn môi anh.Tổng tài đáp trả rồi sau đó anh ôm ghì cô lại:

-Thiên Hoa,em nghỉ đi! Mai có việc quan trọng cần làm đó.

-Sao vậy? Anh không có hứng à?

-Không phải,anh muốn em nghỉ ngơi,chúng ta vừa có chuyến đi dài.

.....

Tiếng chim hót ngoài vườn,bình minh thức giấc đưa ánh nắng qua cửa kính.Mùi hương ngào ngạt của hoa mẫu đơn bay vào mũi cô.Mở mắt mơ màng,trần nhà giăng voan đỏ rực.

Thiên Hoa giật mình bật dậy nhìn quanh.

-Ồi...A...gi thế này?

Căn phòng sau một đêm như đã biến thành nơi khác.Cô tưởng như mình là một nàng công chúa ngủ say trong rừng đã lâu.

Ngay cạnh cửa kính,một chiếc đầm cưới trắng với tông màu hoa mẫu đơn đỏ thắm.Với ánh mắt nhà thiết kế như cô chằm được điểm khá cao.

Mọi thứ như được bày trí ngăn nắp.Cô chạy lại ngắm chiếc váy.Có một phong thư đỏ,Thiên Hoa mỉm cười mở ra:

-Bạch Thiên Hoa,làm vợ anh nhé! Hãy thật xinh trong bộ váy này,anh đã mất nhiều thời gian với nó.Và Karen góp một phần không nhỏ đấy.Anh yêu em!

Có tiếng gõ cửa.Karen bước vào.

-Chị thức rồi à? Bộ váy thế nào?

-Rất đẹp! Chị đang nóng lòng muốn mặc nó.

-Ok..chúng ta bắt đầu nhé!

Thiên Hoa trong lòng hồi hộp và hạnh phúc.Cô sẽ dùng hết năng lực để trang điểm cho mình thật xinh đẹp,như một công chúa giữa vườn hoa.

- Thiên Hoa, chị thật đẹp! Hiếm cô dâu nào có thể tự tay tô điểm cho mình trong ngày cưới như chị đâu.

Karen nói rồi đẩy lên đầu cô một tấm màn the.

-Úa...úa..sao giống Trung Hoa vậy?

-Hi...Tổng tài còn dành nhiều bất ngờ cho chị.Và lại chị đẹp như thế này để phút cuối cho anh ấy thấy chứ.

Karen choàng thêm tấm áo the đỏ bên ngoài để hợp với tấm phủ đầu.Có lẽ cả hai người họ đã chuẩn bị bộ váy này lâu rồi.

Thiên Hoa bước ngập ngừng theo tay Karen.Mỗi bước đi tim cô đập rộn ràng

-Lên xe nhé chị...mà xe này là xe ngựa nha.

-Hi...cô dâu cười xe ngựa ư? Tổng tài nhà này keo thế?

-Nó rất đẹp đó chị ơi!

Con bé đỡ tấm màn che lên cho cô (Màn che mà Tổng Tài phủ đầu chỉ có ý nghĩa là làm cho Thiên Hoa bất ngờ,không có ý nghĩa giống đám cưới Trung Hoa nhé độc giả).

Trước mắt cô là chiếc xe ngựa đầy hoa theo sau đó là mọi người cũng bằng những chiếc xe ngựa hoa nối đuôi.

-Gia gia...Anh hai.

Đoàn xe bắt đầu đi đến chân núi.Xe ngựa dừng lại.Thiên Hoa ngồi yên chờ.Tiếng Bạch Vỹ nắm lấy tay:

-Thiên Hoa xuống xe anh đỡ nào.

Cô xuống xe rồi bàn tay được trao qua cho một người khác.Đi vài ba bước bài hát "I Do" mà cô rất thích vang lên,gió ở cánh đồng thổi nhẹ,hương bay lất phất.

"My whole world changed from the moment I met you

And it would never be the same

Felt like I knew that I'd always love you"

Dịch: Thế giới của anh thay đổi kể từ giây phút anh gặp em

Và nó sẽ không bao giờ như cũ nữa

Cảm giác như anh biết được anh sẽ luôn yêu mến em vậy.

Thiên Hoa đoán ông đang dắt mình lên sảnh đường.Màn che được kéo tuột ra phía sau.Có tiếng "Ồ" lên của xung quanh.

Hoa cứ rơi từ trên xuống,Thiên Hoa được một phen mãn nhãn.Cô ngoáy lại phía sau,bất ngờ với chiếc tà áo dài thướt.Hai đứa trẻ đi theo sau là hai đứa mà cô và Đạo Thiên đã giúp đỡ ngoài biển.

Cô quay lại đưa tay chào hai đứa trẻ rồi phát hiện hai bên là khách mời đến dự.Ông giật nhẹ tay cô.Thiên Hoa lúc này mới thấy phu quân của mình đang trước mặt.

Ông cầm tay hai đứa trao nhau:

-Ta trao cháu gái mà ta yêu quý nhất cho con.Mong các con sống hạnh phúc và luôn yêu thương nhau.Là Đạo Thiên thì Bạch Nhân ta yên tâm rồi.

Hôm nay,Đạo Thiên thật bảnh trai và lịch lãm trong bộ vest trắng cài hoa mẫu đơn ở ngực.Để ý tất cả mọi người ở đây đều mặc đồ đỏ,chi hai người là tông trắng nổi bật.

Và đó là dàn nhạc và ca sĩ trình bày.Cô thấy hạnh phúc,tay anh nắm chặt lấy tay cô hướng nhìn ca sĩ trình bày xong bản nhạc.

Cả hai cùng trao thề nguyện trước mọi người.

-Hôm nay,vợ đẹp lắm!

Một nụ hôn nồng ấm trao nhau.Cả hai gởi lời cảm ơn mọi người.

-Vợ chồng chúng tôi cảm ơn mọi người đã đến chúc mừng đông đủ.Cảm ơn bạn bè và các nhân viên công ty đã hỗ trợ tôi có một đám cưới tuyệt vời dâng tặng vợ.Bạch Thiên Hoa cô ấy rất yêu hoa mẫu đơn,cô ấy đặt biệt đến nỗi trên người cô ấy toả ra mùi hương đó.(Phi cười) Chắc hẳn mọi người không tin,nhưng có một bí mật nho nhỏ,nếu ai có thể ngửi thấy mùi hương ấy thì người đó sẽ gặp phúc tin.Và tôi đã bị quyến rũ bởi mùi hương ấy.Thật khó để tôi vượt qua tất cả và can đảm đứng đây cùng cô ấy.Những gì đã trải qua chắc hẳn mọi người cũng hiểu rõ.Cô ấy đã thay đổi con người tôi,khiến tôi biết yêu thương hơn,ôn nhu hơn,chính là cô ấy.Mà lạ lắm khi mà tôi ngày càng trở nên yếu mềm đi thì cô ấy lại càng mạnh mẽ hơn thì phải ☐.Đám cưới có thể sẽ được tổ chức kĩ càng hơn trong thời gian tới,nhưng tôi không thể chần chờ hơn nữa,không lãng phí thời gian hơn.Tôi muốn được đi ngủ cùng cô ấy mỗi tối,và thức dậy một nơi,hít chung bầu không khí và có thể lo cho cô ấy.Bởi vì,....

Tổng tài im lặng,cố gắng từng câu chữ.Anh ôm vai cô vào người:

-Mọi chuyện tất cả cô ấy làm cho tôi,sự đau đớn gánh chịu đều kết thúc bằng câu nói" Tổng tài,có em ở đây rồi!" "Đạo Thiên cũng may có em ở đây".

Anh khóc nghẹn,Thiên Hoa mỉm cười ôm anh.

-Mọi người nhập tiệc nhé!

Karen bước đến gỡ từng vảy dài ra cho cô và cùng Đạo Thiên lên bái lạy Bà và cha mẹ hai bên.

Gia gia và Bạch Vỹ đứng nhìn cũng rơi lệ theo vì hạnh phúc của Thiên Hoa.

Thiên Hoa bây giờ mới thấy bụng sôi cồn cào...

-Ôt....

-Vợ dối à? Anh quên từ sáng đến giờ em chưa ăn gì!Nào... (Anh đưa tay đỡ vợ dậy)

Hôm nay là một ngày đẹp nhất cô từng sống.

Bạn đang đọc truyện *Tổng Tài - Có Em Ở Đây!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.